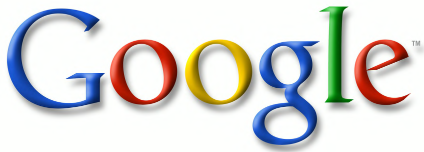

Charles Fox

Charles Fox
Price
Rugby
Charles Fox

Rugby
1831

Charles Fox Esq
B. Price Esq
Bunbury R.

STANFORD UNIVERSITY
LIBRARIES

GRÆCÆ GRAMMATICES RUDIMENTA:

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ ETONENSIS.

Editio nova, accuratissimè recognita.

ETONÆ,

Excudebat E. Williams (nuper Pote et Williams);

Apud quem veneunt etiam Londini, No. 10 *Red Lion Court, Fleet-Street.*

1829.

INDEX.

☞ *Gentlemen concerned in Education will pleas to observe, that the Lord Chancellor has issued a Injunction against spurious Editions of the* ETO Greek Grammar, *with the Alterations lately mad therein; so that the* Eton *Books can only be hac* as actually used at Eton, *from the Press of* E WILLIAMS, *Successor to* Mr. POTE : *whose Edition Gentlemen are respectfully requested particularly t order of their Booksellers.*

LITERÆ, apud Græcos, sunt viginti-quatuor.

FIGURA.	NOMEN.		POTESTAS.
Α α	Ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	Βῆτα	Beta	b
Γ γ ϒ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Ἒ ψιλὸν	Epsilon	e breve
Ζ ζ ϛ	Ζῆτα	Zeta	z
Η η	Ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	Θῆτα	Theta	th
Ι ι	Ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	Κάππα	Kappa	k c
Λ λ	Λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	Μῦ	Mu	m
Ν ν	Νῦ	Nu	n
Ξ ξ	Ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ὂ μικρὸν	Omicron	o parvum
Π ϖ π	Πῖ	Pi	p
Ρ ϱ ρ	Ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ς	Σῖγμα	Sigma	s
Τ τ ϒ	Ταῦ	Tau	t
Υ υ	Ὓ ψιλὸν	Upsilon	u
Φ φ	Φῖ	Phi	ph
Χ χ	Χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	Ψῖ	Psi	ps
Ω ω	Ὦ μέγα	Omega	o magnum.

Veteres Græci utebantur tantùm sedecim literis : posteà additæ erant aspiratæ φ, χ, θ, et duplices ζ, ξ, ψ, et vocales longæ η, ω, quarum potestas erat anteà in pronuntiatione : οὐ γὰρ η ἐχρώμεθα, ἀλλ' ε, τὸ ϖαλαιὸν· ἐδ' ω, ἀλλ' ο (ait *Plato* in Cratylo) : et etiam pro diphthongo ου scribebant ο. *Athen.* l. xi. c. 5.

N. B. Literas φ, χ, θ, ζ, ξ, ψ, η, ω, ignorabat *Homerus*.

LITERÆ dividuntur in vocales, *φωνήεντα·* et consonantes, *σύμφωνα.*

Septem sunt vocales, *α, ε, η, ι, ο, υ, ω.*
Reliquæ septendecim sunt consonantes.

VOCALES.

Vocales Longæ, *μακρὰ,* ....*η, ω.*
Breves, *βράχεα,* ....*ε, ο.*
Ancipites, *ἀμφίβολα,* ....*α, ι, υ.*
Mutabiles,* *μεταβολικὰ,* ....*α, ε, ο.*
Immutabiles, *ἀμετάβολα,* ....*η, ι, υ, ω.*
Præpositivæ, † *προτακτικὰ,* ...*α, ε, η, ο, ω.*
Subjunctivæ, *ὑποτακτικὰ,* .....*ι, υ.*

DIPHTHONGI.

Diphthongi sunt duodecim:
Sex propriæ, *κύριαι,—αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.*
Sex impropriæ, *καταχρηστικαὶ,—ᾳ, ῃ, ῳ,* punctulo subjecto; *ηυ, υι, ωυ.*
Mutabiles, ‡ *μεταβολικαὶ,—αι, αυ, οι.*
Immutabiles, *ἀμεταβολικαὶ,—ει, ευ, ου.*

CONSONANTES.

Consonantes sunt duplices: mutæ, *ἄφωνα·* et semivocales, *ἡμίφωνα.*

---

* Mutabiles nuncupantur vocales *α, ε, ο,* quatenùs mutabiles sunt in verborum augmentis; *α* scilicet et *ε* mutantur in *η,* et *ο* in *ω.*

† Præpositivæ vocantur vocales *α, ε, η, ο, ω,* quia in formatione diphthongorum semper præcedunt. Subjunctivæ, *ι, υ,* quia subjunguntur, nisi in diphthongo *υι.*

‡ Diphthongi mutabiles eâdem ratione se habent, quâ vocales.

I. Mutæ sunt novem, quæ dividuntur in
Tenues, ψιλὰ,....ϖ, κ, τ.
Medias, μέσα,....β, γ, δ.
Aspiratas, δασέα,..φ, χ, θ.

Inter se cognatæ sunt { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ. }

II. Semivocales sunt * duplices, διπλᾶ,....ζ, ξ, ψ·
Liquidæ, vel † immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ϱ.

Σ est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus, ϖροσωδίαι, sunt tres; acutus, ὀξεῖα [´]· gravis, βαρεῖα [`]· circumflexus, ϖερισπωμένη [ˆ].‡

I. Acutus habet locum in ultimâ syllabâ, penultimâ, et antepenultimâ.

II. Circumflexus, in ultimâ, et penultimâ.

III. Gravis tantùm in ultimâ signatur; sed in omni syllabâ intelligitur, in quâ nullus est accentus.§

Omnis acutus finalis, nisi in fine orationis, signatur notâ accentûs gravis, præter τὶς interrogativum.

---

* Duplices resolvuntur per σ et aliquam è mutis; ut ζ per τς, δσ, et σδ, Doricè;—ξ per κσ, γσ, χς·—ψ per ϖσ, βσ, φς.

† Quæ non literas Antistoichas vel cognatas, quibus ipsæ mutentur in verborum et nominum inflexionibus, habent.

‡ Acutus attollit, et quasi acuit, syllabas; gravis deprimit; circumflexus sustinet, et producit.

§ Verbum, cùm habet acutum in ultimâ, ὀξύτονον vocatur; ut Θεὸς, *Deus:* cùm in penultimâ, ϖαροξύτονον· ut κόσμος, *mundus:* cùm in antepenultimâ, ϖροπαροξύτονον· ut ἄγγελος, *angelus.*

Spiritus, πνεύματα, duo sunt: lenis, ψιλὸν [᾿]· asper, δασὺ [῾].*

Omnis dictio incipiens à vocali, vel diphthongo, spiritum tenuem vel asperum accipit in principio: ut, *ὄρος, mons; ὅρος, terminus.*

Omnes dictiones incipientes ab υ, vel ρ, aspirantur: ut, *ὕδωρ, aqua; ῥῆμα, verbum.* Sed si in medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut, *ἔῤῥωσο, vale.*

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾿].

Rejiciuntur per apostrophum vocales *α, ε, ι, ο*· diphthongi *αι, οι*· ut, *κατ᾿ αὐτὸν*, pro *κατὰ αὐτόν.*

Si sequens vocalis aspiretur, mutantur tenues præcedentes in aspiratas: ut, *ἀφ᾿ ἡμῶν*, pro *ἀπὸ ἡμῶν, à nobis; τίφθ᾿ οὕτω;* pro *τίπτε οὕτω; quarè ita?*†

Partes Orationis.

Partes orationis octo sunt, ut apud Latinos:

Articulus, *ἄρθρον,*	Participium, *μετοχὴ,*
Nomen, *ὄνομα,*	Adverbium, *ἐπίῤῥημα,*
Pronomen, *ἀντωνυμία,*	Conjunctio, *σύνδεσμος,*
Verbum, *ῥῆμα,*	Præpositio, *πρόθεσις.*

* Olim litera Η erat signum aspirationis: scribebant Ηέκατον, quod posteà ἕκατον.

† Interdum et brevis initialis vocalis tollitur post finalem longam; ut, τύχῃ ᾿γαθῇ. Sic μὴ ᾿ν monosyllabicè, *i. e.* μὴ ᾿ν· et μὴ ᾿υτὸς pro μὴ αὐτὸς· et μὴ ᾿δικεῖν pro μὴ ἀδικεῖν. Aliquando hæ vocales coëunt per crasin; ut ἐγὼ οἶδα, ἐγῷδα· ἐγὼ οἶμαι, ἐγῷμαι.

Numeri, *ἀριθμοὶ*, sunt tres :
Singularis, *ἑνικὸς*, dualis, *δυϊκὸς*, pluralis, *πληθυντικὸς*.

Casus, *πτώσεις*, sunt quinque :
Nominativus, *ὀρθὴ*, genitivus, *γενικὴ*, dativus, *δοτικὴ*, accusativus, *αἰτιατικὴ*, vocativus, *κλητικὴ*.

Genera sunt tria :
Masculinum, *ἀρσενικὸν*, fœmininum, *θηλυκὸν*, neutrum, *οὐδέτερον*.

Articulus.

Articulus est, *ὁ*, *ἡ*, *τὸ*, *hic*, *hæc*, *hoc*, qui sic declinatur:*

	Sing. m.	f.	n.		Dual. m.	f.	n.
N.	ὁ,	ἡ,	τὸ,	N. A.	τὼ,	τὰ,	τὼ,
G.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ,	G. D.	τοῖν,	ταῖν,	τοῖν.
D.	τῷ,	τῇ,	τῷ,				
A.	τὸν,	τὴν,	τὸ.				

Plural.

	m.	f.	n.		m.	f.	n.
N.	οἱ,	αἱ,	τὰ,	D.	τοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
G.	τῶν,	τῶν,	τῶν,	A.	τοὺς,	τὰς,	τά.

Declinationes Substantivorum.

Declinationes, *κλίσεις*, sunt decem :

* Hunc Grammatici vocant *Articulum præpositivum ;* alterum verò, *ὃς*, *ἥ*, *ὃ*, qui meliùs relativum dici potest, *subjunctivum*.

Quinque nominum simplicium, et
Quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ; *i. e.* non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica; *i. e.* genitivo crescens.

Declinatio Prima Nominum simplicium.

Declinatio prima duas habet terminationes, *ας* et *ης*, generis tantùm masculini: ut, *ὁ ταμίας, dispensator; ὁ κριτὴς, judex:* sed *ὁ καὶ ἡ λῃϛὴς, latro,* communis generis est, ut aliqui volunt.

Sing.	Sing.
N. *ὁ ταμίας,*	N. *ὁ κριτὴς,*
G. *τȣ̑ ταμίȣ,*	G. *τȣ̑ κριτȣ̑,*
D. *τῷ ταμίᾳ,*	D. *τῷ κριτῇ,*
A. *τὸν ταμίαν,*	A. *τὸν κριτὴν,*
V. *ὦ ταμία.*	V. *ὦ κριτὰ.*
Dual.	**Dual.**
N. A. *τὼ ταμία,*	N. A. *τὼ κριτὰ,*
G. D. *τοῖν ταμίαιν,*	G. D. *τοῖν κριταῖν,*
V. *ὦ ταμία.*	V. *ὦ κριτὰ.*
Plural.	**Plural.**
N. *οἱ ταμίαι,*	N. *οἱ κριταὶ,*
G. *τῶν ταμιῶν,*	G. *τῶν κριτῶν,*
D. *τοῖς ταμίαις,*	D. *τοῖς κριταῖς,*
A. *τȣ̀ς ταμίας,*	A. *τȣ̀ς κριτὰς,*
V. *ὦ ταμίαι.*	V. *ὦ κριταὶ.*

De Genitivo.

Omnis genitivus pluralis desinit perpetuò in ων· et in primâ et secundâ declinatione fere* circumflectitur in ultimâ.

Quædam nomina hujus declinationis in ης, Doricè declinata, formant Gen. in α· ut, *ὁ ὀρεσιβάτης, montivagus*, Gen. *τȣ̃ ὀρεσιβάτα*· et nomina propria in ας· ut, *ὁ Βρασίλας*, Gen. *τȣ̃ Βρασίλα*.

De Dativo.

Dativus singularis, in quatuor primis declinationibus, habet ι semper subscriptum; scilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

De Vocativo.

Vocativus singularis formatur à nominativo, abjiciendo ς.

Excipiuntur,

1. Nomina in της· ut, *μητιέτης, consiliarius;*
2. Gentilia; ut, *Σκύθης, Scytha;*
3. Poëtica in πης· ut, *κυνώπης, impudens;*
4. Composita à *πωλῶ, vendo; μετρῶ, metior; τρίβω, tero:*

quæ formant vocativum in α brevi: ut, *ὦ μητίετα*,† *ὦ Σκύθα*.

In στης desinentia utramque habent terminationem, α et η· ut, *ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, ὦ λῃστὰ*, vel *λῃστή*.

---

* Vide infrà de Accentibus, p. 172.

† Μητίετα—Il. α. 175. Θύεστα—Il. β. 107, &c. non sunt vocativi pro nominativis; sed reverà nominativi ex linguâ *Æolicâ*.—Hinc Lat. *poëta, athleta, cometa*, &c. "*Linguæ scilicet Æolicæ sermo Latinus est simillimus.*" Quinctil. l. i. c. 6.

Secunda Declinatio.

Secunda declinatio duas habet terminationes, *α* et *η*, generis fœminini: ut, ἡ μῦσα, *musa*; ἡ τιμὴ, *honos*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ μῦσα,	N. A. τὰ μύσα,	N. αἱ μῦσαι,
G. τῆς μύσης,		G. τῶν μυσῶν,
D. τῇ μύσῃ,	G. D. ταῖν μύσαιν,	D. ταῖς μύσαις,
A. τὴν μύσαν,		A. τὰς μύσας,
V. ὦ μῦσα.	V. ὦ μύσα.	V. ὦ μῦσαι.

Sing. N. ἡ φιλία,——G. τῆς φιλίας,——D. τῇ φιλίᾳ·
In reliquis, ut μῦσα.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ τιμὴ,	N. A. τὰ τιμὰ,	N. αἱ τιμαὶ,
G. τῆς τιμῆς,		G. τῶν τιμῶν,
D. τῇ τιμῇ,	G. D. ταῖν τιμαῖν,	D. ταῖς τιμαῖς,
A. τὴν τιμὴν,		A. τὰς τιμὰς,
V. ὦ τιμή.	V. ὦ τιμά.	V. ὦ τιμαί.

Finita in δα, θα, ρα, et *α* purum, faciunt genitivum in *ας*, et dativum in ᾳ· sic Ἀθηνᾶ, *Minerva*; Ναυσικᾶ, *Nausicaa*; μνᾶ, *mina*; contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα.

Litera pura dicitur, cui vocalis, vel diphthongus, immediatè præcedit.

Tertia Declinatio.

Tertia declinatio duas habet terminationes, *ος* et *ον*· *ος* masculini, fœminini, et communis generis: ut, ὁ λόγος, *sermo*; ἡ νόσος, *morbus*; ὁ καὶ ἡ λίθος, *lapis*; et *ον* neutrius; ut, τὸ ξύλον, *lignum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λόγος,	N. A. τὼ λόγω,	N. οἱ λόγοι,
G. τοῦ λόγου,		G. τῶν λόγων,
D. τῷ λόγῳ,	G. D. τοῖν λόγοιν,	D. τοῖς λόγοις,
A. τὸν λόγον,		A. τοὺς λόγους,
V. ὦ λόγε.	V. ὦ λόγω.	V. ὦ λόγοι.

Nomina contracta, ὁλοπαθῆ, tertiæ declinationis sunt: ut, *ὁ νόος, νοῦς, mens.*

Sing.	Dual.
N. ὁ νόος, νοῦς,	N. A. τὼ νόω, νώ, cum acuto.
G. τοῦ νόου, νοῦ,	
D. τῷ νόῳ, νῷ,	G. D. τοῖν νόοιν, νοῖν,
A. τὸν νόον, νοῦν,	
V. ὦ νόε, νοῦ.	V. ὦ νόω, νώ.

Plural.

N. οἱ νόοι, νοῖ,	A. τοὺς νόους, νοῦς,
G. τῶν νόων, νῶν,	V. ὦ νόοι, νοῖ.
D. τοῖς νόοις, νοῖς,	

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ ξύλον,	N. A. τὼ ξύλω,	N. τὰ ξύλα,
G. τοῦ ξύλου,		G. τῶν ξύλων,
D. τῷ ξύλῳ,	G. D. τοῖν ξύλοιν,	D. τοῖς ξύλοις,
A. τὸ ξύλον,		A. τὰ ξύλα,
V. ὦ ξύλον.	V. ὦ ξύλω.	V. ὦ ξύλα.

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio, Atticorum propria, duas habet terminationes, ως et ων· ως masculini, fœminini, et communis generis; et ων neutrius: ut, ὁ λεὼς, *populus*; ἡ ἅλως, *area*; τὸ ἀνώγεων, *cœnaculum*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὁ λεὼς,	N. A. τὼ λεὼ,	N. οἱ λεῴ,
G. τοῦ λεὼ,	G. D. τοῖν λεῷν,	G. τῶν λεῶν,
D. τῷ λεῷ,	V. ὦ λεὼ.	D. τοῖς λεῴς,
A. τὸν λεὼν,		A. τοὺς λεὼς,
V. ὦ λεὼς.		V. ὦ λεῴ.

Neutra in ων eodem modo declinantur, nisi quòd voc. Sing. similis est nominativo in ων, et accus. cum voc. Plur. similis est nominativo in ω. Omnibus in ultimâ syllabâ semper est ω.

Quædam nomina hujus declinationis formant accusativum in ω· ut, *Ἄθως*, *Ἄθω*, *Athos mons; Κέως, Κέω, Ceos insula; Κῶς, Κῶ, Cos insula; λαγὼς, λαγὼ, lepus.**

Veteres etiam Attici ν finalem removerunt: ut, *ἀγήρω*, pro *ἀγήρων*, *expers senectutis.*

Unicum est nomen hujus declinationis in ως, neutrius generis, *τὸ χρέως, debitum.*

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio imparisyllabica † octo habet terminationes: tres vocales, *α, ι, υ*, generis neutrius; et quinque consonantes, *ν, ρ, σ, ξ, ψ*, generum omnium.

* Ἄθων verò et λαγὼν leguntur.

† Olim una tantùm hujus declinationis terminatio fuisse videtur, nempè litera Σ post consonantes fere omnes, et plerasque vocales; quæ litera Nominativum constituit, et, ο ante eam immissâ, Genitivum: σῶμα nimirùm primitùs erat σῶματς, μέλι μέλιτς, γόνυ γόνυτς vel γόνατς, τιτὰν τιτὰνς, μάρτυρ et μάρτυς μάρτυρς, νὺξ νὺκτς, φλὲψ φλὲβς. Vide plura apud *Marklandum* de Græcorum quintâ Declinatione.

Sing.
N. τὸ σῶμα,
G. τȣ̃ σώματος,
D. τῷ σώματι,
A. τὸ σῶμα,
V. ὦ σῶμα.

Dual.
N. A. τὼ σώματε,
G. D. τοῖν σωμάτοιν,
V. ὦ σώματε.

Plural.
N. τὰ σώματα,
G. τῶν σωμάτων,
D. τοῖς σώμασι,
A. τὰ σώματα,
V. ὦ σώματα.

Sing.
N. ὁ τιτὰν,
G. τȣ̃ τιτᾶνος,
D. τῷ τιτᾶνι,
A. τὸν τιτᾶνα,
V. ὦ τιτὰν.

Dual.
N. A. τὼ τιτᾶνε,
G. D. τοῖν τιτάνοιν,
V. ὦ τιτᾶνε.

Plural.
N. οἱ τιτᾶνες,
G. τῶν τιτάνων,
D. τοῖς τιτᾶσι,
A. τȣ̀ς τιτᾶνας,
V. ὦ τιτᾶνες.

Regulæ de Imparisyllabicis.

De Accusativo singulari.

Accusativus desinit in *α*. Excipiuntur,

I. Nomina in *ις*, et *υς*, *αυς*, et *ȣς*, pura in genitivo, quæ formant accusativum in *ν*·* ut, ὁ ὄφις, *serpens*, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς, *racemus*, τὸν βότρυν· ἡ γραῦς, *anus*, τὴν γραῦν· ὁ καὶ ἡ βȣ̃ς, *bos*, τὸν καὶ τὴν βȣ̃ν. Sed *Δὶς*, *Jupiter*, facit *Δία*· λᾶας, *lapis*, facit λᾶαν.

II. Gravitona in *ις* et *υς*, non purè declinata, quæ utramque retinent terminationem, *α* et *ν*· ut, ἡ ἔρις, *contentio*, τὴν ἔριδα, et ἔριν· ὁ νέηλυς, *advena*, τὸν νεήλυδα, et νέηλυν.

---

* At Poëticè in *α*· ut, βότρυα, βόα.

De Vocativo singulari.

Vocativus similis est *nominativo. Excipiuntur,

I. Declinata per ν et τος in genitivo; et adjectiva in ην, εις, et ας· quæ vocativum formant in ν· ut, ὁ Αἴας, *Ajax*, ὦ Αἶαν· ὁ καὶ ἡ τέρην, *tener*, ὦ τέρεν· ὁ χαρίεις, *gratiosus*, ὦ χαρίεν, et ὦ χαρίει· ὁ μέλας, *niger*, ὦ μέλαν.

II. Gravitona in ηρ, quæ formant vocativum in ερ· ut, ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μῆτερ· et quinque acutitona, ὁ πατὴρ, *pater*; ὁ δαὴρ, *levir*; ὁ ἀνὴρ, *vir*; ὁ σωτὴρ, *salvator*; ἡ γαστὴρ, *venter*: quæ formant ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ, γάστερ.

III. Nomina in ευς et ους, quæ abjiciunt ς· ut, ὁ βασιλεὺς, *rex*, ὦ βασιλεῦ· præter πους, *pes*, ὦ πους· et ὀδοὺς, *dens*, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii που, *ubi*, et ὀδοῦ, *obiter*.

IV. Nomina in ις et υς, quæ formant vocativum in ι et υ· ut, ὁ βότρυς, *racemus*, ὦ βότρυ· ὁ ὄφις, *serpens*, ὦ ὄφι· et ὁ καὶ ἡ παῖς, ὦ παῖ, *puer* vel *puella*. Excipe acutitona in ις et υς non contracta; ut, ὦ Σαλαμὶς, *Salamis*, ὦ ἐλπὶς, *spes*, ὦ χλαμὺς, *chlamys*.

V. Nomina in ων et ωρ, quæ vocativum plerumque formant à Genitivis, abjiciendo terminationem; ut, ὁ Ἀγαμέμνων, *Agamemnon*, voc. ὦ Ἀγάμεμνον· ὁ ἐλεήμων, *misericors*, voc. ὦ ἐλέημον· ὁ Ἕκτωρ, *Hector*, voc. ὦ Ἕκτορ· ὁ ῥήτωρ, *rhetor*, voc. ὦ ῥῆτορ. At ὁ Ποσειδῶν, ῶνος, *Neptunus*, facit vocativo ὦ Πόσειδον· et ὁ Ἀπόλλων, ωνος, *Apollo*, voc. ὦ Ἄπολλον.

---

* Anomala sunt, ἡ γυνὴ, *mulier*, quod facit in vocativo ὦ γύναι· et ὁ ἄναξ, *rex*, quod facit ὦ ἄνα.

Participiorum in ων, εις, et ας, desinentium idem est vocativus cum nominativo; ut, ὁ τύπτων, οντος, voc. ὦ τύπτων· ὁ τυφθεὶς, ένλος, voc. ὦ τυφθεὶς· ὁ ἱστὰς, άντος, voc. ὦ ἱστὰς.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à dativo singulari, assumendo σ ante ι, et abjiciendo δ, θ, ν, τ vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel σ cum diphthongo: ut, Ἄραψ, *Arabs*, Ἄραψι· βασιλεὺς, *rex*, βασιλεῦσι· κόραξ, *corvus*, κόραξι. Præter πῶς, *pes*, dat. Plur. ποσὶ· et κτεὶς, *pecten*, κτεσὶ.

Cùm penultima dativi singularis sit longa positione, fit longa in dativo plurali, addendo ι post ε, et υ post ο· ut, τιθέντι, τιθεῖσι· λέοντι, λέουσι.

Nomina, quæ * Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in άσι· ut, πατὴρ, πατράσι· υἱὸς, *filius*, Gen. υἱέος. Sync. υἷος. dat. Pl. υἱάσι.

Dativus Poëticus formatur à genitivo singulari, mutando ος in εσι, vel εσσι· ut, ἥρωος, ἡρώεσι, et ἡρώεσσι, *heroïbus*; ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbis*.

Apocope etiam accidit in hâc declinatione, in omnibus casibus singularibus: ut,

I. In Nominativo, τὸ σκέπα, pro σκέπασμα, *tegmen*.

II. In Genitivo, τȣ͂ Αἴαν, pro Αἴαντος, *Ajacis*.

* Πατὴρ, μήτηρ, et γαστὴρ, licèt in cæteris casibus Syncopen patiantur, in acc. Sing. non contrahuntur, quia πάτρα *patriam*, μήτρα *matricem*, et γάστρα *alveum*, significant.

III. In Dativo, *τῇ δαῒ*, pro *δαΐδι*, *pugnæ*; *τῇ παράκοιτι*, pro *παρακοίτιδι*, *uxori*; *τῷ ἱδρῷ*, pro *ἱδρῶτι*, *sudori*.

IV. In Accusativo, *τὸν Ἀπόλλω*, pro *Ἀπόλλωνα*, *Apollinem*; *τὸν ἱδρῶ*, pro *ἱδρῶτα*, *sudorem*.

V. In Vocativo, *ὦ Λαοδάμα*, pro *Λαοδάμαν*, *Laodamas*; *ὦ Αἶα*, pro *Αἶαν*, *Ajax*.

Dativis pluralibus, et verbis in *ι* vel *ε* desinentibus, *ν* additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut, *λέουσιν ἐκείνοις*, *leonibus illis*; *τύπτουσιν ἐκεῖνον*, *verberant illum*; *ἔτυπτεν αὐτὸν*, *verberabat eum*.

Apud Poëtas frequentissimè *ν* additur, etiamsi consonans sequatur; ut, *στήθεσσιν λασίοισι*, *pectoribus hirsutis*.

De quinque Declinationibus Contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur à quintâ simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam; vel * Synæresi, quæ fit, cùm duæ vocales in syllabam unam ita coëunt, ut ambæ serventur; ut, *τείχεϊ*, *τείχει*· vel Crasi, cùm utraque vocalis vel altera mutatur; ut, *τείχεα*, *τείχη*· *τριήρεες*, *τριήρεις*· vel cùm altera eliditur; ut, *τειχέων*, *τειχῶν*.

Prima Declinatio.

Prima declinatio contractorum tres continet terminationes, *ης*, *ες*, et *ος*· *ης* masculini et fœminini

---

* Synæresis in dat. Sing. solummodò occurrit.

generis; ut, ὁ *Δημοσθένης*, *Demosthenes*; ἡ τριήρης, *triremis*: et ες et ος neutrius; ut, τὸ τεῖχος, *murus*; τὸ ἱππομανὲς, *hippomanes*.

Sing.	Sing.
N. ἡ τριήρης,	N. τὸ τεῖχος,
G. τῆς τριήρεος, ρȣς,	G. τȣ͂ τείχεος, ȣς,
D. τῇ τριήρεϊ, ρει,	D. τῷ τείχεϊ, ει,
A. τὴν τριήρεα, ρη,	A. τὸ τεῖχος,
V. ὦ τρίηρες.	V. ὦ τεῖχος.
Dual.	**Dual.**
N. A. τὰ τριήρεε, ρη,	N. A. τὼ τείχεε, χη,
G. D. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν,	G. D. τοῖν τειχέοιν, οῖν,
V. ὦ τριήρεε, ρη.	V. ὦ τείχεε, χη.
Plural.	**Plural.**
N. αἱ τριήρεες, ρεις,	N. τὰ τείχεα, χη,
G. τῶν τριηρέων, ρῶν,	G. τῶν τειχέων, ῶν,
D. ταῖς τριήρεσι,	D. τοῖς τείχεσι,
A. τὰς τριήρεας, ρεις,	A. τὰ τείχεα, χη,
V. ὦ τριήρεες, ρεις.	V. ὦ τείχεα, χη.

Composita à κλέος, *gloria*, ut, Ἡρακλέης, Ἐτεοκλέης, contrahuntur in nominativo: hinc duplex declinandi ratio oritur: ut,

N. Ἡρακλέης,	Ἡρακλῆς,
G. Ἡρακλέεος, κλέȣς,	Ἡρακλέος, κλȣ͂ς,
D. Ἡρακλέεϊ, κλέει,	Ἡρακλέϊ, κλεῖ,
A. Ἡρακλέεα, κλέα,	Ἡρακλέα, κλῆ,
V. Ἡράκλεες, κλεις,	Ἡρακλὲς.

Regulæ.

Nomina propria hujus declinationis, et composita ab ἔτος, *annus*, in quibusdam casibus parisyllabicè

inflectuntur: ut, ὁ Διογένης, τὸν Διογένην, *Diogenes*; ὁ Μάνης, τὸν Μάνην, *Manes*; ὁ ἑπτaέτης, τὸυς ἑπταέτας, *septennis*.

Nomina quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in accusativo in α· ut, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus*, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.*

Secunda Declinatio.

Secunda declinatio duas habet terminationes: ις, masculini et fœminini generis; ut, ὁ ὄφις, *serpens*; ἡ πόλις, *civitas*: et ι neutrius; ut, τὸ σίναπι, *sinapi*.

Singulariter.

	Atticè.	*Ionicè.*
N.	ὁ ὄφις,	
G.	τοῦ ὄφεως,	ὄφιος,
D.	τῷ ὄφει,	ὄφιϊ—ὄφι.
A.	τὸν ὄφιν,	
V.	ὦ ὄφι.	

Dualiter.

N. A.	τὼ ὄφεε,	ὄφιε,
G. D.	τοῖν ὄφεοιν,	ὀφίοιν,
V.	ὦ ὄφεε,	ὄφιε.

Pluraliter.

N.	οἱ ὄφεις,	ὄφιες—ὄφις,
G.	τῶν ὄφεων,	ὀφίων,
D.	τοῖς ὄφεσι,	ὄφισι,
A.	τοὺς ὄφεις,	ὄφιας—ὄφις,
V.	ὦ ὄφεις,	ὄφιες—ὄφις.

* In hâc declinatione, Mascula sunt propria virorum; fœminina desinunt in ηρης· et communia sunt adjectiva sola. Neutra quoque in ες sunt adjectiva à communibus in ης· in ος verò substantiva sunt omnia. *Scot.*

Sing.	Dual.	Plural.
N. τὸ σίνηπι,	N. A. τὼ σινήπιε,	N. τὰ σινήπια, πι,
G. τȣ σινήπιος,	G. D. τοῖν σινηπίοιν,	G. τῶν σινηπίων,
D. τῷ σινήπιϊ, πι,	V. ὦ σινήπιε.	D. τοῖς σινήπισι,
A. τὸ σίνηπι,		A. τὰ σινήπια, πι,
V. ὦ σίνηπι.		V. ὦ σινήπια, πι.

Tertia Declinatio.

Tertia declinatio tres habet terminationes: *ευς* et *υς*, generis masculini; ut, *ὁ βασιλεὺς*, *rex*; *ὁ πελεκὺς*, *securis*: et *υ* neutrius; ut, *τὸ ἄσυ*, *urbs*.

Sing.	Dual.
N. ὁ βασιλεὺς,	N. A. τὼ βασιλέε, † ῆ,
G. τȣ̃ βασιλέος,*	G. D. τοῖν βασιλέοιν,
D. τῷ βασιλέϊ, εῖ,	V. ὦ βασιλέε, † ῆ.
A. τὸν βασιλέα,	
V. ὦ βασιλεῦ.	

Plural.

N. οἱ βασιλέες, εῖς,	A. τȣ̀ς βασιλέας, εῖς,
G. τῶν βασιλέων,	V. ὦ βασιλέες, εῖς.
D. τοῖς βασιλεῦσι,	

Sing.	Dual.
N. ὁ πελεκὺς,	N. A. τὼ πελεκέε, † ῆ,
G. τȣ̃ πελεκέος,	G. D. τοῖν πελεκέοιν,
D. τῷ πελεκέϊ, εῖ,	V. ὦ πελεκέε, † ῆ.
A. τὸν πελεκὺν,	
V. ὦ πελεκῦ.	

* Gen. masculinorum in *εὺς* exit sæpissimè in *έως* Atticè; qui, in *εὺς* purum finitis, contrahitur in *ȣ̃ς*· ut, *ὁ χοεὺς*, *congins*, *τȣ̃ χοέως*, *χοȣ̃ς*, et in Acc. *τὸν χοέα*, *χοᾶ*.

† Hæc contractio rarò occurrit.

Plural.

N. οἱ πελεκέες, εῖς,	A. τὺς πελεκέας, εῖς,
G. τῶν πελεκέων,	V. ὦ πελεκέες, εῖς.
D. τοῖς πελεκέσι,	

Sing.	Dual.
N. τὸ ἄςυ,	N. A. τὼ ἄςεε, *η,
G. τῦ ἄςεος,	G. D. τοῖν ἀςέοιν,
D. τῷ ἄςεϊ, ει,	V. ὦ ἄςεε, η.
A. τὸ ἄςυ,	
V. ὦ ἄςυ.	

Plural.

N. τὰ ἄςεα, η,	A. τὰ ἄςεα, η,
G. τῶν ἀςέων,	V. ὦ ἄςεα, η.
D. τοῖς ἄςεσι,	

Quædam nomina hujus etiam declinationis contrahuntur Atticè in accusativo in *α*· ut, ὁ Πειραιεὺς, *Piræus*, Acc. τὸν Πειραιᾶ.

Quarta Declinatio.

Quarta declinatio duas habet terminationes, *ως* et *ω*, generis fœminini tantùm: ut, ἡ φειδὼ, *parsimonia*; ἡ αἰδὼς, *verecundia*.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἡ φειδὼ,	N. A. τὰ φειδὼ,	N. αἱ φειδοὶ,
G. τῆς φειδόος, ῦς,	G. D. ταῖν φειδοῖν,	G. τῶν φειδῶν,
D. τῇ φειδόϊ, οῖ,	V. ὦ φειδώ.	D. ταῖς φειδοῖς,
A. τὴν φειδόα, ῶ,		A. τὰς φειδῦς,
V. ὦ φειδοῖ.		V. ὦ φειδοί.

* Hæc contractio rarò occurrit.

Quinta Declinatio.

Quinta declinatio duas complectitur terminationes, *ας* purum, et *ρας*, generis neutrius: ut, *τὸ κρέας*, *caro*; *τὸ κέρας*, *cornu*.

Singulariter.

N.	*τὸ κέρας,*		
G.	*τοῦ κέρατος,*	per Sync. *κέραος,*	per Crasin *κέρως,*
D.	*τῷ κέρατι,*	*κέραϊ,*	*κέρᾳ,*
A.	*τὸ κέρας,*		
V.	*ὦ κέρας.*		

Dualiter.

N. A.	*τὼ κέρατε,*	*κέραε,*	*κέρα,*
G. D.	*τοῖν κεράτοιν,*	*κεράοιν,*	*κερῷν,*
V.	*ὦ κέρατε,*	*κέραε,*	*κέρα.*

Pluraliter.

N.	*τὰ κέρατα,*	*κέραα,*	*κέρα,*
G.	*τῶν κεράτων,*	*κεράων,*	*κέρῶν,*
D.	*τοῖς κέρασι,*		
A.	*τὰ κέρατα,*	*κέραα,*	*κέρα,*
V.	*ὦ κέρατα,*	*κέραα,*	*κέρα.*

Articulus sæpè cum nomine suo in unam syllabam coalescit, cùm ille in vocali exit, hoc à vocali incipit: ut, pro *ὁ ἀνὴρ, ἁνὴρ· τοῦ ἀνδρὸς, τἀνδρὸς· τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρὶ· τὰ ἐμὰ, τἀμὰ·* Cùm nomen incipit ab aspiratâ, in articulo tenuis *τ* vertitur in *θ·* ut, pro *τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· ὁ ἕτερος, ἅτερος· τοῦ ἑτέρου, θατέρου· τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ.*

Ad eundem modum, *καὶ εἶτα* fit *κᾆτα· καὶ ἐκεῖνα, κἀκεῖνα· καὶ ὑπὸ, χὑπὸ.* Ex hoc vocalium brevium concursu syllaba fit longa.

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt,

I. Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus: ut,

1. *Νόος, νȣ̃ς, mens; ῥόος, ῥȣ̃ς, fluxus; πλόος, πλȣ̃ς, navigatio; ἁπλόος, ἁπλȣ̃ς, simplex; διπλόος, διπλȣ̃ς, duplex; σάος, salvus, σῶς* Atticè, et *σῶν* Acc.

2. *Χρυσȣ̃ς, aureus; ἀργυρȣ̃ς, argenteus; χαλκȣ̃ς, æreus*, à nominibus in *έος*.

3. *Σιμόεις, Σιμȣ̃ς· Σιμόεντος, Σιμȣ̃ντος, Simoïs: πλακόεις, πλακȣ̃ς· πλακόεντος, πλακȣ̃ντος, placenta.*

4. *Ὁ τιμῆς, τιμῆντος,* à *τιμήεις, honoratus.*

5. In *ῆρ* circumflexa: ut, *τὸ κῆρ, κῆρος,* à *κέαρ, cor;* et *ὁ καὶ ἡ παῖς, παῖδος,* à *πάϊς, puer* vel *puella.*

6. Item *τὸ ὀστέον, os ossis, ὀστȣ̃ν·* Gen. *ὀστέȣ, ὀστȣ̃,* Dat. *ὀστέῳ, ὀστῷ.*

Sic declinatur *ἸΗΣΟΥΣ.*

N. *ὁ Ἰησȣ̃ς,*	A. *τὸν Ἰησȣ̃ν,*
G. *τȣ̃ Ἰησȣ̃,*	V. *ὦ Ἰησȣ̃.*
D. *τῷ Ἰησȣ̃,*	

II. Ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus casibus contrahuntur: ut,

1. Substantiva Barytona in *υς*, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali in *ῦς·* ut, *Ἐριννύες, Ἐριννῦς, Furiæ.*

2. Imparisyllabica in *ȣς*, quæ contrahuntur in Nom. Acc. et Voc. plur. in *ȣ̃ς·* ut, *βόες, βȣ̃ς,* Doricè *βῶς, boves.*

3. Adjectiva in *υς*, quorum masculina in Dat. singulari, Nom. Accus. et Voc. plur. contrahuntur, more tertiæ declinationis contractorum: ut, Nom. *ἡδὺς*, Gen. *ἡδέος*, Dat. *ἡδέϊ*, *ἡδεῖ*· Nom. et Voc. pl. *ἡδέες*, *ἡδεῖς*, Acc. *ἡδέας*, *ἡδεῖς*.

4. Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, et Nom. Acc. et Voc. plurali: ut, Acc. *μείζονα*, per Syncopen *μείζοα*, per Crasin *μείζω*· Nom. et Voc. *μείζονες*, *μείζοες*, *μείζους*, et *μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*· Acc. *μείζονας*, *μείζοας*, *μείζους*, et *μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

1. *Heteroclita Genere.*

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, *ὁ ἐρετμὸς*, *remus*, *τὰ ἐρετμά*· *ὁ λύχνος*, *lucerna*, *τὰ λύχνα*· *ὁ μοχλὸς*, *vectis*, *τὰ μοχλά*· *ὁ τράχηλος*, *collum*, *τὰ τράχηλα*·* et quædam alia.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, *ἡ δίφρος*, *currus*, *τὰ δίφρα*· *ἡ κέλευθος*, *via*, *τὰ κέλευθα*· quibus addi potest, *ὁ καὶ ἡ τάρταρος*, plur. *τὰ τάρταρα*.*

2. *Heteroclita Casibus.*

I. Aptôta sunt,

1. Nomina literarum: ut, *ἄλφα*, *βῆτα*.

---

* Olim duas terminationes, *ος* et *ον*, hæc nomina habebant: sic *jocus*, *locus*, &c. apud Latinos faciunt in plurali *joci* et *joca*, *loci* et *loca*.

2. Quæ Apocopen patiuntur: ut, δῶ pro δῶμα, *domus*; τρόφι pro τρόφιμον, *nutrimentum*.

3. Omnes numeri à quatuor ad centum.

4. Poëtica nomina in φι et φιν· ut, θύρηφι à θύρα· ϛρατόφι à ϛρατὸς· ναῦφι à ναῦς· ϛήθεσφι à ϛῆθος.

5. Similiter, δέμας, *corpus*; σέβας, *veneratio*; ὄναρ, *somnium*; ὄφελος, *utilitas*; νῶκαρ, *torpor*; δῶς, *donum*, &c.

II. Monoptôton tantùm unum est, ὦ τᾶν, *O amice*, vel *amici*, ab ἔτης.

III. Diptôta sunt, οἱ φθοῖες, τὰς φθοῖας, *placentæ*; ἅττα et ἅσσα, pro ἅτινα, *quædam*, Nom. et Acc. plur.

IV. Triptôta, Gen. ἀλλήλων, λων, λων· Dat. ἀλλήλοις, αις, οις· Acc. ἀλλήλους, λας, λα.

Vocativo carent indefinita, et interrogativa.

3. *Heteroclita Numero.*

Duali et plurali * carent, ἡ ἅλς, *mare*; † ἡ γῆ, *orbis terrarum*; † ὁ ἀὴρ, *aër*; † τὸ πῦρ, *elementum ignis*; τὸ ἔλαιον, *oleum*.‡

Singulari carent, ἄλφιτα, *victus necessarius*; Ἀθῆναι, *Athenæ*; ὀνείρατα, *insomnia*; et festa Deorum, cum plurimis aliis.

---

* Carent, quatenùs elementa; aliter verò hæ voces † pluralem habent: αἱ γαῖ, Arist. Prob. Sect. 23.—ἀέρας, et ἀέρων, Plutarch.—τὰ πυρὰ, Homer. Herod. Thucyd.

‡ Ἔλαια in numero plurali semel tantùm occurrit: Callim. in Apoll. v. 38.

4. *Heteroclita Declinatione.*

Quædam sunt neutra in ϱ, quæ à nominibus in *ατ* genitivum mutuantur: ut, *φρέαϱ, puteus; ἧπαϱ, jecur; ὕδωϱ, aqua; ἧμαϱ, dies; εἶδαϱ, cibus; σκὼϱ, stercus:* Gen. *φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἥματος, εἴδατος, σκατὸς, &c.*

His addi possunt, *γάλα, lac,* * *γάλακτος· γυνὴ, mulier,* **γυναικὸς·* quæ genitivos ab inusitatis nominativis, *γάλαξ* et *γυναὶξ,* mutuantur.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quâpiam suæ familiæ personâ, derivatur.

Patronymica Masculina desinunt,

1. In *ίδης,* quæ fiunt à genitivis primitivorum, mutando terminationem in *ίδης·* ut, *Πρίαμος, ȣ, Πριαμίδης· Νέστωϱ, ορος, Νεστορίδης· Λητὼ, όος, οΐδης·* à *Πηλέως* fit *Πηλεΐδης,* per Epenthesin *Πηλεϊάδης·* et ab Ionico genitivo *Πηλῆος, Πηληϊάδης.*

2. In *άδης,* cùm nomen sit vel primæ declinationis; ut, *Βορέας, ȣ, Βορεάδης· Ἱππότης, ȣ, Ἱπποτάδης·* vel cùm Primitivum sit tertiæ declinationis, et desinat in *ος* purum: ut, *Ἥλιος, ȣ, Ἡλιάδης· Ναύπλιος, ȣ, Ναυπλιάδης.* Cùm Primitivum in penultimâ Genitivi sit longum, cujuscunque sit declinationis, Patronymicum fere desinit in *ιάδης·* ut, *Λαέρτης, έρτȣ, Λαερτιάδης· Ἄτλας, λαντος, Ἀτλαντιάδης· Ἀμφιτρύων, ωνος, Ἀμφιτρυωνιάδης.*

---

* Vide Not. p. 10.

Patronymica Fœminina desinunt,

1. In *ις*, vel *ας*, quæ fiunt à Masculinis, removendo *δη*· ut, *Νεςορίδης*, *Νέςορις*· *Ἡλιάδης*, *Ἡλιὰς*.

2. In *ητὶς*, à nominativis primitivorum : ut, à *Χρύσης*, *Χρυσητὶς*· *Βρισῆς*, *Βρισητὶς*· *Κάδμος*, *Καδμητὶς*.

3. In *ίνη*, vel *ώνη*, quæ fiunt à genitivis primitivorum, mutando ultimam syllabam in *ίνη*, vel *ώνη*· ut, *Ἄδρασος*, *Ἀδράσȣ*, *Ἀδρασίνη*· *Ἰκάριος*, *Ἰκαρίȣ*, *Ἰκαριώνη*· interdum à nominativo in *ων*· ut, *Ἠετίων*, *Ἠετιώνη*.

Patronymica Ionica desinunt in *ίων*, vel *είων*· ut, *Κρονίων*, *Πηλείων*, *Ἀτρείων*.*

Diminutiva varias habent terminationes ; ut,

I. Masc. in	*ων*,	*μωρίων*,	*stultulus.*
	αξ,	*λίθαξ*,	*lapillus.*
	ισκος,	*νεανίσκος*,	*juvenis.*
	λος,	*ναυτίλος*,	*nautilus.*
II. Fœm. in	*ις*,	*κρηνὶς*,	*fonticulus.*
	σκη,	*παιδίσκη*,	*puellula.*
	νη,	*πολίχνη*,	*urbecula.*
III. Neut. in	*ιον*,	*γνωμίδιον*,	*sententiola.*
		πολίχνιον,	*urbecula.*

Possessiva terminantur in

1. *κος*,	ut, *μȣσικὸς*,	*musicus*,	à	*μȣ̃σα*.
2. *ιος*,	ut, *ȣ̓ράνιος*,	*cœlestis*,	ab	*ȣ̓ρανὸς*.
3. *νος*,	ut, *ἀνθρώπινος*,	*humanus*,	ab	*ἄνθρωπος*.
4. *ειος*,	ut, *ἀνθρώπειος*,	*humanus*,	ab	*ἄνθρωπος*.
5. *ωδης*,	ut, *λιθώδης*,	*lapidosus*,	à	*λίθος*.
6. *ωος*,	ut, *πατρῷος*,	*paternus*,	à	*πατὴρ*.

* Quædam anomala sunt ; ut, Λαμπετίδης, *filius Lampi*, Il. ο. v. 526. Δευκαλίδης, *filius Deucalionis*, Il. ν. v. 307. At fortè duplex fuit horum primitivorum forma, Λάμπος et Λάμπετος, Δευκαλίων et Δεύκαλος. Sic et Οἰδίπȣς et Οἰδιπόδης.

DECLINATIONES ADJECTIVORUM.

Adjectiva sequuntur formam et declinationes substantivorum.

Adjectiva in *ος* purum, et *ρος*, faciunt fœmininum per *α*, reliqua per *η*, et neutrum per *ον* ut, ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, *sanctus*; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, *floridus*.

Excipiuntur, ὄγδοος, όη, οον, *octavus*; et nomina contracta in *εος* et *οος*· ut, χρύσεος, *aureus*; ἁπλόος, *simplex*.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per *ο* et *ον*· ut, ἄλλος, τηλικȣ̃τος, τοσȣ̃τος, τοιȣ̃τος· et tria pronomina, ȣ̃τος, αὐτὸς,* ἐκεῖνος, per *ο*.

Adjectiva in	ὺς, εις, ȣ̃ς	formant fœmin. per	εῖα, εσσα, ῆ	neutrum per	ὺ, εν, ȣ̃ν

ut,	ὀξὺς,	ὀξεῖα,	ὀξὺ,	*acutus*.
	χαρίεις,	χαρίεσσα,	χαρίεν,	*gratiosus*.
	ἁπλȣ̃ς,	ἁπλῆ,	ἁπλȣ̃ν,	*simplex*.

Excipe πολὺς, πολὺ, Acc. πολὺν, πολύ. Poët. Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plur. Nom. πολέες. Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in *ας* habent fœmininum in *ασα*, et neutrum in *αν* ut, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*: sed Nom. μέγας, μέγα, Acc. μέγαν, μέγα.

Πολὺς mutuatur quosdam casus ab inusitato πολλὸς· sic μέγας quosdam casus singulares, et omnes duales ac plurales, ab inusitato μέγαλος· μέλας, μέ-

* Αὐτὸς compositum cum Articulo præpositivo ὁ, ἡ, τὸ, significat *idem*, *eadem*, *idem*: ὁ αὐτὸς; Ionice ὠυτὸς, *idem*; et neutrum in nom. et accus. τὸ αὐτὸ fit ταὐτὸν, assumpto ν.

λανος fœmininos omnes ab inusitato μέλαινος· ut et τάλας, τάλανος fœmininos omnes ab inusitato τάλαινος.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὁ ϖᾶς	ἡ ϖᾶσα	τὸ ϖᾶν
Gen.	ϖαντὸς	ϖάσης	ϖαντὸς
Dat.	ϖαντὶ	ϖάσῃ	ϖαντὶ
Acc.	ϖάντα	ϖᾶσαν	ϖᾶν
Voc.	ὦ ϖᾶς	ϖᾶσα	ϖᾶν.

Dualiter.

N. A. V.	ϖάντε	ϖάσα	ϖάντε
G. & D.	ϖάντοιν	ϖάσαιν	ϖάντοιν.

Pluraliter.

Nom.	ϖάντες	ϖᾶσαι	ϖάντα
Gen.	ϖάντων	ϖασῶν	ϖάντων
Dat.	ϖᾶσι	ϖάσαις	ϖᾶσι
Acc.	ϖάντας	ϖάσας	ϖάντα
Voc.	ϖάντες	ϖάσαι	ϖάντα.

Adjectiva per tria genera, et duas terminationes, declinata, desinunt in

ης	ες
ις	ι
υς	υ
ȣς	ȣν
ην	εν
ων	ον
ως	ων
ος*	ον

et formant neutrum per

* Omnia adjectiva composita, et in *ος* terminata, apud antiquissimos Græcos per tria genera declinabantur. *Porson* ad Med. v. 822.

ut, { ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, *verus.*
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, *gratiosus.*
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, *sine lachrymis.*
ὁ καὶ ἡ πολύπȣς, καὶ τὸ πολύπȣν, *multipes.*
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν; *tener.*
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, *felix.*
ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων, *fertilis.*
ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, καὶ τὸ ἀθάνατον, *immortalis.* }

Quædam sunt trium generum; ut, ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μάκαρ, *felix*; ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἅρπαξ, *rapax*; ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μανιὰς, *furiosus.*

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	καλὸς	καλὴ	καλὸν
Gen.	καλȣ͂	καλῆς	καλȣ͂
Dat.	καλῷ	καλῇ	καλῷ
Acc.	καλὸν	καλὴν	καλὸν
Voc.	καλὲ	καλὴ	καλὸν.

Dualiter.

N. A. V.	καλὼ	καλὰ	καλὼ
G. & D.	καλοῖν	καλαῖν	καλοῖν.

Pluraliter.

N. V.	καλοὶ	καλαὶ	καλὰ
Gen.	καλῶν	καλῶν	καλῶν
Dat.	καλοῖς	καλαῖς	καλοῖς
Acc.	καλȣ̀ς	καλὰς	καλά.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς,
Gen. τȣ͂, καὶ τῆς, καὶ τȣ͂ ἀληθέος, ȣ͂ς,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ,
Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς,
Voc. ὦ ἄληθες, et neut. ἀληθὲς.

Dualiter.

N. & A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ,
G. & D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν,
Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ,
Gen. τῶν ἀληθέων, ῶν,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι,
Acc. τὰς καὶ τὰς ἀληθέας, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα, ῆ,
Voc. ὦ ἀληθέες, εῖς, et neut. ἀληθέα, ῆ.

Singulariter.

Nom. ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι,
Gen. τȣ̃, καὶ τῆς, καὶ τȣ̃ εὐχάριτος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ εὐχάριτι,
Acc. τὸν καὶ τὴν εὐχάριτα, et εὔχαριν, καὶ τὸ εὔχαρι,
Voc. ὦ εὔχαρι.

Dualiter.

N. A. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ εὐχάριτε,
G. D. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν εὐχαρίτοιν,
Voc. ὦ εὐχάριτε.

Pluraliter.

Nom. οἱ καὶ αἱ εὐχάριτες, καὶ τὰ εὐχάριτα,
Gen. τῶν εὐχαρίτων,
Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς εὐχάρισι,
Acc. τὰς καὶ τὰς εὐχάριτας, καὶ τὰ εὐχάριτα,
Voc. ὦ εὐχάριτες, et neut. εὐχάριτα.

Sic etiam declinantur τίς, *quis*, interrogativum, et τὶς, *aliquis*, indefinitum.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ τίς,* καὶ τὸ τί, *quis*,
Gen. τȣ̃, καὶ τῆς, καὶ τȣ̃ τίνος,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τίνι,
Acc. τὸν καὶ τὴν τίνα, καὶ τὸ τί, &c.

---

* Τὶς indefinitum per omnes casus accentum, si non inclinat, in ultimâ habet.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	χαρίεις	χαρίεσσα	χαρίεν
Gen.	χαρίεντος	χαριέσσης	χαρίεντος
Dat.	χαρίεντι	χαριέσσῃ	χαρίεντι
Acc.	χαρίεντα	χαρίεσσαν	χαρίεν
Voc.	χαρίεν, et χαρίει,	χαρίεσσα	χαρίεν.

Dualiter.

N. A. V.	χαρίεντε	χαριέσσα	χαρίεντε
G. & D.	χαριέντοιν	χαριέσσαιν	χαριέντοιν.

Pluraliter.

N. V.	χαρίεντες	χαρίεσσαι	χαρίεντα
Gen.	χαριέντων	χαριέσσων	χαριέντων
Dat.	χαρίεισι	χαριέσσαις	χαρίεισι
Acc.	χαρίεντας	χαριέσσας	χαρίεντα.

Singulariter.

	Masc.	Fœm.	Neut.
Nom.	ὀξὺς	ὀξεῖα	ὀξὺ
Gen.	ὀξέος	ὀξείας	ὀξέος
Dat.	ὀξέϊ, ὀξεῖ,	ὀξείᾳ	ὀξέϊ, ὀξεῖ
Acc.	ὀξὺν*	ὀξεῖαν	ὀξὺ
Voc.	ὀξὺ	ὀξεῖα	ὀξὺ.

Dualiter.

N. A. V.	ὀξέε	ὀξεία	ὀξέε
G. & D.	ὀξέοιν	ὀξείαιν	ὀξέοιν.

* Et poëticè in α, et masculini et fœminini generis; ut, εὐρέα πόντον, Hom. ἀδέα χαίταν, Theoc.

Pluraliter.

N. V.	ὀξέες, ὀξεῖς,	ὀξεῖαι	ὀξέα
Gen.	ὀξέων	ὀξειῶν	ὀξέων
Dat.	ὀξέσι	ὀξείαις	ὀξέσι
Acc.	ὀξέας, ὀξεῖς,	ὀξείας	ὀξέα.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

I. Cardinalia sunt, εἷς, *unus;* δύο, vel δύω, *duo;* τρεῖς, *tres;* τέσσαρες, *quatuor;* quæ sic inflectuntur:

	N.	G.	D.	A.	
Masculino.	εἷς,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕνα,	*unus.*
Fœminino.	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν,	*una.*
Neutro.	ἓν,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἓν,	*unum.*

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, ὐδεὶς, et μηδεὶς, *nemo, nullus,* ὐδεμία, μηδεμία· ὐδὲν, μηδὲν.

Δύο* et δύω, *duo,* Gen. et Dat. δυοῖν, (δυεῖν Atticè in genit.) Dat. δυσὶ.

Sed δύο omnium generum, et omnium casuum, esse observatur.

Plur.	Nom.	οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, *tres.*
	Gen.	τῶν τριῶν
	Dat.	τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τρισὶ
	Acc.	τὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.
Plur.	Nom.	οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, *quatuor.*
	Gen.	τῶν τεσσάρων
	Dat.	τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τέσσαρσι
	Acc.	τὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

---

* Δύο semper Attici. *Porson* ad Orest. 1550.

atuor usque ad centum non declinantur Nu-
ι; ut,

uinque,	*ἑκκαίδεκα sexdecim,* &c.
	εἴκοσι viginti,
ptem,	*εἴκοσι εἷς viginti unus,*
cto,	*εἴκοσι δύω viginti duo,* &c.
ovem,	*τριάκοντα triginta,*
cem,	*τεσσαράκοντα quadraginta,*
undecim,	*πεντήκοντα quinquaginta,*
α duodecim,	*ἑξήκοντα sexaginta,*
δεκα tredecim,	*ἑβδομήκοντα septuaginta,*
ακαίδεκα quatuor-	*ὀγδοήκοντα octoginta,*
ι,	*ἐννενήκοντα nonaginta,*
ιίδεκα quindecim,	*ἑκατὸν centum.*

numerum centenarium sequuntur, declina-
nt; ut,

όσιοι, αἱ διακόσιαι,	*χίλιοι mille,*
διακόσια, ducenti,	*δισχίλιοι bis mille,*
ιtæ, ducenta,	*τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι,*
ιοι trecenti,	*πεντακισχίλιοι,* &c.
ακόσιοι quadringenti,	*μύριοι decies mille,*
όσιοι quingenti,	*δισμύριοι viginti mille,*
ιοι sexcenti,	*τρισμύριοι triginta mille;*
ιοι, ὀκτακόσιοι, ἐν-	et sic deinceps.
όσιοι, &c.	

rdinalia sunt, quæ Interrogationi *πόσος, quo-*
tè respondent; ut,

primus,	*ἔννατος nonus,*
ς secundus,	*δέκατος decimus,*
tertius,	*ἑνδέκατος undecimus,*
ς quartus,	*δωδέκατος duodecimus,*
ς quintus,	*τρισκαιδέκατος decimus ter-*
extus,	*tius,*
ς septimus,	*τεσσαρακαιδέκατος,* &c.
octavus,	*εἰκοστὸς vigesimus,*

εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c.
τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς *centesimus.*

διακοσιοστὸς *ducentesimus,* τριακοσιοστὸς, &c.
χιλιοστὸς *millesimus,*
δισχιλιοστὸς *bis millesimus,*
μυριοστὸς *decies millesimus,*
δισμυριοστὸς *vicies millesimus,* &c.

Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant; ut, *τριταῖος, tertianus, τεταρταῖος, quartanus,* &c. *i. e.* erumpens, aut aliquid agens, die tertiâ, quartâ, *&c.*

Græci numeros his literis exprimunt.

ά	1	ί	10	ϱ'	100	α̣	1000
β'	2	κ'	20	σ'	200	β̣	2000
γ'	3	λ'	30	τ'	300	γ̣	3000
δ'	4	μ'	40	ύ	400	δ̣	4000
έ	5	ν'	50	φ'	500	ε̣	5000
ϛ'	6	ξ'	60	χ'	600	ι̣	10000
ζ'	7	ό	70	ψ'	700	κ̣	20000
ή	8	π'	80	ώ	800	ϱ̣	100000
θ'	9	ϟ'	90	πί	900	σ̣	200000

Comparatio Nominum.

Adjectiva in *ος* formant Comparativum mutando *ς* in *τερος*, et Superlativum in *τατος*· ut, *ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.*

Quæ penultimam habent brevem, mutant *ο* in *ω* in Comparativo et Superlativo; ut, *φρόνιμος*, *φρονιμώτερος*, *φρονιμώτατος*, *prudens*, *prudentior*, *prudentissimus*.

Excipe, *κενὸς*, *κενότερος*, *κενότατος*, *vacuus*;
στενὸς, *στενότερος*, *στενότατος*, *angustus*.

Reliqua adjectiva comparantur per *έστερος* et *έστατος*· sed in *ας* per *άντερος* et *άντατος*· In *υς* sæpè per *ιων** et *ιστος*· ut,

Θετικὸν, *Συγκριτικὸν*, *Ὑπερθετικὸν*.
Positivus, Comparativus, Superlativus.

In	ων.	*σώφρων*,	*σωφρονέστερος*,	*σωφρονέστατος*,	*modestus*.
	ας.	*μέλας*,	*μελάντερος*,	*μελάντατος*,	*niger*.
	εις.	*χαρίεις*,	*χαριέστερος*,	*χαριέστατος*,	*gratiosus*.
	ης.	*εὐσεβὴς*,	*εὐσεβέστερος*,	*εὐσεβέστατος*,	*religiosus*.
	ους.	*ἁπλοῦς*,	*ἁπλουστέρος*,	*ἁπλούστατος*,	*simplex*.
	υς.	*εὐρὺς*,	*εὐρύτερος* et *εὐρίων*,	*εὐρύτατος* et *εὔριστος*,	*latus*.
	αρ.	*μάκαρ*,	*μακάρτερος*,	*μακάρτατος*,	*felix*.
	ην.	*τέρην*,	*τερενέστερος*,	*τερενέστατος*,	*tener*.

Comparatio Irregularis.

Pos.	Comp.	Superl.
Κακὸς, *malus*,	*κακίων*, et *κακώτερος*,	*κάκιστος*, et *κακώτατος*.
———	*χείρων*,	
———	*χερείων*,	*χείριστος*.
———	*χερειότερος*,	
ἐλαχὺς, *parvus*,	*ἐλάσσων*, et *ἐλάττων*,	*ἐλάχιστος*.

* In comparativis in *ιων*, *ι* brevem usurpant Iones, longum Attici.

Pos.	Comp.	Superl.
————	μείων, *minor*,	μεῖϛος.
————	ἥσσων, et ἥττων, *minor*,	ἥκιϛος.
βραδὺς, *tardus*,	βράσσων,	βράδιϛος.
μέγας, *magnus*,	μείζων, et μάσσων,	μέγιϛος.
ϖλέος et ϖλεῖος, *plenus*,	ϖλέων, et ϖλείων,	ϖλεῖϛος.

Attici formant multa per ιϛερος, et ιϛαῖος· et nonnulla per εϛερος, et εϛαῖος· et per αιτερος, et αιταῖος· à positivis in ος· ut,

Λάλος,	*loquax*,	λαλίϛερος,	λαλίϛαῖος.
Αἰδοῖος,	*venerabilis*,	αἰδοιέϛερος,	αἰδοιέϛαῖος.
Ὀλίγος,	*paucus*,	ὀλιγίϛερος,	ὀλιγίϛαῖος, et ὀλίγιϛος.
Ἴσος,	*æqualis*,	ἰσαίτερος,	ἰσαίταῖος.
Φίλος,	*amicus*,	φιλαίτερος, et φίλτερος,	φιλαίταῖος, φίλταῖος, et φίλτιϛος.

A Superlativis etiam formantur alia Comparativa et Superlativa; ut, ἐλάχιστος, ἐλαχιστότερος, *multò minimus*: κυδίστος, κυδίσταῖος, *longè gloriosissimus*.

Comparantur etiam,

I. Substantiva: ut,

Ἔχθος,*	*odium*,	ἐχθίων,	ἔχθιϛος.
Αἶσχος,*	*dedecus*,	αἰσχίων,	αἴσχιϛος.
Οἶκτος,*	*misericordia*,	————	οἴκτιϛος.
Κῦδος,	*gloria*,	κυδίων,	κύδιϛος.

* Comparativa et Superlativa horum verborum ab ἐχθρὸς, αἰσχρὸς, οἰκτρὸς, reverà derivantur; sed, ut vitetur ἡ κακοφωνία, litera ρ omittitur.

δος,	*lucrum,*	κερδίων,	κέρδιςος.
ιλος,	*pulchritudo,*	καλλίων,	κάλλιςος.
γος,	*dolor,*	ἀλγίων,	ἄλγιςος.
ος,	*altitudo,*	ὑψίτερος,	ὕψιςος.
ης,	*Mars,*	ἀρείων,	ἄριςος.
ιτος,	*robur,*	———	κράτιςος.
ιλεὺς,	*rex,*	βασιλεύτερος,	βασιλεύτατος.
ίων,	*rex,*	κρείσσων, vel κρείττων.	———
ος,	*telum,*	βέλτερος, vel βελτίων,	βέλτιστος.

II. Pronomen: ut,

ὸς,	*ipse,*	———	αὐτότατος.

III. Verba: ut,

	volo,	λωΐων, vel λῴων, vel λωΐτερος,	λῷστος.
ω,	*fero,*	φέρτερος,	φέρτατος, vel φέριςος, vel φέρτιςος.

IV. Adverbia: ut,

ω,	*suprà,*	ἀνώτερος,	ἀνώτατος.
λα,	*valdè,*	μᾶλλον,	μάλιςα.
ω,	*infrà,*	κατώτερος,	κατώτατος.
ῤῥω,	*longè,*	πoῤῥώτερος,	πoῤῥώτατος.
ιαν,	*ultrà,*	περαίτερος,	περαίτατος.
ω,	*extrà,*	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
ι,	*facilè,*	ῥᾴων,	ῥᾷςος.
γὺς,	*propè,*	ἐγγύτερος, vel ἐγγίων,	ἐγγύτατος, vel ἔγγιςος.

V. Præpositiones: ut,

Ὑπὲρ, *super*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Syncopen ὕπατος.

Πρὸ, *ante*, πρότερος, πρότατος, per Syncopen πρόατος, per Crasin πρῶτος, et, quasi geminato superlativo, πρώτιστος.

VI. Participia: ut,

Ἐῤῥωμένος, *robustus*, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Quædam etiam sunt, quæ prorsus ab analogiâ recedunt; ut,

Ἀγαθὸς, Ἐσθλὸς, } *bonus*, ἀμείνων, *melior*. ——

PRONOMINA.

Pronomina primitiva sunt,

Ἐγὼ, *ego*; σὺ, *tu*; οὗ, *sui*.

Possessiva sunt,

Ἐμὸς, *meus*; Σφωΐτερος, *vester duorum*;
Σὸς, vel τεὸς, *tuus*; Ἡμέτερος, *noster*;
Ἑὸς, vel ὃς, *suus*; Ὑμέτερος, *vester*;
Νωΐτερος, *noster duorum*; Σφέτερος, *suus*.

Reliqua sunt,

Οὗτος, *hic*; ἐκεῖνος, *ille*; αὐτὸς, *ipse*; ὃς, *qui*.

Composita sunt,

Ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*; Ἑαυτοῦ, *sui ipsius*.
Σεαυτοῦ, *tui ipsius*;

Ἐγὼ, *Ego.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ἐγὼ,		N. ἡμεῖς,
G. ἐμοῦ,	N. A. νῶϊ, νῷ,	G. ἡμῶν,
D. ἐμοὶ,		D. ἡμῖν,
A. ἐμὲ, et, per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ.	G. D. νῶϊν, νῷν.	A. ἡμᾶς.

Σὺ, *tu.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. et V. σὺ,	N.A.V. σφῶϊ, σφῷ,	N.V. ὑμεῖς,
G. σοῦ,		G. ὑμῶν,
D. σοὶ,		D. ὑμῖν,
A. σὲ.	G.D. σφῶϊν, σφῷν.	A. ὑμᾶς.

Οὗ, *sui* et *illius.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. *caret.*		N. σφεῖς,
G. οὗ,	N. A. σφωὲ, σφὲ,	G. σφῶν,
D. οἷ, vel ἑοῖ,		D. σφίσι,
A. ἕ.	G. D. σφωϊν, σφὶν.	A. σφᾶς.

Relativum Ὃς, *qui.*

Sing.	Dual.	Plur.
N. ὃς, ἣ, ὃ,	N. A. ὣ, ἃ, ὣ,	N. οἳ, αἳ, ἃ,
G. οὗ, ἧς, οὗ,		G. ὧν, ὧν, ὧν,
D. ᾧ, ᾗ, ᾧ,	G. D. οἷν, αἷν, οἷν.	D. οἷς, αἷς, οἷς,
A. ὃν, ἣν, ὃ.		A. οὓς, ἃς, ἃ.

Sic, ὅστις, ἥτις, ὅ,τι et ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Item reliqua per tria genera, more adjectivorum, et ut nomina secundæ et tertiæ declinationis, inflectuntur.

M.	F.	N.
Ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
νωΐτερος,	νωϊτερα,	νωΐτερον.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
σὸς, vel τεὸς,	σὴ, vel τεὴ,	σὸν, vel τεὸν.
σφωΐτερος,	σφωϊτέρα,	σφωΐτερον.
ὑμέτερος,	ὑμετέρα,	ὑμέτερον.
ἑὸς, vel ὃς,	ἑὴ, vel ἣ,	ἑὸν, vel ὃν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
οὗτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.
ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
σεαυτοῦ,	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.
ἑαυτοῦ,	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.

Οὗτος, hic.

		M.	F.	N.
Sing.	Nom.	οὗτος,	αυτη,	τοῦτο,
	Gen.	τούτου,	ταύτης,	τούτου,
	Dat.	τούτῳ,	ταύτῃ,	τούτῳ,
	Acc.	τοῦτον,	ταύτην,	τοῦτο.
Dual.	N. A.	τούτω,	ταύτα,	τούτω,
	G. D.	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.
Plur.	Nom.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα,
	Gen.	τούτων,	τούτων,	τούτων,
	Dat.	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις,
	Acc.	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

Sic variatur etiam *ἐκεῖνος*.

Pronomina Composita, quæ carent Nominativo, sunt,

	Gen.	Dat.	Acc.
ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ,	τῆς, τοῦ,	τῷ, τῇ, τῷ,	τὸν, τὴν, τό.

et, per Crasin, σαυτοῦ, τῆς, τοῦ· αὑτοῦ, τῆς, τοῦ, &c.

Singularem solum habent ἐμαυτοῦ et σεαυτοῦ·
Pluralem verò habet ἑαυτοῦ·

Gen.	ἑαυτῶν,	τῶν,	τῶν,
Dat.	ἑαυτοῖς,	ταῖς,	τοῖς,
Acc.	ἑαυτοὺς,	τὰς,	τά.

Pronomen Indefinitum δεῖνα, *quidam*.

Nom.	ὁ * δεῖνα, vel δεὶς, ἡ δεῖνα, τὸ δεῖνα,
Gen.	τοῦ δεῖνος, et δείνατος, τῆς δεῖνος, τοῦ δεῖνος,
Dat.	τῷ δεῖνι, et δείνατι, τῇ δεῖνι, τῷ δεῖνι,
Acc.	τὸν δεῖνα, τὴν δεῖνα, τὸ δεῖνα.

* Pronomen δεῖνα non declinatur ; Genitivus igitur, et Dativus casus, ab inusitato Nominativo δεὶς oriuntur.

VERBUM.

Conjugationes, συζυγίαι, sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, et quatuor verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, sed subintelligitur, ita ut accentus sit in penultimâ.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices, appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω, vel ομαι· sed in ϖτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Primæ Conjugationis.

	Præs.		Fut.		Præt.
π,	τέρπω	ψω	τέρψω	φα	τέτερφα, *delecto.*
β,	λείβω		λείψω		λέλειφα, *sacrifico.*
φ,	γράφω		γράψω		γέγραφα, *scribo.*
πτ,	τύπτω		τύψω		τέτυφα, *verbero.*

Secundæ.

κ,	ϖλέκω	ξω	ϖλέξω	χα	ϖέπλεχα, *plico.*
γ,	λέγω		λέξω		λέλεχα, *dico.*
χ,	τρέχω		ϑρέξω		τέτρεχα, *curro.*
κτ,	τίκτω		τέξω		τέτεχα, *pario.*

Tertiæ.

Præs.		Fut.		Præt.
τ, *ἀνύτω*	σω	*ἀνύσω*	κα	*ἤνυκα, perficio.*
δ, *ᾄδω*		*ᾄσω*		*ᾖκα, cano.*
ϑ, *πλήθω*		*πλήσω*		*πέπληκα, impleo.*

Quartæ.

σσ, *πλάσσω*	σω vel ξω	*πλάσω*	κα vel χα	*πέπλακα, fingo.*
ττ, *ὀρύττω*		*ὀρύξω*		*ὤρυχα, fodio.*
ζ, *φράζω*		*φράσω*		*πέφρακα, dico.*

Quintæ.

λ, *ψαλλω*	ῶ	*ψαλῶ*	κα	*ἔψαλκα, psallo.*
μ, *νέμω*		*νεμῶ*		*νενέμηκα,* distribuo.*
ν, *φαίνω*		*φανῶ*		*πέφαγκα, ostendo.*
ρ, *σπείρω*		*σπερῶ*		*ἔσπαρκα, sero.*
μν, *τέμνω*		*τεμῶ*		*τέτεμηκα,* scindo.*

Sextæ.

Quævis vocalis, vel diphthongus, quæ præcedit ω vel *ομαι·* ut, *τίω*, Fut. *τίσω*, Præt. *τέτικα, honoro.*

In Voce activâ, et mediâ, octo sunt Tempora :

Præsens............*Χρόνος ἐνεστὼς.*
Imperfectum........———*παρατατικὸς.*
Perfectum..........———*παρακείμενος.*
Plusquam Perfectum..———*ὑπερσυντελικὸς.*

Aoristus	primus / secundus	*Ἀόριστος*	*πρῶτος. / δεύτερος.*
Futurum	primum / secundum	*Μέλλων*	*πρῶτος. / δεύτερος.*

---

* Vide Notam, p. 59.

In Passivâ additur Paulò post futurum, *Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.*

Modi,

Ἐγκλίσεις, quinque sunt, ut apud Latinos;
Indicativus.........*Ὁριστικὴ*,
Imperativus........*Προστακτικὴ*,
Optativus..........*Εὐκτικὴ*,
Subjunctivus........*Ὑποτακτικὴ*,
Infinitivus..........*Ἀπαρέμφατος.*

Regulæ.

Cùm prima persona pluralis exit in *μεν*, prima dualis deest.

Cùm tertia pluralis exit in *σι*, vel *ται*, tertia dualis eadem est cum secundâ.

MODUS INDICATIVUS,

A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. *τύπτω, τύπτεις, τύπτει·* *verbero.*
D. *τύπτετον, τύπτετον·*
P. *τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.*

Unde Imperfectum.

S. *ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·* *verberabam.*
D. *ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·*
P. *ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.**

---

* Iones formant imperfectum et aoristos ambos in *σκον*, à secundâ personâ singulari, abjiciendo augmentum, et addendo *κον·* ut, *τύπτες, τύπτεσκον· τύψας, τύψασκον· τύπες, τύπεσκον.* Terminatio *ον* fit *όμην* in Pass. et Med.

Futurum primum.

S. *τύψω, τύψεις, τύψει·* * *verberabo.*
D. *τύψετον, τύψετον·*
P. *τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.*

Unde Aoristus primus.

S. *ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε·* *verberavi.*
D. *ἐτύψατον, ἐτυψάτην·*
P. *ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.*

Perfectum.

S. *τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε·* *verberavi.*
D. *τετύφατον, τετύφατον·*
P. *τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.*

Unde Plusquam Perfectum.

S. *ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει·* *verberaveram.*
D. *ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·*
P. *ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτέ, ἐτετύφεισαν.*

Aoristus secundus.

S. *ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε·* *verberavi.*
D. *ἐτύπετον, ἐτυπέτην·*
P. *ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.*

Unde Futurum secundum.

S. *τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ·* *verberabo.*
D. *τυπεῖτον, τυπεῖτον·*
P. *τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.*

---

* In futuris quintæ conjugationis, *ῶ—εῖς—εῖ,—εῖτον—εῖτον, —οῦμεν—εῖτε—οῦσι.* Itemque in quibusdam Atticis, et Doricis omnibus, futuris reliquarum conjugationum.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

S. *τύπτε, τυπτέτω·* *verbera.*
D. *τύπτετον, τυπτέτων·*
P. *τύπτετε, τυπτέτωσαν.*

Aoristus primus.

S. *τύψον, τυψάτω·* *verberato tu.*
D. *τύψατον, τυψάτων·*
P. *τύψατε, τυψάτωσαν.*

Aoristus secundus.

S. *τύπε, τυπέτω·* *verberato tu.*
D. *τύπετον, τυπέτων·*
P. *τύπετε, τυπέτωσαν.*

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. *τέτυφε, τετυφέτω·* *verberaveris.*
D. *τετύφετον, τετυφέτων·*
P. *τετύφετε, τετυφέτωσαν.*

Modus Optativus.

Præsens, et Imperfectum, *εἴθε.*

S. *τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι·* utinam *verberem,* vel
D. *τύπτοιτον, τυπτοίτην·* [*verberarem.*
P. *τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.*

Futurum primum.

S. *τύψοιμι, τύψοις, τύψοι·* *verberem.*
D. *τύψοιτον, τυψοίτην·*
P. *τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.*

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

* Aoristus Æolicus.

S. τύψεια, τύψειας,† τύψειε·† *verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.†

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *verberavero.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

---

* Aoristus Æolicus formatur ab Aoristo primo Indicativi, interserendo ει ante α, et abjiciendo augmentum: ut, ἔτυψα, τύψεια.

† Secunda et tertia persona singularis, et tertia pluralis, apud Atticos scriptores usitatissimæ sunt: reliquæ vix uspiam leguntur.

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ·* si *verberem*, vel
D. τύπτητον, τύπτητον· [*verberarem*.
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.†

Aoristus primus.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· si *verberavero*.
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· si *verberavero*.
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· si *verberaverim*.
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, et Imperfectum,......τύπτειν.
Futurum primum,..............τύψειν.
Aoristus primus,...............τύψαι.
Perfectum, et Plusquam Perf.....τετυφέναι.
Aoristus secundus,.............τυπεῖν.
Futurum secundum,............τυπεῖν.

---

* Iones addunt σι tertiis personis singularibus; ut τύπτῃσι, pro τύπτῃ.

† Penultima longa, in duali ac plurali hujus modi, corripitur sæpè; Ionicè, ut ait scriptor Sch. brev. ad Iliad. B. 72. sed *Lesbonax* (περὶ σχημ. p. 178. edit. Valck.) dicit hoc esse schema Corinthium.

PARTICIPIUM.

Participia omnia sequuntur formam Adjectivorum.

Præsens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
.	*ὁ τύπτων,*	*τοῦ τύπτοντος,*	*verberans.*
	ἡ τύπτουσα,	*τῆς τυπτούσης,*	
.	*τὸ τύπτον.*	*τοῦ τύπτοντος.*	

Futurum primum.

[.	*ὁ τύψων,*	*τοῦ τύψοντος,*	*verberaturus.*
.	*ἡ τύψουσα,*	*τῆς τυψούσης,*	
.	*τὸ τύψον.*	*τοῦ τύψοντος.*	

Aoristus primus.

I.	*ὁ τύψας,*	*τοῦ τύψαντος,*	*qui verberavit.*
.	*ἡ τύψασα,*	*τῆς τυψάσης,*	
[.	*τὸ τύψαν.*	*τοῦ τύψαντος.*	

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

1.	*ὁ τετυφὼς,*	*τοῦ τετυφότος,*	*qui verberavit,* vel
'.	*ἡ τετυφυῖα,*	*τῆς τετυφυίας,*	[*verberaverat.*
J.	*τὸ τετυφὸς.*	*τοῦ τετυφότος.**	

---

* At Participia in *αως*, post contractionem in *ως*, formant fœmininum in *ῶσα*, et neutrum in *ὼς*· ut,

Nom. *ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὼς.*

Gen. *ἑστῶτος, ἑστώσης, ἑστῶτος*· et ita per cæteros casus retinent *ω*.

Aoristus secundus.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τυπὼν,	τοῦ τυπόντος,	*qui verberavit.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης,	
N.	τὸ τυπὸν.	τοῦ τυπόντος.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπῶν,	τοῦ τυποῦντος,	*verberaturus.*
F.	ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης,	
N.	τὸ τυποῦν.	τοῦ τυποῦντος.	

Cognata Tempore in Voce Activa.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imperf.	ἔτυπτον					
Fut. *a.*	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. *a.*	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq. Perf.	ἐτετύφειν					
Aor. *β.*	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. *β.*	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imperf.	ἔλεγον					
Fut. *a.*	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. *a.*	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq. Perf.	ἐλελέχειν					
Aor. *β.*	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. *β.*	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ϖείθω	ϖεῖθε	ϖείθοιμι	ϖείθω	ϖείθειν	ϖείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Fut. α.	ϖείσω		ϖείσοιμι		ϖείσειν	ϖείσων
Aor. α.	ἔπεισα	ϖεῖσον	ϖείσαιμι	ϖείσω	ϖεῖσαι	ϖείσας
Perf.	ϖέπεικα	ϖέπεικε	ϖεπείκοιμι	ϖεπείκω	ϖεπεικέναι	ϖεπεικὼς
Plusq. Perf.	ἐπεπείκειν					
Aor. β.	ἔπιθον	ϖίθε	ϖίθοιμι	ϖίθω	ϖιθεῖν	ϖιθὼν
Fut. β.	ϖιθῶ		ϖιθοῖμι		ϖιθεῖν	ϖιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Fut. α.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	ϖέφρακα	ϖέφρακε	ϖεφράκοιμι	ϖεφράκω	ϖεφρακέναι	ϖεφρακὼς
Plusq. Perf.	ἐπεφράκειν					
Aor. β.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Fut. *a.*	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. *a.*	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Plusq. Perf.	ἐσπάρκειν					
Aor. *β.*	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. *β.*	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκȣ́ω	ἄκȣε	ἀκȣ́οιμι	ἀκȣ́ω	ἀκȣ́ειν	ἀκȣ́ων
Imperf.	ἤκȣον					
Fut. *a.*	ἀκȣ́σω		ἀκȣ́σοιμι		ἀκȣ́σειν	ἀκȣ́σων
Aor. *a.*	ἤκȣσα	ἄκȣσον	ἀκȣ́σαιμι	ἀκȣ́σω	ἀκȣ̂σαι	ἀκȣ́σας
Perf.	ἤκȣκα	ἤκȣκε	ἠκȣ́κοιμι	ἠκȣ́κω	ἠκȣκέναι	ἠκȣκὼς
Plusq. Perf.	ἠκȣ́κειν					
Aor. *β.*	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. *β.*	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens est thema, et fundamentum; ut, τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando ω in ον, et præponendo augmentum; ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum, αὔξησις, est duplex; syllabicum, συλλαβικὴ, et temporale, χρονικὴ.

Syllabicum Augmentum.

Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam Perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi Indicativi; sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε, syllabicum augmentum, in temporale η· ut, ἔμελλον, ἤμελλον, *futurus eram.*

Verbis, in auctis temporibus, incipientibus ab α, η, ο, ω, οι, ε, Attici præfigunt ε cum spiritu thematis: ut, ἑάλωκα, ἕηκα, ἔοργα, ἔωσα, ἔοικα, ἑὔρηκα. Solvunt etiam temporale augmentum η in εα· ut, ἔαξε pro ἦξε.

Poëtæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo, incipientibus; ut, ἔειπα pro εἶπα, *dixi.*

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε· ut, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.*

---

* Apud Poëtas ρ sæpè non geminatur; ut, ἔρεξον. Od. ψ. 56.

Temporale Augmentum.

Temporale augmentum adhibetur, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo; et usurpatur in Perfecto, et Plusquam Perfecto, per omnes modos: in Imperfecto, et Aoristis, solummodò in Indicativo.

Mutabiles vocales sunt, *α*, *ε*, *ο*.

α mutatur in *η*, ut *ἀκούω*, *ἤκουον*, *audio*.
ε ———— in *η*, ut *ἐγείρω*, *ἤγειρον*, *excito*.
ο ———— in *ω*, ut *ὀρύττω*, *ὤρυττον*, *fodio*.

Mutabiles diphthongi sunt, *αι*, *αυ*, *οι*.

αι mutatur in *ῃ*, ut *αἴρω*, *ᾖρον*, *tollo*.
αυ ———— in *ηυ*, ut *αὐξάνω*, *ηὔξανον*, *augeo*.
οι ———— in *ῳ*, ut *οἰκίζω*, *ᾤκιζον*, *ædifico*.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles vocales sunt longæ naturâ; ut,

η, *ἠχέω*, *ἤχεον*, *sono*.
ι,* *ἰθύνω*, *ἴθυνον*, *dirigo*.
υ, *ὑλίζω*, *ὕλιζον*, *defæco*.
ω, *ὠθέω*, *ὤθεον*, *impello*.

Immutabiles diphthongi sunt,

ει, *εἰκάζω*, *εἴκαζον*, *assimilo*.
ευ, *εὐθύνω*, *εὔθυνον*, *dirigo*.
ου, *οὐτάζω*, *οὔταζον*, *vulnero*.

---

* Vocales *ι* et *υ*, si breves sint naturâ in præsente, fiunt longæ in auctis temporibus; ut, *ἱκάνω*, *ἵκανον*· *ὑβρίζω*, *ὕβριζον*. Igitur *ι* et *υ* capiunt augmentum, *potestate* literæ, etsi non *formâ*, mutatâ.

Atticè tamen *ει* mutatur* in *η*· ut, *εἰκάζω*, *ᾔκαζον*, *assimilo*; et *ευ* in *ηυ*· ut, *εὔχομαι*, *ηὐχόμην*, *oro*; et *εἴδω*, *scio*, in Plusquam Perfecto fit *εἴδειν*, et Att. *ᾔδειν*, *sciveram*.

Exceptiones.

Quatuor verba, incipientia ab *α*, in auctis temporibus *η* non admittunt: ut, *ἄω*, *ἄον*, *spiro*; *ἀΐω*, *ἄϊον*, *audio*; *ἀηθέσσω*, *ἀήθεσσον*, *insuetus sum*; *ἀηδίζομαι*, *ἀηδιζόμην*, *tædio afficior*. †

Quædam, ab *ε* incipientia, in auctis temporibus adsciscunt *ι*· ut,

Ἔχω, *εἶχον*, *habeo*;	*Ἐάω*, *sino*;
Ἕλω, *εἷλον*, *capio*;	*Ἕω*, *induo*;
Ἕλκω, *ἑλκύω*, *traho*;	*Ἕω*, *colloco*;
Ἕρπω, *ἑρπύζω*, *serpo*;	*Ἐρύω*, *traho*;
Ἑστήκω, *sto*;	*Ἐθίζω*, *assuefacio*;
Ἕπομαι, *sequor*;	*Ἐργάζομαι*, *operor*;
Ἐρέω, *dico*;	*Ἑλίσσω*, *volvo*;
Ἑστιάω, *convivio excipio*;	*Ἔπω*, *εἶπον*, *dico*,

quod verbum servat augmentum in omnibus modis: *ἔθω*, *assuesco*, in Præterito medio *εἴωθα*, interposito *ω*.

E ante *ο* non mutatur, sed *ο* in *ω* ‡ vertitur; ut, *ἑορτάζω*, *ἑώρταζον*, *festum celebro*.

Quædam etiam, ab *οι* incipientia, nullum habent augmentum: ut, *οἰδάνω*, *οἴδανον*, *tumeo*; *οἰκουρέω*, *domum custodio*; *οἰνόω*, *in vinum verto*; *οἰμάω*, *concito*, &c.

---

* Id est, pars mutabilis diphthongi mutatur, quod solum in diphthongis, vulgò dictis mutabilibus, agitur.

† Veteres Attici *α*, longum naturâ, non mutabant in *η* per augmentum; ut, *ἀναλόω*, *ἀνάλωκα*. *Valck.* ad *Phœn.* v. 591.

‡ Haud absimili modo, *ἔολπα ἐώλπειν*, *ἔοργα ἐώργειν*, *ἔοικα ἐῴκειν*.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent Augmentum *in initio*, si componantur, vel

1. Cum nomine; ut, *φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.*

2. Cum præpositione, quæ non mutat significationem verbi; ut, *καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio:* vel si simplicia nullo sint in usu; ut, *ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν, supplico; ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.*

3. Cum *ὁμῶς*, vel *ὁμοῦ*, et *α* privativâ particulâ; ut, *ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.*

Augmentum erit *in medio*, inter præpositionem et verbum, si præpositio mutet significationem verbi; ut, *καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno.*

Augmentum erit in medio, inter adverbium et verbum, si componatur cum *δὺς*, et *εὖ*· ut, *δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio;* nisi consonans, vel immutabilis vocalis, sequatur; ut, *δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.*

Quædam et in principio et in medio augentur; ut, *ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo:* et quædam vel in principio, vel in medio; ut, *ἀνέῳξα*, vel *ἤνοιξα, aperui.*

Præpositiones in compositis, præfixæ vocalibus, suam vocalem in omnibus temporibus amittunt; ut, *παρακούω, παρήκουον, perperam audio.*

Excipe *περὶ* et *πρὸ*, quæ nunquam vocalem amittunt, et aliquando *ἀμφὶ*· *πρὸ* autem sæpè contrahitur; ut, *προέχω, προῦχω, præcedo.**

---

* Apud Poëtas, omnes præpositiones vocales suas passim retinent.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ; ut, *καθάπτομαι*, *attingo*, à *κατὰ* et *ἅπτομαι*.

Regulæ.

Iones ex auctis temporibus abjiciunt augmentum; * ut, *τύπτε*, pro *ἔτυπτε*. †

Futurum primum.

Futurum primum formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam, in conjugatione

Primâ, in *ψω*.

Secundâ, in *ξω*.

Tertiâ, in *σω*.

Quartâ, *σσω*, et *ττω*, in *ξω*, et quædam in *σω*· sed *ζω* ‡ fere in *σω*.

Quintâ, in *λῶ*, *μῶ*, *νῶ*, *ρῶ*, *ῶ* circumflexâ.

Sextâ, in *σω*.

---

* Abjiciunt quoque reduplicationem Iones, ut *ἔδεκτο*· aliquando et reduplicationem et augmentum, ut *δέκτο*, pro *ἐδέδεκτο*.

† Non licuit in Attico sermone augmentum abjicere.--*Porson*. Præfat. ad Hec. "Χρῆν non minùs quàm *ἔχρην* in scenâ Atticâ occurrit, etiam apud Comicos. Attici semper dicunt *ἄνωγα*, nunquam *ἤνωγα*, sed augmentum plusquam perfecto tempori reservant. Similis est ratio in *καθεζόμην*, *καθήμην*, *καθεῦδον*, quibus augmentum non præponunt Tragici: Comici, pro arbitrio, vel præponunt, vel abjiciunt." *Porson*. Supplement. ad Præfat. ad Hec. p. XVII.

‡ Nonnulla in *ζω* habent *ξω*· ut *οἰμώζω*, *ploro*, *οἰμώξω*· et alia quædam habent *σω* et *ξω*· ut *ἁρπάζω*, *rapio*, *ἁρπάσω* et *ἁρπάξω*· quædam etiam ante *ξ* assumunt *γ*· ut *λίζω*, *πλάζω*, *κλάζω*, *σαλπίζω*· fut. *λίγξω*, *πλάγξω*, *κ. τ. λ.*

Regulæ.

Penultima Futuri primi plerumque* longa est, nisi in quintâ conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut, τέμνω, τεμῶ, *scindo*; vel secundam vocalem diphthongi, ut, φαίνω, φανῶ, *ostendo*; vel breviando ancipitem, ut, κρίνω, κρῐνῶ, *judico*.

Quædam Futura spiritum thematis transponunt; ut, θρέψω, à τρέφω, *nutrio*; θύψω, à τύφω, *fumum excito*; θρέξω, à τρέχω, *curro*; et ἕξω, ab ἔχω, *habeo*.

Ex futuris quartæ et sextæ conjugationis in άσω, έσω, όσω, Iones tollunt ς, ac deinde Attici contrahunt in ῶ circumflexum; ut, σκεδάσω, σκεδάω Ionicè, σκεδῶ Atticè: sic καλέσω, καλέω, καλῶ· ὀμόσω, ὀμόω, ὀμῶ· quæ etiam habent terminationem circumflexorum per omnes personas. Ex Futuris quartæ conjugationis in ίσω, Attici tollunt solummodò ς, et circumflectunt ῶ· ut, κομίσω, κομιῶ.

Dores mutant in Præsenti quartæ conjugationis ζω in σδω· ut, κωμάσδω pro κωμάζω, *lascivio*; et in Futuro, σω in ξω· ut, βαδίζω, *vado*, βαδίσω, Dor. βαδίξω.

Æoles efferunt futura in λῶ et ρῶ, per σω· ut, κέλλω, *appello*, κελῶ, Æol. κέλσω· ὄρω, *excito*, ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Poëtæ in Futuro sextæ conjugationis sæpè abjiciunt σ· ut, δήω, *inveniam*, pro δήσω, à δέω· κλείω, *claudam*, pro κλείσω· et κέω, seu κείω, *cubabo*, pro κέσω, à κέω.

---

* Non semper; e. g. ἀρκέσω, γελάσω, ὀνόσω, ἀνύσω, κ. λ. in Futuris verò quartæ conjugationis, in σω desinentibus, penultima, nisi præcedat η vel ω, semper corripitur; ut, θαυμάσω, πιέσω, φροντίσω, ἁρμόσω, ἑρπύσω, κ. λ.

Aoristi.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis; cùm incertum sit, utrùm paulò antè, an multò antè, res præterierit.

Aoristus primus formatur à Futuro primo, mutando ω in α, et præponendo augmentum; ut, τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi characteristicam non assumunt; ut, ἔθηκα, *posui*; ἔδωκα, *dedi*; ἧκα, *misi*; εἶπα, *dixi*; ἤνεγκα, *tuli*.

Penultima Aoristi primi plerumque * longa est; unde in quintâ conjugatione α mutatur in η· ut, ψαλῶ, ἔψηλα, *cecini*; et ε in ει· ut, σπερῶ, ἔσπειρα, *sevi*; et vocalis anceps longa fit; ut, κρῐνῶ, ἔκρῑνα, *judicavi*: interdum verò α longum servatur; ut, ἐδυσχέρανα, *molestè tuli*; ἐκέρδανα, *lucratus sum*; ἐπέρανα, *perfeci*.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur; ut, pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, *fundo*; ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, *moveo*; ἤλευα, ab ἀλεύω, *vito*; et ἠκεάμην, ab ἀκέομαι, *sano*.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur à Futuro primo, mutando, in conjugatione

Primâ, ψω in φα.
Secundâ, ξω in χα.
Tertiâ, σω in κα.

---

* Non semper; e. g. ἐβάστασα, ἐτέλεσα, ἐγέμισα, ὤμοσα, ἔπτυσα, κ. τ. λ.

Quartâ, ξω * in χα, et σω in κα.

Quintâ, ῶ in κα· sed μῶ in μηκα. †

Sextâ, σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut, τύψω, τέτυφα· vel à mutâ cum liquidâ, ut, πλέξω, πέπλεχα. Sin à duplici, vel geminâ, tantùm ε præponitur; ut, ζάω, *vivo*, ἔζηκα· σπείρω, *sero*, ἔσπαρκα.

Cùm verbum incipiat ab aspiratâ, adsumit suam tenuem; ut, θύω, *sacrifico*, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, et ε tantùm præfigitur; ut, ῥίπτω, *præcipito*, ἔῤῥιφα.

Observationes.

Dissyllaba ‡ quintæ conjugationis mutant ε Futuri in α· ut, στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, *mitto*.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito; ut, κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, *interficio*; θύνω, θυνῶ, τέθυκα, *ruo*. Cætera in νω mutant ν in γ· ut, φαίνω, *ostendo*, πέφαγκα· μολύνω, *contamino*, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω, et γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à mutâ cum liquidâ incipiant; ἐγρηγόρηκα enim et ἐγνώρικα tantùm sunt in usu; sic ἔγνωκα.

Quædam verba, incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt fere primam literam thematis; ut, πτόω, verbum inusitatum, πέπτωκα, *cado*; κτάομαι, κέκτημαι, § *possideo*; μνάομαι, μέμνημαι, *commemoro*.

---

* Excipe πέφρικα, à φρίσσω, *horreo*, non πέφριχα, ne duæ continentes syllabæ ab aspiratis incipiant.

† Præterita in μηκα reverà derivantur à verbis, fere inusitatis, in έω vel άω.

‡ Retinetur autem ε Futuri in μω· ut, νεμῶ, νενέμηκα.

§ Sed ἔκτημαι quoque.

Attici verbis incipientibus ab *α* brevi, *ε*, *ο*, præponunt duas priores literas thematis; ut, ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, *contendo;* et tertia syllaba corripitur, si Præteritum numerum trium syllabarum excesserit; ut, ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, *molo*. Excipe ἤρεικα, ἐρήρεικα, ab ἐρείδω, *firmo;* ob differentiam Præteriti ἐρήρικα, ab ἐρίζω, *contendo*.

Si verbum incipiat à λ, vel *μ*, Attici præfigunt *ει* Præterito; ut, λήβω, verbum inusitatum, εἴληφα, *accipio;* μείρομαι, εἵμαρμαι, *sortior*.

In verbis dissyllabis primæ et secundæ conjugationis, Attici convertunt *ε*, penultimam Præsentis, in *ο*· ut, *ςρέφω*, *verto*, *ἔςροφα*· *κλέπτω*, *furor*, *κέκλοφα*.

Plusquam Perfectum.

Plusquam Perfectum formatur à Præterito, mutando *α* in *ειν*, et præponendo *ε*, si Præteritum incipiat à consonante; ut, *τέτυφα*, *ἐτετύφειν*.

Plusquam Perfectis Atticis additur interdum alterum temporale augmentum; ut, *ὀρώρυχα*, *ὠρωρύχειν*.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à Præsenti, mutando *ω* in *ον*, et præponendo augmentum.

Penultima autem hujus Aoristi plerumque brevis est; unde, si penultima Præsentis sit longa positione, posterior consonans, si non sit characteristica, abjicitur; ut, *τύπτω*, *ἔτυπον*. Si posterior sit characteristica, servatur; ut, *τέρπω*, *delecto*, *ἔταρπον*.

Vocales et diphthongi præsentis in penultimâ Aoristi β ita mutantur;

ε, η, ω, αι, αυ mutatur in α· ut,

- ε: δέρω, ἔδαρον, *excorio*: excipiuntur, ἔβλεπον, ἔλεγον, ἔφλεγον, ἔτεμον,* ἔτεκον.
- η: λήθω, ἔλαθον, *lateo*: excipe ἔπληγον, à πλήσσω, *percutio*. †
- ω: τρώγω, ἔτραγον, *comedo*.
- αι: καίω, ἔκαον, *uro*.
- αυ: παύω, ἔπαον, *sedo*.

ευ in υ· ut, φεύγω, *fugio*, ἔφυγον.

ȣ in ο· ut, ἀκȣ́ω, *audio*, ἤκοον.

ει in ι· ut, λείπω, ἔλιπον· sed in quintâ conjugatione mutatur in { Dissyllabis in α· ut, σπείρω, *sero*, ἔσπαρον. Trisyllabis in ε· ut, ὀφείλω, *debeo*, ὤφελον.

Vocales α, ι, υ, longæ in penultimâ præsentis, fiunt breves in penultimâ aoristi secundi.

Observatio.

Observandum est in quartâ conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον· si in ξω, in γον· ut, φράζω, *dico*, φράσω, ἔφραδον· τάττω, *ordino*, τάξω, ἔταγον.

Quidam Aoristi secundi formantur irregulariter; ut,

β pro π	βλάπτω,	ἔβλαβον,‡	*noceo*.
	καλύπτω,	ἐκάλυβον,	*tego*.
	κρύπτω,	ἔκρυβον,	*abscondo*.

* Ἔταμον, quod passim legitur apud Iones, à τάμνω deducendum est.

† At ἔπλαγον, et ἐπλάγην, leguntur, cùm animi motum significant.

‡ Hi omnes suum β, φ, et γ, ex futuris primis capiunt, à quibus æquè regulariter formantur, ac alii à præsentibus. Sic suprà, ἔταγον à τάξω. Sed ἔφραδον descendit regulariter à præs. φράζω.—Vide resolutionem dupl. conson. p. 3.

φ pro π	βάπτω,	ἔβαφον,*	*tingo.*
	σκάπτω,	ἔσκαφον,	*fodio.*
	ῥάπτω,	ἔῤῥαφον,	*suo.*
	θάπτω,	ἔταφον,	*sepelio.*
	δάπτω,	ἔδαφον,	*voro.*
	ἅπτω,	ἧφον,	*necto.*
	ῥίπτω,	ἔῤῥιφον,	*jacio.*
	δρύπτω,	ἔδρυφον,	*lacero.*
	θήπω,	ἔταφον,	*stupeo.*
γ pro χ	σμύχω,	ἔσμυγον,*	*uro.*
	ψύχω,	ἔψυγον,	*refrigero.*

Iones in quibusdam temporibus, et præcipuè in Aoristo secundo, geminatione uti solent; ut, pro *ἔκαμον, κέκαμον, laboravi;* et pro *πιθήσω, πεπιθήσω, confidam:* Attici quoque præponunt duas priores literas thematis; ut, *ἄγηγον* pro *ἦγον,* et, per metathesin augmenti, *ἤγαγον.*

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, Futuro secundo, et Præterito medio. Carent quoque multa alia.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur ab Aoristo secundo, mutando *ον* in *ῶ* circumflexum, et abjiciendo augmentum; ut, *ἔτυπον, τυπῶ.*

Reliqui modi, cum suis temporibus, formantur ab Indicativo, et tempora similia à similibus.

---

* Vide Notam p. 61.

VERBUM *εἰμὶ, sum.*

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐςὶ,	ἐςὸν, ἐςὸν,	ἐσμὲν, ἐςὲ, εἰσὶ.
ἔῃ, A.		
ἐμμὶ, ἐντὶ, D.		εἰμὲς, ἐντὶ, D.
ἦμι, εἶσθα, Æ.		εὗτι, Æ.
ἐσσὶ, } P.		εἰμὲν, εἰτὲ, ἔασι, I.
ἔει, } P.		ἐμὲν, ἐτὲ, ἔασσι, P.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἦν, ἦς, ἦ,	ἦτον, ἤτην,	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
ἦ, ἦσθα, ἦν, A.		ἦν, Syn.
ἦς, D.		ἦμες, D.
ἔα, ἔης, ἔην, I.		ἔατε, I.
ἦα, ἦες, ἦε, }	ἦςον, ἦςην, Ple.	ἦσμεν, ἦςε, Pleonas.
ἔον, ἔες, ἔε, }	ἔτον, ἔτην, Sys.	ἔσαν, Sys.
εἶν, εἶς & ἔεις, } P.	ἔςον, ἔςην, P.	ἔσσαν, P.
ἔσκον, ἔσκες, ἔσκε, }		ἔσκον, P.
ἔην, ἔησθα, ἔη, }		
ἤην, ἤη,		

Plusquam Perfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
*Ἤμην**, ἧσο, ἧτο,	ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην,	ἥμεθα, ἧσθε, [ἧντο.
		ἕατο, I.
		εἵατο, P.

* Ἤμην, et ἔσομαι, à verbo inusitato, ἔομαι, regulariter formantur.

Futurum.

Sing. Dual. Plur.

Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, [ονται.
ἐσεῖ, A. ἔϛαι, Sync.
ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται, ἐσούμεθον, &c. D.
ἐσεῦμαι, D.
ἐσσεῦμαι, ἐσσῇ, ἐσσεῖται, &c. D.
ἔσεαι, I.
ἔσσομαι, ἔσσῃ, ἔσσεται, ἐσσόμεθον, &c. P.
ἔσσεαι, P. ἐσόμεσθον, P. ἐσόμεσθα, P.

Imperativus.

Præsens.

Sing. Dual. Plur.

Ἴσθι vel ἔσο, ἔϛω, | ἔϛον, ἔϛων, | ἔϛε, ἔϛωσαν.
ἔσθι, ἔσσο, } P. ἔϛων, ἐσέσθων, } A.
εἶ, Cras. P. ἤτω, A.

Optativus.

Præsens.

Sing. Dual. Plur.

Εἴην, εἴης, εἴη, | εἴητον, εἰήτην, | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι, &c. P. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.

Futurum.

Sing. Dual. Plur.

Ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, | μεθον, σθον, σθην, | μεθα, σθε, [ντο.
ἐσσοίμην, &c. P.

SUBJUNCTIVUS, ἐὰν.

Præsens.

Sing.			Dual.		Plur.		
Ὦ,	ᾖς,	ᾖ,	ἦτον,	ἦτον,	ὦμεν,	ἦτε,	ωσι.
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ,	ἔητον,	ἔητον,	ἔωμεν,	ἔητε,	ἔωσι, I.
	ᾖσθα, Æ.	ᾖσι, } I.					
		ἔῃσι, } I.			ὦμες, D.		ὦντι, } D.
εἴω,	εἴῃς,	εἴῃ,	εἴητον,	εἴητον,	εἴωμεν, &c. P.		ἐῶντι, } D.
					εἴομεν, Syst.		

INFINITIVUS.

Præs.	Fut.
Εἶναι.	*Ἔσεσθαι.*
ἔμεν, } I.	ἐσεῖσθαι, D.
ἔμεναι, } I.	ἐσσεῖσθαι, D. et P.
ἔμμεναι, Æ.	ἔσσεσθαι, P.
ἦμεν, } D.	
ἦμες, } D.	
εἶμεν, } D.	
ἤμεναι, } D.	
εἴμεναι, P.	

PARTICIPIUM.

Præs. *Nom.*			Præs. *Gen.*			Fut.
Ὢν,	οὖσα,	ὂν,	ὄντος,	οὔσης,	ὄντος.	ἐσόμενος, η, ον.
ἐὼν,	ἐοῦσα,	ἐὸν, I.	ἔοντος,	ἐούσης,	ἔοντος, I.	ἐσσόμενος, &c. P.
εἷς,	εἶσα,	ἓν,	ἕντος, &c. Æ.			
	ἔοισα, } D.		εὖντος, &c. D.			
	εὖσα, } D.					
	ἔασσα, } D.					

PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. *τύπτομαι,* τύπτῃ,† τύπτεται·* *verberor.*
D. *τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·*
P. *τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.*

Unde Imperfectum.

S. *ἐτυπτόμην, ἐτύπτου,‡ ἐτύπτετο·* *verberabar.*
D. *ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον,—έσθην·*
P. *ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.*

Aoristus secundus.

S. *ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη·* *verberatus fui.*
D. *ἐτύπητον, ἐτυπήτην·*
P. *ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.*

---

* Quatuor verba, *βούλομαι, ὄψομαι, οἴομαι, ἔσομαι*, et Atticè omnia verba, formant secundam personam in *ει·* ut, *βούλει, ὄψει, οἴει, ἔσει*, et, factâ Crasi, *εἶ*.

† Apud Græcos veteres, secunda persona erat *τύπτεσαι*, ut in *τίθεμαι, τίθεσαι·* et sic in reliquis, à primâ personâ in *μαι*, secunda erat in *σαι*. Iones tollebant *ς*, ac deinde Attici contrahebant *εαι* et *ηαι* in *ῃ*.

‡ Apud Veteres, erat secunda persona in *εσο*. Iones tollebant *σ*, et Attici deinde contrahebant *εο* in *ου*. Sic à primâ personâ in *άμην*, secunda erat *άσο*, Ionicè *αο*, Atticè *ω*.

Unde Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· verberabor.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι,* τέτυπται· *verberatus fui.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde Plusquam Perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο· *verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde et Paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *mox verberabor.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, —εσθον·
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

---

* Secunda persona singularis perfecti oritur ex primâ, mutando consonas ante αι in characteristicam futuri primi activi; ut, τέτυμμαι, τέτυψαι, à τύψω· solam verò μ post liquidam thematis; ut, τέτερμαι, τέτερψαι: etiam post γ in ἤλεγμαι, ἤλεγξαι. In quintâ conjugatione μ semper vertitur in σ· ut, ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι.

Tertia singularis oritur ex secundâ, vertendo ς in τ· ut, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται· τέτυψαι, τέτυπται· λέλεξαι, λέλεκται. Si verò prima persona exit in σμαι, tertia retinet ς ante terminationem ται· ut, τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσται· πέφρασμαι, πέφρασαι, πέφρασται.

Secunda et tertia dualis, et secunda pluralis, formantur à tertiâ singulari, mutando tenues suas in aspiratas; ut, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε· sumendo item ς ante θ purum; ut, κέκριται, κέκρισθον.

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *verberatus ero,*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον,-εσθον· [vel *verberabor.*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε,—ονται.

Modus Imperativus.

Præsens, et Imperfectum.

S. τύπτε,* τυπτέσθω· *verberare.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω· *verberatus sis.*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

---

* Apud Veteres, Imperativus erat τύπτεσο. Idem igitur hic fit, quod in secundâ personâ Imperfecti Indicativi. *vide* P. 66.

Aoristus secundus.

S. *τύπηθι, τυπήτω·* *verberator tu.*
D. *τύπητον, τυπήτων·*
P. *τύπητε, τυπήτωσαν.*

Modus Optativus.

Praesens, et Imperfectum, *εἴθε.*

S. *τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο· utinam verberer,* vel
D. *τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·* [*verberarer.*
P. *τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.*

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. *τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη·* *verberatus essem.*
D. *τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·*
P. *τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.*

Aoristus *α.*

S. *τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη·* *verberatus sim,*
D. *τυφθείητον, τυφθειήτην·* [vel *fuerim.*
P. *τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.*

Aoristus *β.*

S. *τυπείην, τυπείης, τυπείη·* *verberatus sim,*
D. *τυπείητον, τυπειήτην·* [vel *fuerim.*
P. *τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.*

Futurum *α.*

S. *τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο·* *verberer.*
D. *τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, —σοίσθην·*
P. *τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.*

Futurum β.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον,—σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο· *mox verberatus*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον,—ψοίσθην· [*sim.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, et Imperfectum, ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται· *si verberer*, vel *ver-*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον· [*berarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

S. τετυμμένος ὦ, ᾗς, ᾗ· *si verberatus sim*, vel
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον· [*essem.*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· *si verberatus sim*, vel
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον· [*fuerim*, vel *fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· *si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, et Imperfectum, *τύπτεσθαι.*
Perfectum, et Plusquam Perf. *τετύφθαι.*
Aoristus primus, *τυφθῆναι.*
Aoristus secundus, *τυπῆναι.*
Futurum primum, *τυφθήσεσθαι.*
Futurum secundum, *τυπήσεσθαι.*
Paulò post Futurum, *τετύψεσθαι.*

PARTICIPIUM.

Præsens, et Imperfectum.

	Nom.	Gen.	
M.	*ὁ τυπτόμενος,*	*τοῦ τυπτομένου,*	*qui verberatur.*
F.	*ἡ τυπτομένη,*	*τῆς τυπτομένης,*	
N.	*τὸ τυπτόμενον.*	*τοῦ τυπτομένου.*	

Perfectum, et Plusquam Perfectum.

M.	*ὁ τετυμμένος,*	*τοῦ τετυμμένου,*	*verberatus.*
F.	*ἡ τετυμμένη,*	*τῆς τετυμμένης,*	
N.	*τὸ τετυμμένον.*	*τοῦ τετυμμένου.*	

Aoristus primus.

M.	*ὁ τυφθεὶς,*	*τοῦ τυφθέντος,*	*verberatus.*
F.	*ἡ τυφθεῖσα,*	*τῆς τυφθείσης,*	
N.	*τὸ τυφθὲν.*	*τοῦ τυφθέντος.*	

Aoristus secundus.

M.	*ὁ τυπεὶς,*	*τοῦ τυπέντος,*	*verberatus.*
F.	*ἡ τυπεῖσα,*	*τῆς τυπείσης,*	
N.	*τὸ τυπὲν.*	*τοῦ τυπέντος.*	

Futurum primum.

	Nom.	Gen.	
M.	ὁ τυφθησόμενος,	τȣ̃ τυφθησομένȣ,	*verberandus.*
F.	ἡ τυφθησομένη,	τῆς τυφθησομένης,	
N.	τὸ τυφθησόμενον.	τȣ̃ τυφθησομένȣ.	

Futurum secundum.

M.	ὁ τυπησόμενος,	τȣ̃ τυπησομένȣ,	*verberandus.*
F.	ἡ τυπησομένη,	τῆς τυπησομένης,	
N.	τὸ τυπησόμενον.	τȣ̃ τυπησομένȣ.	

Paulò post Futurum.

M.	ὁ τετυψόμενος,	τȣ̃ τετυψομένȣ,	*mox verberan-*
F.	ἡ τετυψομένη,	τῆς τετυψομένης,	*[dus.*
N.	τὸ τετυψόμενον.	τȣ̃ τετυψομένȣ.	

Cognata Tempore in Voce Passiva.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq. Perf.	ἐτετύμμην					
Paul. p. F.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq. Perf.	ἐλελέγμην					
Paul. p. F.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ϖείθομαι	ϖείθε	ϖειθοίμην	ϖείθωμαι	ϖείθεσθαι	ϖειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	ϖίθηΐι	ϖιθείην	ϖιθῶ	ϖιθῆναι	ϖιθεὶς
Fut. β.	ϖιθήσομαι		ϖιθησοίμην		ϖιθήσεσθαι	ϖιθησόμενος
Perf.	ϖέπεισμαι	ϖέπεισο	ϖεπεισμένος εἴην	ϖεπεισμένος ὦ	ϖεπεῖσθαι	ϖεπεισμένος
Plusq.Perf.	ἐπεπείσμην					
Paul. p. F.	ϖεπείσομαι		ϖεπεισοίμην		ϖεπείσεσθαι	ϖεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	ϖείσθηΐι	ϖεισθείην	ϖεισθῶ	ϖεισθῆναι	ϖεισθεὶς
Fut. α.	ϖεισθήσομαι		ϖεισθησοίμην		ϖεισθήσεσθαι	ϖεισθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	ϖέφρασμαι	ϖέφρασο	ϖεφρασμένος εἴην	ϖεφρασμένος ὦ	ϖεφράσθαι	ϖεφρασμένος
Plusq. Perf.	ἐπεφράσμην					
Paul. p. F.	ϖεφράσομαι		ϖεφρασοίμην		ϖεφράσεσθαι	ϖεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθηΐι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. β.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq. Perf.	ἐσπάρμην					
Paul. p. F.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. α.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. α.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq. Perf.	ἠκούσμην					
Paul. p. F.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Formatio Temporum in Voce Passiva.

Novem sunt tempora in voce Passivâ, quorum tria deducuntur ab Activâ;	Præsens, Præteritum, et Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando ω in ομαι· ut, τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando μαι in μην, et præponendo augmentum; ut, τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην· ut, ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi secundi, addendo σομαι, et abjiciendo augmentum; ut, ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur à Præterito Activo, mutando, in conjugatione

Primâ, φα purum in μμαι, μ geminato; ut, τέτυφα, τέτυμμαι· φα impurum in μαι· ut, τέτερφα, τέτερμαι.

Secundâ, χα in γμαι· ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Tertiâ, κα in σμαι· ut, πέπεικα, πέπεισμαι.

Quartâ, { χα in γμαι· ut, τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι· ut, πέφρακα, πέφρασμαι. }

Quintâ, κα in μαι· ut, ἔψαλκα, ἔψαλμαι· sed πέφαγκα, πέφαμμαι.

Sextâ, κα in { σμαι, si penultima præteriti activi sit brevis; ut, τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, si penultima præteriti activi sit longa; ut, πεποίηκα, πεποίημαι. }

Excipiuntur,

Ἤκουσμαι, ab ἀκούω, *audio;*
Κέκρουσμαι, à κρούω, *pulso;*
Ἔπταισμαι, à πταίω, *impingo;*
Κεκέλευσμαι, à κελεύω, *jubeo;*
Κέκλεισμαι, à κλείω, *claudo;*
Σέσεισμαι, à σείω, *quatio;*
Ἔγνωσμαι, à γνόω, *cognosco;*
Τέθραυσμαι, à θραύω, *frango,* &c.

Quædam etiam verba excipiuntur, quæ, etiamsi penultima præteriti activi corripiatur, σ non admittunt; ut, ἤρομαι, *aratus sum,* ab ἤροκα, *aravi;* ἤλαμαι, *agitatus sum,* ab ἤλακα, *agitavi;* et quædam alia.

A verbis in νω Attici faciunt præteritum passivum per σμαι· ut, μιαίνω, *inquino,* μεμίασμαι· φαίνω, *ostendo,* πέφασμαι.

Quædam ex ευ, penultimâ præteriti activi, abjiciunt ε in penultimâ præteriti passivi; ut, ex πέφευχα, πέφυγμαι· τέτευχα, τέτυγμαι· sic ἔσσυμαι, κέχυμαι, πέπυσμαι.

Quæ habent ρε ita implicitum cum consonante, ut ex iis una syllaba efficiatur, mutant ε in α· ut,

ϛρέφω, ἔϛρεφα, ἔϛραμμαι, verto: excipe *βέϐρεγμαι,* à *βρέχω, rigo.*

Plusquam Perfectum.

Plusquam Perfectum formatur à Perfecto, mutando *μαι* in *μην*, et præfigendo *ε*, si Præteritum incipiat à consonante; ut, *τέτυμμαι, ἐτέτύμμην.*

Cùm Præteriti, et Plusquam Perfecti, tertia singularis desinit in *ται* vel *το* impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium et *εἰσὶ·* ut, *τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.*

Cùm verò *ται* vel *το* sit purum, tertia pluralis fit ex tertiâ singulari addendo *ν* ante *ται* vel *το·* ut, *κέκριται, κέκρινται· πεποίηται, πεποίηνται.* Et interdum circumlocutio per Participium et *εἰμὶ* non fit in Optativis et Subjunctivis; ut, *ἐκταίμην, -αῖο, -αῖτο,* Optat. et *ἔκτωμαι, -ῃ, -ηται,* Subjunct. à *κτείνω, occido:* præcipuè autem in verbis contractis; ut, *πεποιήμην, -ῇο, -ῇτο· κεκλήμην, -ῇο, -ῇτο,* punctulo subjecto.

Iones formant tertiam pluralem à tertiâ singulari, in quibusdam temporibus, interserendo *α* ante *ται* vel *το·* ut, *ἔψαλται, ἐψάλαται.** Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam; et *σ* in *ϑ*, aliquando in *δ·* ut, *τέτυπται, τετύφαται· πέπεισται, πεπείθαται· ἐσκεύαϛαι, ἐσκευάδαται.* Si vocalis longa vel diphthongus præcedat, plerumque corripitur; ut, *κεκόσμηται, κεκοσμέαται, ornati fuerunt; τέθειται, τεθέαται, positi sunt.*

---

* Attici quoque scriptores usurpant hanc tertiam pluralem in *αται* et *ατο*. Æschyl. Sophoc. Eurip. Aristoph. passim.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ Præteriti, mutando *αι* in *ομαι* ut, *τέτυψαι, τετύψομαι*.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singulari Præteriti, mutando *αι* in *ην*, tenues in aspiratas, et detrahendo literam geminationis; ut, *τέτυπται, ἐτύφθην*.

Exceptiones.

Excipiuntur,
- *ἐμνήσθην* à *μέμνηται*, *recordatus sum*, } quæ adsumunt
- *ἐῤῥώσθην* ab *ἔῤῥωται*, *convalui*, } *σ*.
- *ἐσώθην* à *σέσωςαι*, *servatus sum*, quod abjicit *σ*.

Verba, quæ in Præterito verterant *ε* in *α*, in Aoristo primo resumunt *ε*· ut, *ἔςραμμαι, ἐςρέφθην*· et, quæ abjecerant *ν*, poëticè hîc illud recipiunt; ut, *ἐκλίνθην*, pro *ἐκλίθην*, *inclino*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi, addendo *σομαι*, et amovendo augmentum; ut, *ἐτύφθη, τυφθήσομαι*.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, et tempora à suis temporibus.

VOX MEDIA.

VOX Media ita dicitur, quia mediam inflexionem, et mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

I. Ex verbis mediis, quædam sunt merè deponentia, habentque activam significationem, sine ullâ activâ voce; ut, *δέχομαι*, *excipio*, *δέξομαι*, *excipiam*, *ἐδεξάμην*, *excepi*.

II. Quædam sunt neutra, habentque passivam significationem cum inflexione partim passivâ, partim activâ; ut, *τήκομαι*, *τέτηκα*, *contabui*; *σήπομαι*, *σέσηπα*, *computrui*; *μαίνομαι*, *μέμηνα*, *insanivi*.

III. Quædam sunt, sensù verè medio, quæ *reciproca* dici possint; ut, *λόομαι*, *lavo me ipsum*, vel *lavor à me ipso*; ubi actio reflectitur in agentem.

IV. Quædam sunt, quæ activam licèt vocem usitatam habeant, in mediâ voce sensum tamen activum fere habent; præsertim in Aoristo primo et Futuro primo.

Cognata Tempore in Voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq. Perf.	ἐτετύπειν					
	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq. Perf.	ἐλελόγειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ϖείθομαι	ϖεῖθε	ϖειθοίμην	ϖείθωμαι	ϖείθεσθαι	ϖειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	ϖιθȣ͂	ϖιθοίμην	ϖίθωμαι	ϖιθέσθαι	ϖιθόμενος
Fut. β.	ϖιθȣ͂μαι		ϖιθοίμην		ϖιθεῖσθαι	ϖιθȣ́μενος
Fut. α.	ϖείσομαι		ϖεισοίμην		ϖείσεσθαι	ϖεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	ϖεῖσαι	ϖεισαίμην	ϖείσωμαι	ϖείσασθαι	ϖεισάμενος
Perf.	ϖέποιθα	ϖέποιθε	ϖεποίθοιμι	ϖεποίθω	ϖεποιθέναι	ϖεποιθὼς
Plusq. Perf.	ἐπεποίθειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φραδȣ͂	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδȣ͂μαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδȣ́μενος
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	ϖέφραδα	ϖέφραδε	ϖεφράδοιμι	ϖεφράδω	ϖεφραδέναι	ϖεφραδὼς
Plusq. Perf.	ἐπεφράδειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρȣ	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. β.	ἐσπαρόμην	σπαρȣ̃	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. β.	σπαρȣ̃μαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρȣ́μενος
Fut. a.	σπερȣ̃μαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερȣ́μενος
Aor. a.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
Plusq. Perf.	ἐσπόρειν					

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	ἀκέομαι	ἀκέȣ	ἀκȣοίμην	ἀκέωμαι	ἀκέεσθαι	ἀκȣόμενος
Imperf.	ἠκȣόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἀκοȣ̃	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκοȣ̃μαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοȣ́μενος
Fut. a.	ἀκέσομαι		ἀκȣσοίμην		ἀκέσεσθαι	ἀκȣσόμενος
Aor. a.	ἠκȣσάμην	ἄκȣσαι	ἀκȣσαίμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσασθαι	ἀκȣσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοὼς
Plusq. Perf.	ἠκόειν					

Formatio Temporum in VOCE MEDIA.

Præsens est idem cum Præsenti Passivo.
Imperfectum est idem cum Imperfecto Passivo.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην· ut, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à Futuro secundo Activo, mutando ῶ in ȣ̃μαι· ut, τυπῶ, τυπȣ̃μαι·

Sing. τυπȣ̃μαι, τυπῇ, τυπεῖται·
Dual. τυπȣ́μεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον·
Plur. τυπȣ́μεθα, τυπεῖσθε, τυπȣ̃νται.

Excipe πίομαι, *bibam*; ἔδομαι, *edam*; φάγομαι, *edam*, φάγεσαι, φάγεται· et Poëtica illa, βέομαι, *ibo*; νέομαι, per Crasin νεῦμαι, *ibo*.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à Futuro primo Activo, vertendo ω in ομαι· ut, τύψω, τύψομαι. Sed in quintâ conjugatione in ȣ̃μαι· ut, ψαλῶ, ψαλȣ̃μαι· et Attici in quartâ et sextâ faciunt quoque ȣ̃μαι· ut, κομιῶ, κομιȣ̃μαι· ὀμῶ, ὀμȣ̃μαι· usurpant idem interdum in reliquis conjugationibus; ut, φευξȣ̃μαι à φεύγω. Dores certè in omnibus.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην· ut, ἔτυψα, ἐτυψάμην·

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο·
Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην·
Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Imperativus.

Sing. *τύψαι, τυψάσθω·*
Dual. *τύψασθον, τυψάσθων·*
Plur. *τύψασθε, τυψάσθωσαν.*

Optativus.

Sing. *τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο·*
Dual. *τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην·*
Plur. *τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.*

Præteritum Medium.

Præteritum medium formatur à præterito Activo, assumendo characteristicam Aoristi secundi pro *suâ; ut, *τέτυφα, τέτυπα·* vel ab Aoristo † secundo, mutando *ον* in *α*, et præponendo reduplicationem, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ; ut, *ἔτυπον, τέτυπα.*

Regulæ.

Penultima Præteriti medii plerumque est eadem cum penultimâ Præteriti Activi:

Sed in penultimâ Præteriti medii	*ει* / *αι* / *α*	Præsentis Activi mutatur in	*οι* / *η* / *η*

ut,
πείθω, πέποιθα, persuadeo.
φαίνω, πέφηνα, ostendo.
θάλλω, τέθηλα, germino.

---

* Præter *δείδω, δέδοικα, timeo;* ubi characteristica Præteriti Activi servatur in Præterito medio.

† Præterita media non semper habent penultimam *brevem* Aoristi secundi; multa retinent, ex Præsente, penultimam *longam;* ut, *βέβρῑθα, τέτρῑγα, ἔρρῑγα, μέμῡκα, πέπρᾱγα, κέκευθα·* *η, ω,* et *ευ* Præsentis manent plerumque in penultimâ Præteriti medii.

Sed α aliquando servatur; ut, ἔψαλα, *cecini*.

Dissyllaba, quæ habent ε in penultimâ Futuri primi, mutant ε in ο in penultimâ Præteriti medii; ut, λέγω, λέξω, λέλογα, *dico*; et σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, *sero*.

Cùm χ, vel φ, sit characteristica thematis, idem est Præteritum activum, et Præteritum medium.

Plusquam Perfectum Medium.

Plusquam Perfectum medium formatur à Præterito, mutando α in ειν, et præponendo ε, si Præteritum incipiat à consonante; ut, τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce activâ.*

VERBA CIRCUMFLEXA, *sive* CONTRACTA.

Verba Circumflexa dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ syllabâ Præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω· unde tres circumflexorum conjugationes.

Prima in έω,	Fut. in	ήσω	Præt. in	ηκα.
Secunda in άω,		ήσω		ηκα.
Tertia in όω,		ώσω		ωκα.

* Apud veteres Græcos Plusquam Perfectum sic inflectebatur:

Ionicè.		Atticè.
ᾔδεα, *sciveram*,	—	ᾔδη per contractionem.
ᾔδεες,	— —	ᾔδεις,
ᾔδεε,	— —	ᾔδει, et, ν addito, ᾔδειν, et ᾔδη.

Exceptiones in primâ conjugatione.

Quædam verba primæ conjugationis formant Futurum, atque Præteritum, et in ήσω et έσω, et in ηκα et εκα, cum η et ε· ut, καλέω, *voco;* αἰνέω, *laudo;* κορέω, *satio,* &c.

Quædam etiam ε solummodò, penultimam Præsentis, retinent; ut, τελέω, *perficio;* ἀρκέω, *propulso,* &c.

Dissyllaba in έω formant Futurum in εύσω· scilicet, χέω, *fundo;* ῥέω, *fluo;* πνέω, *flo;* πλέω, *navigo.** Excipiuntur, δέω, δήσω, *ligo;* τρέω, τρέσω, *tremo;* et ζέω, ζέσω, *ferveo.*

Exceptiones in secundâ conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω· ut, ἐάω, *permitto;* κοπιάω, *laboro*†; item trisyllaba, quæ habent λ, vel ϱ,‡ ante άω, modò immediatè præcedat vocalis, non consonans; ut, περάω, *transeo;* γελάω, *rideo;* et dissyllaba, quæ habent λ, vel ϱ,§ ante άω· ut, θλάω, *tundo;* κλάω, *frango;* δράω, *facio;* formant Futurum in άσω, et Præteritum in ακα.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω, quæ non à nomine descendunt, formant Futurum per ο· ut, ἀρόω, *aro,* ἀρόσω· ὀνόω, *vitupero,* ὀνόσω.

---

* Hæc verò Futura rectiùs à Præsentibus in εύω, fere inusitatis, derivantur.

† Sic θεάομαι, *specto,* θεάσομαι.

‡ Item μ, ν· ut, κρεμάω, κρεμάσω· πεινάω, πεινάσω.

§ Item π, θ· ut, σπάω, σπάσω· φθάω, φθάσω· πάομαι, quoque πάσομαι.

Observationes.

Contrahuntur Præsens et Imperfectum solummodò. In cæteris temporibus sequuntur formam verborum sextæ conjugationis.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque et tertia pluralis, non contrahuntur; ut, ϖλέω, ϖλέομεν, ϖλέȣσι, non ϖλῶ, ϖλȣ͂μεν, ϖλȣ͂σι· uti nec in optativis, nec subjunctivis.

In dissyllabis secundæ conjugationis omnes personæ contrahuntur.

Horum verborum forma simplex ac non contracta usitatior est Ionibus; Atticis, et reliquis fere Græcis, forma contracta.

Verba circumflexa carent plerumque Aoristo secundo, Futuro secundo, et Præterito medio.

Exceptiones.

Quæ verò in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ et secundâ conjugatione, habent Aoristum secundum, Futurum secundum, et Præteritum medium; ut, δȣπέω, δȣπῶ, ἔδȣπον, δȣπῶ, δέδȣπα, *sono*; μυκάω, μυκῶ, ἔμυκον, μυκῶ, μέμυκα, *mugio*.

Ratio Contrahendi.

I. In primâ conjugatione, εε contrahitur in ει, et εο in ȣ.

Si vocalis longa, aut diphthongus, sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

II. In secundâ conjugatione, si ο, vel ω, vel οι, vel ȣ, sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis, aut diphthongus, sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt *άεις* in *ῇς*, *άει* in *ῇ*, et *άειν* in *ῆν*· ut, *ὁράεις ὁρῇς*, *ὁράει ὁρῇ*, *ὁράειν ὁρῆν*· et Attici in his quatuor, *ζῶ*, *ζῇς*, *ζῇ*, *vivo; πεινῶ*, *νῇς*, *νῇ*, *esurio; διψῶ*, *ῇς*, *ῇ*, *sitio; χρῶμαι*, *χρῇ*, *χρῆται*, *χρῆσθαι*, *utor*.

Æoles vertunt, in infinitivo, *ᾶν* in *αῖς*· ut, *γελαῖς*, pro *γελᾶν*.

Poëtæ, in secundâ hâc conjugatione, post contractionem in *ω*, præponunt *ο*· ut, *καρηκομῶντες*, *καρηκομόωντες*, à *καρηκομάω*, *caput comatum habeo**; et *α* nonnunquam geminant; ut, *τιμάασθαι*, pro *τιμᾶσθαι*.†

III. In tertiâ conjugatione, si *ω*, vel *η*,‡ sequitur *ο*, fit contractio in *ῶ*.

Si *ε*, vel *ȣ*, vel *ο*, sequitur *ο*, fit contractio in *ȣ*.

Si quævis alia diphthongus sequitur *ο*, fit contractio in *οι*, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in *ȣ̑ν*· ut, *χρυσόειν*, *χρυσȣ̑ν*.

---

* Eodem contrahendi genere Poëtæ in nominibus etiam utuntur; ut, *φάος*, *lux*, per crasin *φῶς*, et poëticè *φόως*.

† Si syllaba, quæ præcedit *α* inserto, sit longa, *α* etiam insertum longum est; ut, *μενοῖνᾱα*· si brevis, breve; ut, *ἰσχᾰνᾰα*.

‡ Id est, *η* vocalis; nam si sit *ῃ* diphthongus, fit contractio in *οι*.

Paradigma Verborum Circumflexorum.

I. VOX ACTIVA.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ	τον	έο, ȣ̂	έε, εῖ	έȣ, ȣ̂
2	τιμάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον		άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άȣ, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, ȣ̂		όο, ȣ̂	όε, ȣ̂	όȣ, ȣ̂

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	ἐφίλεον, ȣν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ	εέ, εί	έο, ȣ̂	έε, εῖ	εον, ȣν
2	ἐτίμαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ȣν	οες, ȣς	οε, ȣ	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́	όο, ȣ̂	όε, ȣ̂	οον, ȣν

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1	φίλεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	τίμαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, ȣ	οέ, ȣ́	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́

Optativus, εἴθε.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	εοί, οί	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	τιμάοιμι, ῷ, μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ, τον	αοί, ῴ, την	άοι, ῷ, μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν*
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus, ἐάν.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ		έω, ῶ	έῃ, ῇ	έω, ῶ
2	τιμάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾶ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άῃ, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ		όω, ῶ	όῃ, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens. 1. φιλέειν, φιλεῖν. 2. τιμάειν, τιμᾶν. 3. χρυσόειν, χρυσοῦν.

Participium.

	Nom. Mas.	Nom. Fœm.	Nom. Neut.	Gen. Mas.	Gen. Fœm.	Gen. Neut.
1	φιλέων, ῶν	φιλέουσα, οῦσα	φιλέον, οῦν	φιλέοντος, οῦντος	εούσης, ούσης	έοντος, οῦντος
2	τιμάων, ῶν	τιμάουσα, ῶσα	τιμάον, ῶν	τιμάοντος, ῶντος	αούσης, ώσης	άοντος, ῶντος
3	χρυσόων, ῶν	χρυσόουσα, οῦσα	χρυσόον, οῦν	χρυσόοντος, οῦντος	οούσης, ούσης	όοντος, οῦντος

* Atticis Optativus usitatior, φιλοίην, ης, η; τιμῴην, ῴης, η; χρυσοίην, ης, η; &c. more Barytonorum.

II. VOX PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέο, ȣ̂	εη, ῇ	έε, εῖ	εό, ȣ́	έε, εῖ		εό, ȣ́	έε, εῖ	έον, ȣ̂ν
2	τιμάο, ῶ, μαι	άη, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό, ώ, μεθον	άε, ᾶ, σθον	σθον	αό, ώ, μεθα	άε, ᾶ, σθε	άον, ῶν, ται
3	χρυσόο, ȣ̂	όη, οῖ	όε, ȣ̂	οό, ȣ́	όε, ȣ̂		οό, ȣ́	όε, ȣ̂	όον, ȣ̂ν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	ἐφιλεό, ȣ́	έȣ, ȣ̂	έε, εῖ	εό, ȣ́	έε, εῖ	εέ, εί	εό, ȣ́	έε, εῖ	έον, ȣ̂ν
2	ἐτιμαό, ώ, μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό, ώ, μεθον	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθην	αό, ώ, μεθα	άε, ᾶ, σθε	άον, ῶν, το
3	ἐχρυσοό, ȣ́	όȣ, ȣ̂	όε, ȣ̂	οό, ȣ̂	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́	οό, ȣ́	όε, ȣ̂	όον, ȣ̂ν

Imperativus.

Præsens.

	Sing.		Dual.		Plur.	
1	φιλέȣ, ȣ̂	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	τιμάȣ, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν
3	χρυσόȣ, ȣ̂	οέ, ȣ́	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́	όε, ȣ̂	οέ, ȣ́

Optativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλεοί, οί	έοι, οῖ	έοι, οῖ	εοί, οί	έοι, οῖ	εοί, οί	εοί, οί	έοι, οῖ	έοιν, οῖν
2	τιμαοί, ῷ, μην	άοι, ῷ, ο	άοι, ῷ, το	αοί, ῷ, μεθον	άοι, ῷ, σθον	αοί, ῷ, σθην	αοί, ῷ, μεθα	άοι, ῷ, σθε	άοιν, ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	όοι, οῖ	όοι, οῖ	οοί, οί	όοι, οῖ	οοί, οί	οοί, οί	όοι, οῖ	όοιν, οῖν

Subjunctivus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1	φιλέω, ῶ	έῃ, ῇ	έη, ῆ	εώ, ώ	έη, ῆ		εώ, ώ	έη, ῆ	έων, ῶν
2	τιμάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άη, ᾶ, ται	αώ, ώ, μεθον	άη, ᾶ, σθον	σθον	αώ, ώ, μεθα	άη, ᾶ, σθε	άων, ῶν, ται
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	όη, ῶ	οώ, ώ	όη, ῶ		οώ, ώ	όη, ῶ	όων, ῶν

Infinitivus.

Præsens.

1	φιλέεσθαι	εῖσθαι
2	τιμάεσθαι	ᾶσθαι
3	χρυσόεσθαι	οῦσθαι

Participium.

Præsens.

1	φιλεόμενος, ούμενος	εο, ου	εό, ού
2	τιμαόμενος, ώμενος	αο, ω, μένη	αό, ώ, μενον
3	χρυσοόμενος, ούμενος	οο, ου	οό, ού

VERBA *in* μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ* conjugationis in

έω	ut, à	θέω,	τίθημι,	*pono.*
άω		ϛάω,	ἵϛημι,	*statuo.*
όω		δόω,	δίδωμι,	*do.*
ύω		ζευγνύω,	ζεύγνυμι,	*jungo.*†

Fiunt Verba in μι,

1. Mutando ω, ultimam syllabam, in μι.

2. Vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis; et,

3. Præponendo reduplicationem; ut, θέω, τίθημι.

Reduplicatio duplex est;

1. Propria, cùm repetitur prima consonans thematis cum ι· ut, δόω, δίδωμι· tenuis verò pro aspiratâ ponitur; ut, θέω, τίθημι.

2. Impropria, cùm ι aspirata tantùm præfigitur; idque fit, vel cùm verbum incipiat à ϛ· ut, ϛάω, ἵϛημι· vel à πτ· ut, πτάω, ἵπτημι· vel cùm verbum incipiat à vocali; ut, ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ· ut, τίθεμμι, pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε· ut, πεφίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

---

* Poëtæ aliunde deducunt; ut, φέρημι, βρίθημι, δίζημι, κ.τ.λ. à φέρω, βρίθω, δίζω.

† Verba, à quibus quarta conjugatio profluit, fere et ipsa ab aliis verbis derivantur, interserendo νυ vel ννυ· ut, ab ἄγω, ἀγνύω, ἄγνυμι· ὀμόω, ὀμῶ, ὀμνύω, ὄμνυμι· ϛορέω, ϛορεννύω, ϛορέννυμι· κ τ.λ. ut et ζευγνύω à ζεύγω primitùs deducitur.

Iones verò in quartâ conjugatione utuntur reduplicatione; ut, *κέκλυθι*, pro *κλῦθι*, *audi*.

In quibusdam, pro reduplicatione, repetuntur duæ priores literæ thematis; ut, *ἀλάλημι* ab *ἀλάω*, inusitato; *ἀκάχημι* ab *ἀχέω*.

Multa alia sunt etiam sine reduplicatione; ut, *φημὶ*, *βῆμι*, *γνῶμι*, *ἄλωμι*, *σϐῆμι*, &c.

Destituuntur verba in *μι* omnibus temporibus, nisi Præsenti, Imperfecto, et Aoristo secundo.*

Pleraque verba quartæ conjugationis non ultra Imperfectum flectuntur.* Carent etiam modo Optativo et Subjunctivo.

Paradigma Verborum in *μι*.

I. VOX ACTIVA.

Modus Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	*τίθημι*,	*ης*,	*ησι*	*ετον*,		*ε*		*εῖ*
2	*ἵστημι*,	*ης*,	*ησι*	*ατον*,	*τον*	*α*	*μεν*, *τε*,	*ᾶ* *σι*.
3	*δίδωμι*,	*ως*,	*ωσι*	*οτον*,		*ο*		*ȣ̃*
4	*ζεύγνυμι*,	*υς*,	*υσι*	*υτον*,		*υ*		*ῦ*

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	*ἐτίθην*,	*ης*,	*η*,	*ε*		*έ*	*ε*	
2	*ἵστην*,	*ης*,	*η*,	*α*	*τον*,	*ά* *την*	*α*	*μεν*, *τε*, *σαν*.
3	*ἐδίδων*,	*ως*,	*ω*,	*ο*		*ό*	*ο*	
4	*ἐζεύγνυν*,	*υς*,	*υ*,	*υ*		*ύ*	*υ*	

* Quædam habent Aoristum secundum; ut *δῦμι*· vide Etymol. Mag. in vocibus *Δῦ* et *Δύω*·—*γαῖαν ἐδύτην*. Il. Z. 19.

Atticum Imperfectum usitatius.

1	ἐτίθεον—ουν	κ. τ. λ. more contractorum.
2	ἵσαον—ων	
3	ἐδίδοον—ουν	

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	ἔθην, ἔθης, ἔθη	εἶον, έτην	εμεν, ε῏τε, εσαν.
2	ἔστην, ἔστης, ἔστη	ῆτον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν.*
3	ἔδων, ἔδως, ἔδω	οῖον, όττην	ομεν, οῖε, οσαν.

Aoristus secundus, per omnes personas, sicut Imperfectum inflectitur, excepto, quòd in plurali ac duali vocalem retinet longam; præter ἔθην, ἔδων, et ἧν à verbo ἵημι, *mitto*.

Ex verbis in ω tempora Anomala.

Fut. α. 1.	θήσω.——2.	στήσω.——3.	δώσω.
Aor. α. 1.	ἔθηκα.——2.	ἔστησα.——3.	ἔδωκα.
Præt. 1.	τέθηκα et τέθεικα	2. ἔστηκα.——3.	δέδωκα.

IMPERATIVUS.

Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τίθετι, έ	ε έ	ε έ
2	ἵσαθι, ά	α ά	α ά
3	δίδοθι, ότω	οτον, ότων	οτε, ότωσαν.
4	ζεύγνυθι,† ύ	υ ύ	υ ύ

Atticis Imperativus usitatior.

1	τίθεε—ει	κ. τ. λ. more contractorum.
2	ἵσαε—α	
3	δίδοε—ου	

---

* Et ἔσταν. Hom. passim.

† Pro ζεύγνυθι dicitur ζεύγνυ. Sic pro δείκνυθι, δείκνυ· pro ὄμνυθι, ὄμνυ.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θὲς,* θέτω	θέτον, θέτων	θέτε, θέτωσαν.
2	στῆθι, στήτω	στῆτον, στήτων	στῆτε, στήτωσαν.
3	δὸς, δότω	δότον, δότων	δότε, δότωσαν.

Optativus.

Præsens, εἴθε.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	τιθείην,			εῖ
2	ἱσταίην, ης, η	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, et	αῖ, εν.
3	διδοίην			οῖ

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	θείην, ης, η			εῖ
2	σταίην, ης, η	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, et	αῖ, εν.
3	δοίην, ης, η			οῖ.

Subjunctivus.

Præsens, ἐὰν.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	τιθῶ, ῇς, ῇ	ῆ	ῆ
2	ἱστῶ, ᾷς, ᾷ	ᾶ, τον, τον	ῶμεν, ᾶ, τε, ῶσι.
3	διδῶ, ῷς, ῷ	ῶ	ῶ

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ, θῇς, θῇ	θῆτον, θῆτον	θῶμεν, θῆτε, θῶσι.
2	στῶ, στῇς, στῇ	στῆτον, στῆτον	στῶμεν, στῆτε, στῶσι.
3	δῶ, δῷς, δῷ	δῶτον, δῶτον	δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

* Irregularia sunt θὲς et δὸς, pro θέτι et δόθι. Ejusmodi sunt Imperativa ἔνισπες et σχές.

Infinitivus.

Præsens.

1. τιθέναι. 2. ἱστάναι. 3. διδόναι. 4. ζευγνύναι.

Aoristus β.

1. θεῖναι.* 2. στῆναι. 3. δοῦναι.*

Participia.

	Præsens.			Aoristus β.		
1	τιθεὶς,	εῖσα,	έν.	1 θεὶς,	θεῖσα,	θέν.
2	ἱστὰς,	ᾶσα,	άν.	2 στὰς,	στᾶσα,	στάν.
3	διδοὺς,	οῦσα,	όν.	3 δοὺς,	δοῦσα,	δόν.
4	ζευγνὺς,	ῦσα,	ύν.			

Formatio Temporum.

De Præsenti jam suprà dictum est.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à Præsenti, mutando μι in ν, et præponendo augmentum; ut, τίθημι, ἐτίθην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à Præsenti, mutando μι in ν, abjiciendo reduplicationem, et præponendo augmentum; ut, τίθημι, ἔθην· ἵστημι, ἔστην.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum et Aoristus secundus.

II. Vox Passiva.

Præsens formatur à Præsenti Activo, mutando μι in μαι, et resumendo vocalem brevem in penultimâ; ut, τίθημι, τίθεμαι· præter ἄημαι, δίζημαι, cum paucis forsan aliis.

---

* Irregularia sunt pro θέναι et δόναι.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	τίθεμαι,	ε	σαι,* ται	έ	μεθον,	ε	σθον, σθον	έ	μεθα,	ε	σθε, νται.
2	ἵϛαμαι,	α		ά		α		ά		α	
3	δίδομαι,	ο		ό		ο		ό		ο	
4	ζεύγνυμαι,	υ		ύ		υ		ύ		υ	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.					Plural.			
1	ἐτιθέμην,	ε	σο, το	έ	μεθον,	ε	σθον,	έ	σθην	έ	μεθα,	ε	σθε, ντο.†
2	ἱϛάμην,	α		ά		α		ά		ά		α	
3	ἐδιδόμην,	ο		ό		ο		ό		ό		ο	
4	ἐζευγνύμην,	υ		ύ		υ		ύ		ύ		υ	

* Atticè, τίθῃ, ἵϛῃ. Sic κάθῃ, δύνῃ.

† Ex verbis in ω Tempora Anomala: 1. Præteritum, τέθειμαι.—2. ἕϛαμαι.—3. δέδομαι. Plusquam Perfectum et Paulo post fut. indè regulariter.—1. Aor. prim. ἐτέθην.—2. ἐϛάθην.—3. ἐδόθην. Fut. primum indè regulariter.

Imperativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.		
1	τίθεσο,*	έ	σθώ	ε	σθον	έ	σθων	ε	σθε	έ σθωσαν.
2	ἵσασο,	ά		α		ά		α		ά
3	δίδοσο,	ό		ο		ό		ο		ό
4	ζεύγνυσο,	ύ		υ		ύ		υ		ύ

Optativus.

Præsens, εἴθε.

	Sing.		Dual.			Plural.	
1	τιθεί	εῖ	εί	εῖ	εί	εί	εῖ
2	ἱσαί, μην,	αῖ, ο, το	αί, μεθον,	αῖ, σθον,	αί, σθην	αί, μεθα,	αῖ, σθε, ντο.
3	διδοί	οῖ	οί	οῖ	οί	οί	οῖ

Subjunctivus.

Præsens, ἐάν.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	τιθῶ	ῇς, ῇ	ῆ	ῆ
2	ἱσῶ, μαι,	ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα, ᾶ, σθε, ῶνται.
3	διδῶ	ῷ, ῶ	ῶ	ῶ

* Iones tollunt σ, deinde Attici contrahunt, τίθεο, τίθε· ἵσαο, ἵσω· δίδοο, δίδε.

	Infinitivus. Præsens.		Participium. Præsens.	
1	τίθεσθαι	1	τιθέμενος	μένη, μενον.
2	ἵστασθαι	2	ἱστάμενος	
3	δίδοσθαι	3	διδόμενος	
4	ζεύγνυσθαι	4	ζευγνύμενος	

III. VOX MEDIA.

Indicativus.

Præsens et Imperfectum sunt eadem cum Præsenti et Imperfecto Passivis.

Aoristus secundus formatur à Præsenti, mutando *μαι* in *μην*, abjiciendo reduplicationem, et præponendo augmentum; ut, *τίθεμαι, ἐθέμην· ἵςάμαι, ἐςάμην*.

Aoristus *β*.

	Sing.		Dual.			Plural.	
1	ἐθέ	ἔθε	ἐθέ	ἔθε	ἐθέ	ἐθέ	ἔθε
2	ἐςά, μην,	ἔςα, σο*, το	ἐςά, μεθον,	ἔςα, σθον,	ἐςά, σθην	ἐςά, μεθα,	ἔςα, σθε, ν7ο.†
3	ἐδό	ἔδο	ἐδό	ἔδο	ἐδό	ἐδό	ἔδο

* Ion. ἔθεο, ἔδοο· Att. ἔθε, ἔδε.

† Ex verbis in ω, Futurum primum et Aoristus primus regulariter deducuntur. Præteritum medium, ἕσ7αα. Participium, ἑςαὼς, ἑςώς.

IMPERATIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θέσο,* θέ	θέ	θέ
2	ϛάσο, ϛά, σθω	ϛά, σθον, σθων	ϛά, σθε, σθωσαν.
3	δόσο,* δό	δό	δό

OPTATIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θεί εῖ	εί εῖ εί	εί εῖ
2	ϛαί, μην, αῖ, ο, το	αί, μεθον, αῖ, σθον, αί, σθην,	αί, μεθα, αῖ, σθε, ντο.
3	δοί οῖ	οί οῖ οί	οί οῖ

SUBJUNCTIVUS.

Aoristus β.

	Sing.	Dual.	Plural.
1	θῶ ῇ, ῇ	ῆ	ῆ
2	ϛῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται	ώμεθον, ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα, ᾶ, σθε, ῶνται.
3	δῶ ᾧ, ῶ	ῶ	ῶ

* Ion. θέο, δόο· Att. θοῦ, δοῦ.

INFINITIVUS. Aor. β.		PARTICIPIUM. Aor. β.	
1	θέ	1	θέ
2	στά, σθαι	2	στά, μενος, μένη, μενον.
3	δό	3	δό

Εἶμι, Eo, Ibo.*

VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶμι, εἶς vel εἶ,† εἶσι, εἶσθα Æ.	ἴτον, ἴτον,	ἴμεν, ἴτε, εἶσι et ἴσι. ἴμες D. ἴασι I.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἶν, εἶς, εἶ, ἤιον, ἤιες, ἤιε P.	ἴτον, ἴτην,	ἴμεν, ἴτε, ἴσαν. ἴμες D. ἤϊσαν P.‡

---

* Poëtis interdum temporis Præsentis, sed Oratoribus semper est futuri.

† Theoc.—Unde ἄπει, abis, vel abibis.

‡ Ab inusitato Aoristo primo εἶσα, tertio pl. εἶσαν, et indè ἦσαν et ἤϊσαν.—Aor. secund. ἴον, ἴες, ἴε, κ. λ.
Præter. εἶκα.
Pl. perf. εἴκειν. Att. ᾔκειν.
Fut. 1. med. εἴσομαι.
Aor. 1. med. εἰσάμην.
Præt. med. εἶα. Att. ᾖα. Ion. ἤϊα.
Pl. perf. ᾔειν.

IMPERATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴθι vel *εἶ*, *ἴτω*,	*ἴτον*, *ἴτων*,	*ἴτε*, *ἴτωσαν*.

INFINITIVUS.

Ἴναι, vel *εἶναι*, vel *ἰέναι*.
ἴμεν I. *ἴμεναι* D. A. *ἰέμεν* D.

Ἵημι, *Mitto.**

I. VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵημι, *ἵης*, *ἵησι*,	*ἵετον*, *ἵετον*,	*ἵεμεν*, *ἵετε*, *ἱεῖσι*.
		ἱέασι I
		ἱᾶσι A.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵην, *ἵης*, *ἵη*,	*ἵετον*, *ἱέτην*,	*ἵεμεν*, *ἵετε*, *ἵεσαν*.
Εἷον, εἷες, εἷε, &c. P.		*ἷεν* B.

Atticè *ἵειν*, *ἵεις*, *ἵει*, more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἧν, *ἧς*, *ἧ*,	*ἕτον*, *ἕτην*,	*ἕμεν*, *ἕτε*, *ἕσαν*.

---

* Fut. 1. *ἥσω*. Aor. primus *ἧκα* pro *ἧσα*. Att. *ἕηκα*. Præt. *εἷκα* et *ἕωκα*. Part. *εἱκὼς*, unde *ἀφεικὼς*, *qui dimisit*.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεθι, ἱέτω,	ἵετον, ἱέτων,	ἵετε, ἱέτωσαν.

Atticè ἵει, κ. λ. more contractorum.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕς, ἕτω,	ἕτον, ἕτων,	ἕτε, ἕτωσαν.

Optativus.

Præsens, εἴθε.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱείην, ἱείης, ἱείη,	ἱείητον, ἱειήτην,	ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Legitur ἕοιμι, οις, οι, &c.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἵην, εἵης, εἵη,	εἵητον, εἱήτην,	εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Subjunctivus.

Præsens, ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ,	ἵητον, ἵητον,	ἵωμεν, ἵητε, ἵωσι.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ὦ, ᾗς, ᾗ,	ἧτον, ἧτον,	ὦμεν, ἧτε, ὦσι.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ, &c. I.		
εἵω, εἵῃς, εἵῃ, &c. P.		

Infinitivus.

Præsens.	Aor. β.
Ἱέναι.	Εἶναι.
ἱέμεναι D.	ἕμεναι A. D.
ἱέμεν I.	ἕμεν I.

Participium.

Præsens.

Nom.	Gen.
Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱὲν,	Ἱέντος, ἱείσης, ἱέντος.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
Εἷς, εἷσα, ἓν,	Ἑντὸς, εἵσης, ἑντὸς.

Ἴημι, *vado*, eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur, ἀπίασι in Indicativo, ἀπιῶσι in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

II. VOX PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται,	ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον,	ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο,	ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην,	ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.*

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἵεσο, ἱέσθω,	ἵεσθον, ἱέσθων,	ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

III. VOX MEDIA.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕμην, ἕσο, ἕτο,	ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην,	ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.
ἕο I.		
οὗ A.		

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἕσο, ἕσθω,	ἕσθον, ἕσθων,	ἕσθε, ἕσθωσαν.
ἕο I.		
οὗ A.		

Optativus.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plur.
Εἵμην, εἷο, εἷτο,	εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην,	εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.†

---

* Perf. εἷμαι, tertia pl. εἷνται, unde ἀφεῖνται, ἀνεῖνται. Att. ἀφέωνται, ἀνέωνται. Aor. 1. εἵθην.

† Legitur οἷντο in compositis.

SUBJUNCTIVUS.

Præsens, ἐὰν.

Sing.	Dual.	Plur.
Ὦμαι, ᾖ, ἦται,	ὤμεθον, ἦσθον, ἦσθον,	ὤμεθα, ἦσθε, ὦνται

INFINITIVUS.

Aoristus β.

Ἕσθαι.

PARTICIPIUM.

Aoristus β.

Nom.	Gen.
Ἕμενος, ἑμένη, ἕμενον,	ἑμένου, ἑμένης, ἑμένου.

Ἵεμαι, *concupisco*, eandem habet inflexionem, sed ultra in perfectum vix invenitur.

Ἵστημι, *Scio.*

I. VOX ACTIVA.

INDICATIVUS.

Præsens.

Sing.			Dual.	Plur.		
Ἵστημι,	ἵστης,	ἵστησι,	ἵστατον, ἵστατον,	ἵσταμεν,	ἵστατε,*	ἵστασι.
ἵσταμι D.		ἵσταντι D.	ἴστον Sync.	ἴσμεν Sync.		ἵσαντι D.
				ἴδμεν D.		

---

* Sync. ἴστε. Sic in Comp. κάτιστε, *scitis*.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσην, ἴσης, ἴση,	ἴσατον, ἰσάτην,	ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν. Sync. ἴσαν.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴσαθι, ἰσάτω, ἴσθι, ἴςω, &c.	ἴσατον, ἰσάτων,	ἴσατε, ἰσάτωσαν. ἴςων A.

Infinitivus.

Præsens.

Ἰσάναι.

ἰσάμεναι et ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium.

Ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

II. VOX PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur
Ἵσαμαι, et ἵςαμαι, σαι, ται, ἐπίςαμαι, σαι, &c. Comp. ἐπίςῃ A. ἐπίςηαι I.	άμεθον, ασθον, ασθον,	άμεθα, ασθ [ανται

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἰϛάμην, ἵϛασο, ἵϛαλο,	ἄμεθον, ασθον, ἄσθην,	ἄμεθα, ασθε, αντο.

ἐπιϛάμην, ἐπίϛασο, &c. Comp.
ἠπιϛάμην A. ἐπίϛαο I.
ἐπίϛω A.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἴϛασο, ἱϛάσθω,	*ἵϛασθον, ἱϛάσθων,*	*ἵϛασθε, ἱϛάσθωσαν.*

ἐπίϛασο, &c. Comp.
ἐπίϛαο I.
ἐπίϛω A.

Infinitivus.

Ἵϛασθαι.

Compositum *ἐπίϛασθαι.*

Participium Compositum.

Nom.	Gen.
Ἐπιϛάμενος, αμένη, άμενον,	*αμένȣ, αμένης, αμένȣ.*

Φημὶ, Dico.

I. VOX ACTIVA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φημὶ, φῂς, φησὶ,	*φατὸν, φατὸν,*	*φαμὲν, φατὲ, φασί.*
φαμὶ D. *φατὶ* D.		*φαντὶ* et *φατὶ* D.
ἠμὶ, ης, ἠτὶ } Æ. *ἦσθα, ἠσὶ* } Æ.		

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	*ἔφατον, ἐφάτην,*	*ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.*
ἔφαν D. *ἔφα* D.		*ἔφαν* B. *φὰν* I. et B.

Aoristus *β*.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	*ἔφητον, ἐφήτην,*	*ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.*
ἔφαν D. *ἔφα* D.		*ἔφαν* B.
ἔφησθα Æ.		*φὰν* I. et B.
ἦν, ἦς, ἦ P.		

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάθι, φάτω,	*φάτον, φάτων,*	*φάτε, φάτωσαν.*

Optativus.

Præsens, εἴθε.

Sing.	Dual.	Plur.
Φαίην, φαίης, φαίη,	φαίητον, φαιήτην,	φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.
		φαῖμεν A.

Subjunctivus.

Præsens, ἐάν.

Sing.	Dual.	Plur.
Φῶ, φῇς, φῇ,	φῆτον, φῆτον,	φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Infinitivus.

Φάναι.

φάμεν I.

Participium.

Nom.	Gen.
Φὰς, φᾶσα, φὰν,	φαντὸς, φάσης, φαντός.

II. VOX MEDIA.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάμαι, φάσαι, φάται,	φάμεθον, φάσθον, φάσθον,	φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Imperfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
Ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο,	ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην,	ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plur.
Φάσο, φάσθω,	φάσθον, φάσθων,	φάσθε, φάσθωσαν.

φάο I.

Infinitivus.

Φάσθαι.

Participium.

Nom.	Gen.
Φάμενος, φαμένη, φάμενον,	φαμένου, φαμένης, φαμένου.

VERBALIA.

VERBALIA omnia fere deducuntur, rejiciendo reduplicationem vel augmentum, et mutando terminationem;

I. A primâ personâ præteriti passivi in

μα, ut, *γράμμα*, *litera*.
μη, ut, *γραμμὴ*, *linea*.
μος, ut, *δεσμὸς*, *vinculum*.
μων, ut, *νοήμων*, *intelligens*.

II. A secundâ personâ præteriti passivi in

ια, ut, *δοκιμασία*, *probatio*.
ις, ut, *ποίησις*, *poësis*.
Adjectiva in *σιος*, ut, *θαυμάσιος*, *admirabilis*;
et in *σιμος*, ut, *χρήσιμος*, *utilis*.

III. A tertiâ personâ præteriti passivi

1. Masculina in

τηρ, ut, *χαρακτὴρ*, *character*.
της, ut, *ποιητὴς*, *poëta*.
τικος, ut, *κριτικὸς*, *judicialis*.
τος, ut, *ἀκουστὸς*, *audibilis*.
τωρ, ut, *κοσμήτωρ*, *princeps*.
τηριος, ut, *λυτήριος*, *liberatorius*.

2. Fœminina in

τις, ut, *πίστις*, *fides*.
τρα, ut, *ὀρχήστρα*, *orchestra*, *i. e.* illa theatri pars, in quâ chorus saltabat.
τρις, ut, *ὀρχηστρὶς*, *saltatrix*.
τυς, ut, *ὀρχηστὺς*, *ars saltandi*.

3. Neutra in

{ τηριον, ut, ποτήριον, poculum.
τρον, ut, δίδακτρον, minerval.
Adjectiva positionis in έος, έα, έον ut, οἰστέος, οἰστέα, οἰστέον, ferendus, a, um.

IV. A præterito medio in

{ ευς, ut, τομεὺς, *sector.*
η, ut, ἐπιστολὴ, *epistola.*
ιον, ut, λόγιον, *oraculum.*
ος, ut, λόγος, *sermo.*

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, *candidus*, à λεύσσω, *video*; et ab Aoristo secundo, ut φυγὴ, *fuga*, ab ἔφυγον.

Quædam à præterito activo, ut διδαχὴ, *doctrina*; ταραχὴ, *tumultus*; ἁφὴ, *tactus*: et ab Aoristo primo, ut δόξα, *opinio*; θήκη, *theca*.

IMPERSONALIA.

'ΑΝΗΚΕΙ, et προσήκει, *convenit*; ἀνῆκε, et προσῆκε, *conveniebat.*

'Αρέσκει, *placet*; ἤρεσκε, *placebat*; ἀρέσει, *placebit*; ἤρεσε, *placuit.*

Δεῖ, *oportet*; ἔδει, *oportebat*; δεήσει, *oportebit*; ἐδέησε, *oportuit*: Infin. δεῖν, *oportere*. Particip. δέον, *quod oportet.*

Δοκεῖ, *videtur*; ἐδόκει, *videbatur*; δόξει, *videbitur*; ἔδοξε, *visum est.*

Μέλει, curæ est ; ἔμελε, curæ erat ; μελήσει, curæ erit ; ἐμέλησε, curæ fuit. Particip. *μέλον, quod curæ est.*

Χρὴ, oportet ; ἔχρην, et *χρῆν, oportebat ; χρήσει, oportebit ; χρείη, oporteat : χρῆναι, oportere.*

Compositum *ἀπόχρη, sufficit ; ἀπέχρη, sufficiebat ; ἀποχρήσει, sufficiet ; ἀπέχρησε, suffecit :* Infin. *ἀποχρῆν, sufficere.* Particip. *ἀποχρῶν, quod sufficit.*

Passiva impersonalia sunt, *ἐνδέχεται, accidit ; εἵμαρται* vel *εἵμαρται,* et *πέπρωται, in fatis est.*

VERBA DEFECTIVA.

VERBA defectiva sunt, quæ solùm usque ad imperfectum communiter conjugantur ; et si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in *βω* gravitona, quæ penultimam habent vel in *ε* solum, vel cum immutabili ; ut *σέβω, στίλβω, ῥέμβω, φέρβω.*

In *άνω* gravitona, ut *λαμβάνω, μανθάνω.*

In *σκω*, quâvis præcedente vocali, ut *γινώσκω.*

In *άθω*, ut *κιάθω· έθω*, ut *τελέθω· ύθω*, ut *μινύθω· θω*, cum implicatione consonantis, ut *ἄχθω, ἔσθω.*

In *είνω* hyperdissyllaba, ut *φαείνω, ἀλεείνω, ἐρεείνω.*

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente υι diphthongo, ut ἀγυίω, ὀπυίω.

Quæ in δω, si præcedat ν, vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in αίω, ut κεδαίω,—et in είω, derivata à præsenti, vel futuro; ut, à τελέω, τελείω, ἐτέλειον, *perficio*; γαμέω, *uxorem duco*, γαμήσω, γαμησείω, *uxorem ducere cupio*; βρόω, *edo*, βρώσω, βρωσείω, *edere cupio*; ὄπτω, *video*, ὄψω, ὀψείω, *videre cupio*; πολεμέω, *bellum gero*, πολεμήσω, πολεμησείω, *bellaturio*.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta; αὐλέω, αὐλῶ, αὔλω, ηὖλον ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐλήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι· ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γένομαι, γίγνομαι· at ἔπω, ἕσπω· ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant: amittunt tamen illud subinde; ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Plurima etiam sunt, quæ unicum tantum tempus habent; ut οἴσω, *feram*, &c.

VERBA ANOMALA.

Anomala quæ non æqualiter, ut cætera verba, conjugantur, sed ab aliis verbis quædam tempora mutuantur.

A.

"ΑΓΑΜΑΙ, miror, imperf. *ἠγάμην.* Reliqua tempora ab *ἀγάζομαι.*

"Αγνυμι, frango, fut. *ἄξω,* aor. 1. *ἔαξα,* [unde *κατέαξα*] aor. 2. *ἔαγον,* aor. 2. pass. *ἐάγην,* perf. m. *ἔαγα.* Atticè hæc omnia.

"Αγω, ago, vel *duco,* præt. Att. *ἀγήοχα.*

'Ανδάνω, et *"Αδω, placeo,* fut. *ἁδήσω,* præt. *ἅδηκα.* præt. m. *ἧδα,* et *ἕαδα* Att. *εὔαδα* Poët. et Æol.

Αἱρέω, capio, aor. 2. *εἷλον,* m. *εἱλόμην,* ab *ἕλω,* inusitato.

Αἰσθάνομαι, sentio, fut. m. *αἰσθήσομαι,* aor. 2. *ᾐσθόμην,* præt. pass. *ᾔσθημαι.*

'Αλίσκω, capio, fut. *ἁλώσω,* præt. *ἥλωκα,* et Att. *ἑάλωκα,* aor. 2. *ἥλων,* unde partic. *ἁλὸς,* tanquam ab *ἅλωμι.* Sic *ἀναλίσκω, absumo.*

'Αμαρτάνω, pecco, fut. *ἁμαρτήσω,* aor. 2. *ἥμαρτον,* poët. *ἥμβροτον.*

Αὐξάνω, et *Αὔξω, augeo,* fut. *αὐξήσω,* tanquam ab *αὐξέω,* unde etiam omnia tempora à futuro derivata.

B.

Βαίνω, *vado*, fut. m. *βήσομαι*, præt. *βέϐηκα*, præt. m. *βέϐαα*, aor. 2. *ἔϐην*.

Βάλλω, *mitto*, fut. *βαλῶ*, *βαλήσω*, et *βλήσω*, præt. *βέϐληκα*.

Βλαςάνω, *germino*, fut. *βλαςήσω*, aor. 2. *ἔϐλαςον*.

Βέλομαι, *volo*, *(velle)* fut. *βελήσομαι*, præt. pass. *βεϐέλημαι*, aor. 1. *ἐϐελήθην*, præt. m. *βέϐελα*.

Βρώσκω, *βιϐρώθω*, et *βιϐρώσκω*, *edo*, fut. *βρώσω*, aor. 1. *ἔϐρωσα*, præt. *βέϐρωκα*, aor. 2. *ἔϐρων*.

Γ.

Γαμέω, *duco uxorem*, aor. 1. *ἐγάμησα* et *ἔγημα*, aor. 1. m. *ἐγημάμην*.

Γηράσκω, *senesco*, fut. *γηράσω*, part. aor. 1. *γηράς*.

Γίνομαι, *sum*, *fio*, *nascor*, fut. *γενήσομαι*, præt. p. *γεγένημαι*, præt. m. *γέγονα*, *γέγαα*, aor. 2. m. *ἐγενόμην*, aor. 1. m. *ἐγεινάμην*, *genui*, vel *peperi*.

Γινώσκω, *cognosco*, fut. m. *γνώσομαι*, aor. 1. *ἔγνωσα*, præt. *ἔγνωκα*, aor. 2. *ἔγνων*.

Δ.

Δαίω, *disco*, fut. m. *δαήσομαι*, præt. *δεδάηκα*, præt. m. *δέδαα*.

Δάκνω, *mordeo*, fut. m. *δήξομαι*, aor. 2. *ἔδακον*, aor. 1. p. *ἐδήχθην*.

Δαρθάνω, *dormio*, fut. m. *δαρθήσομαι*, aor. 2. *ἔδαρθον*, *ἔδραθον* Poët.

Δείδω, *timeo*, fut. m. δείσομαι, præt. δέδοικα, δείδοικα, et δέδοια, Ion. δέδια et δείδια.

Δέω, *desum*, vel *careo*, præt. δεδέηκα, aor. 1. ἐδέησα et ἐδεύησα, fut. m. δεύσομαι, aor. 1. p. ἐδεήθην.

Διδάσκω, *doceo*, fut. διδάξω et διδασκήσω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Διδράσκω, *fugio*, aor. 2. ἔδρην.

Δοκέω, *existimo*, *videor*, fut. δόξω et δοκήσω, aor. 1. ἔδοξα et ἐδόκησα.

Δύναμαι, *possum*, fut. δυνήσομαι, imperf. ἐδυνάμην, aor. 1. pass. ἐδυνάσθην et ἐδυνήθην, aor. 1. m. ἐδυνησάμην.

E.

Ἔδω, *Ἔσθω*, vel *Ἐσθίω*, *edo*, præt. ἦκα, ἔδηκα, et Att. ἐδήδοκα; præt. p. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι, præt. m. ἦδα et ἔδηδα.

Ἐθέλω, vel *Θέλω*, *volo*, *(velle)* fut. ἐθελήσω et θελήσω.

Εἴδω, *video*, f. m. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον et ἴδον, p. m. οἶδα.

Ἐλαύνω, *abigo*, fut. ἐλάσω, tanquam ab ἐλάω, unde etiam omnia tempora à futuro derivata; præt. p. ἤλαμαι et ἤλασμαι, unde etiam duo aor. 1. ἠλάθην et ἠλάσθην.

Ἔλπομαι, *spero*, præt. m. ἔολπα, plusq. p. m. ἐόλπειν et ἐώλπειν.

Ἔρχομαι, *venio*, fut. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἤλυθον, Sync. ἦλθον, præt. m. ἤλυθα.

Εὑρίσκω, *invenio*, fut. εὑρήσω, aor. 2. εὗρον, præt. p. εὕρημαι, aor. 1. p. εὑρέθην et εὑρήθην, aor. 1. m. εὑρησάμην et εὑράμην, aor. 2. m. εὑρόμην.

Ἔχω, *habeo*, fut. ἕξω et σχέσω et σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, præt. p. ἔσχημαι, aor. 1. p. ἐσχέθην, aor. 2. m. ἐσχόμην.

Θ.

Θιγγάνω, tango, fut. *θίξω*, aor. 2. *ἔθιγον*.

Θνήσκω, morior, præt. *τέθνηκα, τέθνεικα* et *τέθνεια*, præt. m. *τέθναα*, aor. 2. *ἔθανον*.

I.

Ἱκνέομαι, pervenio, fut. *ἵξομαι*, aor. 2. *ἱκόμην*, præt. p. *ἷγμαι*.

Ἵπταμαι, volo (-are), fut. *πτήσομαι*, aor. 2. *ἐπτάμην* et *ἐπτόμην*.

K.

Καίω, uro, fut. *κήσω* et *καύσω*, aor. 1. *ἔκηα* et *ἔκαυσα*.

Κλαίω, fleo, fut. *κλαύσω*, præt. *κέκλαυκα*.

Κραίνω et *Κραιαίνω, perficio*, aor. 1. *ἐκρήηνα*, præt. p. *κεκράαμαι*, aor. 1. p. *ἐκραάνθην*.

Λ.

Λαγχάνω, sortior, aor. 2. *ἔλαχον*, præt. m. *λέλογχα*.

Λαμβάνω, capio, fut. m. *λήψομαι*, aor. 2. *ἔλαβον*.

M.

Μανθάνω, disco, fut. m. *μαθήσομαι*, aor. 2. *ἔμαθον*.

Μάχομαι, pugno, fut. *μαχέσομαι* et *μαχήσομαι*, præt p. *μεμάχημαι*, fut. 2. *μαχοῦμαι*.

Μέλλω, futurus sum, fut. *μελλήσω*.

Μέλω, *Μέλομαι*, *curo*, fut. *μελήσομαι*, præt. m. *μέμηλα*.

Μιμνήσκω, *in memoriam revoco*, fut. *μνήσω*.

N.

Ναίω, *habito*, fut. m. *νάσσομαι*, aor. 1. *ἔνασσα*, *habitare feci*, aor. 1. p. *ἐνάσθην*.

O.

Ὄζω, *oleo*, f. *ὄσω*, *ὀζέσω* et *ὀζήσω*, aor. 1. *ὤζεσα* et *ὤζησα*, præt. *ὤζηκα*, præt. m. *ὦδα*, Att. *ὄδωδα*, et Poët. *ὤδοδα*.

Οἴομαι et *Οἶμαι*, *puto*, imperf. *ᾠόμην* et *ᾤμην*, fut. *οἰήσομαι*, præt. p. *ᾦμαι*, aor. 1. p. *ᾠήθην*.

Οἴχομαι, *eo*, fut. *οἰχήσομαι*, præt. p. *ᾤχημαι*.

Ὀλισθαίνω, *cado*, fut. *ὀλισθήσω*, aor. 2. *ὤλισθον*.

Ὀφείλω et *Ὄφλω*, *debeo*, fut. *ὀφελήσω* et *ὀφλήσω*, aor. 2. *ὤφελον*, quod usurpatur adverbialiter, vel solùm, vel cum particulis, *αἰ*, *αἴθε*, *εἰ*, *εἴθε*, et *ὡς*, sicut *ὄφελον*.

Π.

Πάσχω, *patior*, fut. m. *πείσομαι*, præt. *πέπονθα*, aor. 2. *ἔπαθον*.

Πεταννύω et *Πετάννυμι*, *expando*, fut. *πετάσω*, præt. *πεπέτακα* et *πέπτακα*.

Πίνω, *bibo*, fut. *πώσω*, præt. *πέπωκα*, aor. 2. *ἔπιον*, imper. *πῶθι*, præt. p. *πέπομαι* et *πέπωμαι*, aor. 1. *ἐπόθην*.

Πιπράσκω, *vendo*, fut. *πράσω*, præt. p. *πέπραμαι*, aor. 1. *ἐπράθην*.

Πίπτω, *cado*, fut. πτώσω, præt. πέπτωκα, aor. 1. ἔπεσα, aor. 2. ἔπεσον, fut. 1. vel 2. m. πεσοῦμαι.

Πυνθάνομαι, *interrogo*, *audio*, fut. πεύσομαι, aor. 2. ἐπυθόμην, præt. p. πέπυσμαι.

Ρ.

Ῥέζω, *facio*, fut. ῥέξω et ἔρξω, aor. 1. ἔῤῥεξα, [Poët. ἔρεξα,] præt. m. ἔοργα pro ἔῤῥογα.

Ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω et ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aor. 2. p. ἐῤῥύην.

Ῥωννύω et *Ῥώννυμι*, *roboro*, fut. ῥώσω.

Ῥήσσω, *frango*, præt. m. ἔῤῥωγα.

Σ.

Σϐεννύω et *Σϐέννυμι*, *extinguo*, fut. σϐέσω, et m. σϐήσομαι, præt. ἔσϐεκα et ἔσϐηκα, aor. 1. ἔσϐεσα, aor. 2. ἔσϐην.

Σπένδω, *libo*, fut. σπείσω.

Στορεννύω, *Στορέννυμι*, *sterno*, fut. ϛορέσω.—*Στρωννύω*, fut. στρώσω.

Τ.

Τίκτω, *pario*, fut. τέξω, aor. 2. ἔτεκον.

Τιτράω, et *Τιτραίνω*, *perforo*, fut. τρήσω.

Τρέχω, *curro*, præt. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον.

Τυγχάνω, *sum*, *consequor*, fut. τυχήσω, aor. 2. ἔτυχον, fut. m. τεύξομαι.

Υ.

Ὑπισχνέομαι, *promitto*, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2. ὑπεσχόμην, præt. p. ὑπέσχημαι, aor. 1. p. ὑπεσχέθην.

Φ.

Φέρω, *fero*, fut. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα et ἤνεικα, aor. 2. ἤνεγκον, præt. m. ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα.

Φθάνω, *prævenio*, fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην.

Φύω, *gigno*, *nascor*, aor. 2. ἔφυν.

Χ.

Χάζω et Χάζομαι, *recedo*, aor. 2. κέκαδον·—*capio*, ἔχαδον, præt. m. κέχανδα.

Χαίρω, *gaudeo*, fut. χαιρήσω, præt. p. κεχάρημαι.

Ω.

Ὠθέω, *pello*, fut. ὤσω, aor. 1. ὦσα et ὤθησα, præt. p. ὦσμαι.

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν, *nunc*, τότε, *tunc*; aut derivatum in εὶ, ut Ἑλληνιςὶ, *Græcè*, Ῥωμαϊςὶ, *Latinè*; item in δὸν, ut κυνηδὸν, *caninè*; in ην, ut κρύβδην, *secretò*; in ει, ut πανσυδεὶ, *omninò*, *prorsus*; et in αξ, ut ὀδὰξ, *mordicus*.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως· ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, *verè*; τῶν ὀξέων, ὀξέως, *acutè*.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt *ad* locum; θεν, θε, *de* loco; θι, σι, χȣ, χῆ, *in* loco: ut ȣρανόνδε, *ad cœlum*; ἐκεῖσε, *illuc*; ἔραζε, *ad terram*; ȣρανόθε, *de cœlo*; πάντοθι, πανταχȣ, πανταχῆ, *ubique*, *ubivis*.

Ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βȣ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata; ut δῆλος, *manifestus*, ἀρίδηλος, vel ἐρίδηλος, *valdè manifestus*: νη* et νε in compositione privant; ut νήπιος, *infans*; νέπȣς, *pedibus carens*.

Εὖ† in compositione, præstantiæ seu laudis significationem inducit; ut εὐειδὴς, *pulcher*; εὔοσμος, *suaveolens*; aut facilitatis, ut εὐκίνητος, *facilè mobilis*; aut felicitatis, ut εὔγαμος, *connubio felix*.

Δὺς in compositione omnibus his significationibus adversatur; ut δυσειδὴς, *deformis*; δύσοσμος, *fœtidus*; δυσκίνητος, *difficulter mobilis*; δύσγαμος, *connubio infelix*.

---

* Nonnunquam etiam, sed rarissimè, augent; ut, νήδυμος, *valdè dulcis*; νήχυτος, *latè fluens*.

† Aliquando etiam compositi significationem minuit; ut, εὔωρος, *negligens*; εὐτελὴς, *vilis*.

Ἄλφα in compositis privat, conjungit, et auget; ut *χάρις, gratia, ἄχαρις, ingratus; πάντες, omnes, ἅπαντες, omnes simul; ξύλον, lignum, ἄξυλος, lignis plenus.*

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

Adverbiis videntur accenseri interjectiones.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones adversativæ sunt, *καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.*

Causales; *γὰρ, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, non enim; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα* poëticè, *quòd; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα* poëticè, *ὥστε, ut.*

Copulativæ; *καὶ* et *τε, que; ἠδὲ,* et *ἰδὲ* poëticè, *atque; καὶ μέντοι, atque; καὶ μὴν καὶ, quinetiam; καί τοι καὶ, atque adeò; καὶ γὰρ αὖ, rursùs etiam.*

Connexivæ, seu conditionales; *εἰ,* cum compositis, *ἐὰν, ἂν, ἢν, si; περ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ δ' ἄρα, sin verò.*

Discretivæ; *μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, saltem, sed, verùm; μέντοι, sanè, sed; μέντοι που, μέντοι γε, nimirùm tamen; δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ δὴ, jam verò.*

Disjunctivæ; ἤ, ἤτοι, ἤπου, *vel, aut, sive.*

Dubitativæ; ἆρα, *num?* μῶν, *nunquid?*

Rationales, sêu collectivæ; οὖν, ἄρα, οὐκοῦν, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαροῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα poëticè, *quare, ideo, igitur, idcirco, ergo;* οὔκουν,* *non igitur.*

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, *tamen;* ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλ᾽ οὖν, *at enim, sed tamen, atqui, at verò*†; καίτοι, καίτοιγε, *atqui, sed, quanquam.*

Potentiales; ἂν, κε vel κεν.

Expletivæ, quæ, utcunque redundare videantur, suam tamen quæque vim, suumque sensum, licèt nonnunquam reconditiorem, habent; ut, ῥα, κεν, νυ, που, τοι, περ, πω, κ. τ. λ.

---

* In οὐκοῦν, *igitur*, prævalet τὸ οὖν· in οὔκουν, *non igitur*, dominatur οὐ, quare sibi accentum vindicat. *Hoogev.*

† Ἀλλά γε οὖν, *at certè saltem;* ἀλλὰ δὴ καὶ, *imò etiam.*

SYNTAXIS.

I. VERBUM.

VERBUM cohæret cum nominativo, numero et personâ: ut,

Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε·
Sæpe etiam stultus opportunè locutus est.

Exceptiones.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut,

Τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα·
Pecuniæ obediunt omnia:

Aliquando etiam masculina et fœminina: ut,

Οὐκ ἔστιν, οἵτινες ἀπέχονται·
Non sunt, qui abstinent:

Necnon fœminina; ut,

* *Ἀχεῖται ὀμφαὶ μελέων·*
Resonant voces modulorum.

Omne duale necessariò est plurale; ideoque nominativus dualis jungi possit verbo plurali: ut,

Ἄμφω ἔλεγον·
Ambo dicebant.

Contrà verò, omne plurale non est duale.

---

* Vid. Not. *Ruhnk.* ad *Hom.* Hymn. in Cer. v. 499.

II. Adjectivum.

Adjectivum cum substantivo, casu, genere, et numero, consentit: ut,

Χρηςὸς ἀνὴρ ἐςι κοινὸν ἀγαθόν·
Vir bonus est commune bonum.

Substantivus tamen dualis jungi possit adjectivo plurali: ut,

Φίλας περὶ χεῖρε βάλωμεν·
Caras manus circumjiciamus.

Observationes.

Adjectiva composita et derivata, in *ος* desinentia, fere communiter accipiuntur: ut,

Ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς·
Aurora roseis digitis apparuit:

et quædam alia, non composita: ut,

Παντοίων ςομάτων λάλον εἰκόνα·
Omnigenæ vocis loquacem imaginem.

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro *φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων· impii homines.*

Sæpe usurpantur substantiva pro adjectivis: ut,

Μάγος τέχνη· ars magica;
Τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον·
*Græcam linguam didici.**

---

* Sic *ὕβρις ἀνὴρ*, pro *ὑβριςικὸς*, *injuriosus.*

III. Relativum.

Relativum cum Antecedente concordat genere numero, et personâ: ut,

Χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ᾗ με τιμᾶτε·
Gratias ago pro honore, quo me honoratis.

Atticè relativum et antecedens in eodem casu ponuntur: ut,

Χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω·
Utor libris, quos habeo.

Atticè quoque antecedens ponitur in eodem casu et eodem sententiæ membro, cum relativo: ut,

Οὗτός ἐστιν, ὃν λέγεις ἄνθρωπον·
Hic vir est, quem dicis.
Μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων Κούρην Βρισῆος·
Interque illas erit Briseïs, quam tunc abstuli.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpe per eclipsin in nominibus propriis: ut,

Νηλεὺς, ὁ Κόδρου (subaudi *υἱός*)·
Neleus, Codri filius.
Εἰς ᾅδου, ad inferos (subaudi *οἶκον*)·

et per defectum etiam vocis *ἕνεκα*· ut,

Μακάριος τῆς πίστεως·
Beatus propter fidem.

Genitivus, per se positus, est abominantis: ut,

Τῆς ἀναιδείας·
O impudentiam!

et aliquando etiam laudantis: ut,

Χρηστοῦ κ' οἰκτίρμονος ἀνδρός·
O virum probum et misericordem!

ADJECTIVA.

ADJECTIVA neutralia non rarò loco adverbiorum ponuntur: ut,

Ὀξὺ, celeriter;
Καλὰ, pulchrè;
Τὰ πρῶτα, primùm;
Τὰ ἀρχαῖα, olim;
Μέτρια, mediocriter;
Ἀλυπώτατα, lætissimè:

Aliquando etiam masculina; ut,

Ἰθὺς, rectâ viâ; εὐθὺς, statim:

Et fœminina; ut, *ἰδίᾳ, privatè; δημοσίᾳ, publicè.*

I. *Genitivus post Adjectiva.*

ADJECTIVA, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, *&c.* denotant, genitivum adsciscunt: ut,

Δύσερως τῆς δόξης·
Gloriæ perditè cupidus:
Ἄπειρος τῶν πράξεων·
Rerum imperitus.

REGULÆ.

NOMINA partitiva, infinita, interrogativa, et numeralia, item comparativa et superlativa, genitivo gaudent: ut,

Ἕκαστον τῶν ζώων·
Unumquodque animalium.

COMPARATIVA, cùm exponantur per *quàm*, genitivum adsciscunt: ut,

Τῆς πολυπραγμοσύνης ἐδὲν κενεώτερον ἄλλο·
Nihil vanius curiositate.

NOMINA etiam, quæ superlativorum naturam induunt, et composita ex *α* privativâ, gaudent genitivo: ut,

Ἔξοχος πάντων, præcipuus omnium:
Δῖα Θεάων, Diva Dearum:
Ἀθέατος τῆς ἀληθείας, qui non videt veritatem:
Ἄχαλκος ἀσπίδων, sine æreis clypeis.

II. *Dativus post Adjectiva.*

ADJECTIVA, quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, *&c.* significantur, in dativum transeunt: ut,

Φίλος σοὶ, amicus tibi:
Ἐναντίος τῷ νόμῳ, adversus legem.

Huc referuntur adjectiva ex *σὺν* et *ὁμȣ̃* composita: ut,

Σύντροφος, convictor:
Ὁμόγλωσσος, eâdem linguâ utens.

Quædam, quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut,

Ὅμοιος ἀνθρώπȣ, similis homini.

III. *Accusativus post Adjectiva.*

ADJECTIVA, si subintelligatur *κατὰ*, accusativum post se habent: ut,

Πατρίδα Ῥωμαῖος, Romanus patriâ :
Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός·
Nemo hominum in omnibus sapiens est.

Quædam nomina in accusativo ponuntur, subaudito *κατὰ*, et pro adverbiis vel præpositionibus sumuntur : ut,

Τέλος, denique ;
Χάριν, gratiâ, vel *propter ;*
Ἀρχὴν, primùm, vel *omninò ;*
Δίκην, instar.

Possessivum.

Ponitur interdum possessivum loco primitivi : ut,

Εἰς ἐμὴν ἀνάμνησιν· in memoriam mei :
Σὸς πόθος desiderium tui.

Genitivus sequentis adjectivi, vel participii, sæpe concordat cum genitivo pronominis, in possessivo subauditi : ut,

Τύχας ἐμὰς τλήμονος· infortunia mei miseri.

Verborum Activorum *Constructio.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva, *τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι,* et illa poëtica, *πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, (sum ;)* item verba vocandi passiva, et verba gestûs, utrinque nominativum expetunt : ut,

Ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν·
Malorum operculum sunt divitiæ.

Nominativus postponitur etiam aliis verbis : ut,

Σύνοιδα σοφὸς ὤν·
Conscius mihi sum, me esse sapientem.

Observatio prima.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν, cum alio nominativo: ut,

Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφός· Socrates est sapiens.

Sin participium sequatur, omittitur ὢν· ut,

*Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν· Socrates ambulat.**

Observatio secunda.

Mutatur nominativus post verbum in genitivum: ut,

Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων· i. e. *πλούσιος· Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba abstinendi, accusandi, admirandi, amandi, appetendi, consequendi, contemnendi, desinendi, differendi, egendi, emendi, excellendi, fruendi, imperandi, implendi, incipiendi, parcendi, participandi, privandi, recordandi, vendendi, venerandi, genitivo gaudent: ut,

Τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα·
A dolore vitam auspicamur:
Τί βαιὸν ἐντρέπῃ σῆς συμμάχου ;†
Cur parùm revereris auxiliatricem tuam?

---

* Huc referuntur, ἔχω θαυμάσας, *admiratus sum;* λανθάνω ποιήσας, *clam feci*, &c.

† Apud Græcos (;) signum fuit interrogationis.

Verba sensûs gaudent genitivo ;* ut,

Αἰσθάνομαι ψόφε·
Audio strepitum.

Præter illa quæ ad visum pertinent, quæ regunt accusativum : ut,

Ὁρᾷ φάος ἠελίοιο· videt lumen solis.

Verba etiam audiendi aliquando accusativum † regunt : ut,

Ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκεσαν·
Non blandam verò vocem audierunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus : ut,

Ἐμȣ̃ διδάσκοντος· me docente :

et Atticè accusativus ; ut,

Ἔξον, πάρον, δέον, δόξαν.

Sic, *δέον ποιεῖν· cùm oporteat facere.*

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item certandi, colloquendi, conveniendi, dandi, exprobrandi, gaudendi, juvandi, precandi, reprehendendi, sequendi, utendi, dativum exigunt : ut,

Ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς· veteres sequor.

Quodvis etiam verbum admittit dativum, significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis : ut,

Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχȣ, καὶ πάντα κρατήσεις·
Argenteis pugna telis, atque omnia vinces.

---

* Atticè verò verba sensûs accusativum post se recipiunt : ut, *ἀκέσατε ψηφίσματα· audite decreta.*

† Et rarissimè dativum ; ut,

——————δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκέειν
Ἀνέρι κηδομένῳ· tu verò potes undecunque auscultare viro dolenti.

Ponitur dativus sæpe, subaudito σύν· ut,

Πορευόμενος ἑπτακοσίοις ὁπλίταις·
Cum septingentis gravis armaturæ militibus profectus.

Præsertim verò ante pronomen αὐτός· ut,

Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε·
Procul cum ipsâ galeâ caput excussit.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa, et eorum significationem habentia: ut,

Νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, τ' αὐτ' ἐστι·
Mortuum curare, et senem erudire, idem est.

Verba dandi, auferendi, admonendi, rogandi, docendi, benè vel malè faciendi ac dicendi, duplicem habent accusativum: ut,

Θέλει σὲ γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
Visne primùm me tibi vinum gustandum præbere?

Ἀπεστέρει με τὰ χρήματα· abstulit mihi res:

Ἔπεισα ταῦτα τὴν Βουλήν· hæc Senatui persuasi:

Μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς Θεοὺς τἀγαθά·
Felicitatem à Diis rogaturi estis:

Ἅπαντά σε διδάξομαι· omnia te docebo:

Τὸν βασιλέα δρᾷν τοῦτο· facere hoc regi:

*Εἰπεῖν σε κακά· dicere convicia de te.**

Hæc variam habent constructionem: ut,

Ἐπιλείπει μοι, καί με, τόδε· hoc mihi deest:

---

* Ante verò accusativum rei κατὰ subauditur.

Ἄρχει τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει· præest civitati:

Λοιδορῶ σοι, καί σε· convicior tibi:

Προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν· adoro Deum: cum multis aliis hujusmodi.

Quodvis verbum admittit accusativum nominis sibi cognati: ut,

Χαίρω χαράν· afficior gaudio:

Λέγω λόγον· sermonem habeo:

Γάμους γαμῶ· nuptias ineo: ac plurima ejusmodi.

Verborum Passivorum *Constructio.*

Passiva exigunt genitivum cum præpositionibus *ὑπὸ*, *ἀπὸ*, *παρὰ*, et *πρός*· ut,

Ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται·
Mens à vino corrumpitur:

vel sine præpositione: ut,

Τῶν φίλων νικώμενος·
Ab amicis victus.

Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: ut,

Πεποίηταί μοι· factum est à me.

Poëtæ sæpe præpositiones per tmesin dissolvunt: ut,

Κατὰ γαῖα κάλυψε, pro *γαῖα κατεκάλυψε· terra cooperuit.*

REGULÆ.

PASSIVA per Synecdochen accusativo junguntur: ut,

Πλήττομαι τὴν κεφαλήν· percutior caput.

Ubique locus est accusativo, sive post verba, sive post nomina, si subintelligas *κατά*.

Plurima activa passivè sæpè significant, et passivam habent constructionem : ut,

'Απαλλάττω ὑπό σου· liberor à te :

Sic, *Τελῶ, censeor ;*

'Αναλαμβάνω, recreor ;

'Ανακνάμπτω, reflector ;

'Ρίπτω, jactor ;

Συνάπτω, conjungor ;

'Ασκῶ, exerceor ;

Κρύπτω, occultor.

Contrà, passiva quædam activè significant, præsertim in præteritis perfectis : ut,

Δέδεγμαι, accepi ; εἴργασμαι, perfeci ; πεποίημαι, feci ; πέφυγμαι, fugi.

Præpositio, accentu ipsius retracto, sæpe ponitur pro verbo composito : ut,

Ἔνι pro *ἔνεστι·* *ἄνα* pro *ἀνάστα.*

Impersonalia.

Impersonalia exigunt

I. Dativum * personæ, cum genitivo † rei, δεῖ, δεῖται *(opus est)*, ἐνδεῖ, προσδεῖ, διαφέρει, μέλει, μεταμέλει, μέτεστι· ut,

Δεῖ σοι φίλων· tibi amicis opus est.

II. Dativum personæ, ἀπόχρη, διαφέρει, δοκεῖ, ἐνδέχεται, ἔξεστι, καθήκει, προσήκει, μέλει, μεταμέλει, πρέπει, συμβαίνει· addito sæpe infinitivo: ut,

Δοκεῖ μοι δρᾷν ταῦτα· hæc mihi videntur facienda.

III. Accusativum personæ cum infinitivo, ‡ δεῖ *(oportet)*, ἐνδέχεται, ἔξεστι, πρέπει, προσήκει, χρὴ *(oportet;)* ut,

Χρή σε ποιεῖν· oportet te facere.

Gerundia *et* Supina.

Pro gerundiis et supinis, usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut,

Λέγειν ἀγαθός· dicendi peritus:
Καιρὸς τοῦ βοηθεῖν· opportunitas auxiliandi:

---

* At quædam ex his regunt nonnunquam accusativum personæ; ut, μακροῦ λόγου σε δεῖ· *tibi longo sermone opus est:* quâ constructione et χρὴ apud Poëtas gaudet; ut, χρή σε αἰδοῦς· *tibi opus est verecundiâ.* Quædam accusativum rei; ut, μεταμέλει μοι τὰς ἁμαρτίας· *me peccatorum pœnitet.* Ante verò genitivum rei subauditur περὶ vel ὑπέρ· ante accusativum κατά.

† Licèt genitivus rei solùm exprimatur, subauditur tamen dativus personæ.

‡ At impersonale hìc absolutè poni videtur, et infinitivus ab accusativo, per usitatam conjunctionis ellipsin, pendere.

Ἐν τῷ σπεδάζειν· in studendo:
Πρὸς τὸ παρακαλεῖν· ad orandum, vel *oratum:*
Ποιεῖν αἰσχρόν· factu inhonestum.

INFINITIVUS sæpissimè loco imperativi, per defectum verbi, poni videtur: ut,

Αἰὲν ἀριϛεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Semper optimè te gere in bello, et esto aliis præstantior. Subaudi *χρὴ, oportet,* vel *ὅρα, cura.*

Modo infinitivo eleganter nominativus jungitur: ut,

Πείσω εἶναι δεσπότης· ostendam me esse dominum:
Ἔλεγον, πρὸς τὸ φαίνεσθαι ἀγαθοί· dicebant, ut viderentur boni.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci verbalibus adjectivis, quæ regunt dativum passivorum, et accusativum activorum: ut,

Ἰτέον μοι· eundum est mihi:
Οὐ σθένει νικητέον γυναῖκας· non vi vincendum est mulieres.

Vel alium casum suorum verborum: ut,

Μνημονευτέον Θεȣ̃· de Deo cogitandum.

Adjectiva hæc usurpantur, vel singulariter, vel pluraliter: ut,

*Νέοις ζηλωτέον** (vel Atticè *ζηλωτέα*) *τȣ̀ς γέροντας·*
A juvenibus imitandum est senes.

Aliquando dativus ipse vertitur in alterum accusativum: ut,

Μετάϛασιν δεικτέον εἰσφέροντας, ἐξιόντας·
Ostendendum est mutationem nobis conferentibus, exeuntibus.

---

* Sic Latinè, *Æternas quoniam pœnas in morte timendum.* Luc.

VERBALIA quoque substantiva regunt casus suorum verborum: ut,

Τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων·
Propter ea, quæ Herculi donâsti:
Ἐγκλήματα τῷ Θεῷ·
Accusationes adversus Deum.

PARTICIPIA.

PARTICIPIA regunt casus suorum verborum: ut,

Ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας· contemnens disciplinam.

PARTICIPIA ponuntur loco nominum: ut,

Τόξων εὖ εἰδὼς, pro *εἰδήμων· arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice verbi infiniti ponuntur, plerumque verò in verbis perseverandi et desistendi: ut,

Ἀγαπῶν με διατέλει· persevera me amare:
Οὐ παύσομαι γράφων· non cessabo scribere:
Μέμνημαι ἰδών· memini vidisse.

De ARTICULO PRÆPOSITIVO.

ARTICULO præpositivo utimur, in

I. Exponendo: ut,

Ὁ Κύριος ʼΙΗΣΟΥ῾Σ· Dominus ille JESUS.

II. Demonstrando: ut,

Ὁ ποιητής· i. e. *summus poëta*, pro *Homero.*

ARTICULUS, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut,

Τὸ φρονεῖν, sapientia:
Τȣ̃ φρονεῖν, sapientiæ:
Ἐν τῷ φρονεῖν, in sapientiâ.

Item adverbium cum articulo, per defectum vocis, pro adjectivo habetur: ut,

Τὰ ἔξω, externa:
Οἱ πέλας, vicini:
Τῷ πλησίον, vicino:

id est, *τὰ πράγματα ὄντα ἔξω· οἱ ἄνθρωποι ὄντες πέλας· τῷ ἀνθρώπῳ ὄντι πλησίον.*

ARTICULUS cum *περὶ, ἀμφὶ, μετὰ, κατὰ,* et similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum: ut,

Οἱ περὶ ἱερά· sacerdotes:
Οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα· Plato, vel *Platonici:*
Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· socii Achillis:
Οἱ κατ' ἀγοράν· causidici.

Participia quædam hîc videntur subaudiri: ut,

Οἱ περὶ ἱερὰ (σπουδάζοντες)·
Illi, qui in sacris curandis occupantur; nempè *sacerdotes.*

PONITUR articulus præpositivus pro relativo: ut,

Τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro *ὃ ῥᾷστον· quod factu facillimum est.*

Et vice versâ: ut,

Ἡ δ' ὅς· inquit autem ille.

ARTICULUS cum genitivo substantivi significat possessionem: ut,

Τὰ μητρός· facultates matris; subaudi *χρήματα·*
Τὰ Πλάτωνος· opera Platonis; subaudi *ἔργα.*

ARTICULUS cum adjectivo ponitur pro substantivo: ut,

Τὸ τραχὺ, pro *τραχύτης, asperitas.*

Interdum adjectivum etiam sine articulo ita usurpatur : ut,

Φιλότιμον, pro φιλοτιμία, *ambitio.*

Sic τὸ σὸν, pro σὺ, *tu ;*

Ὑμέτερον, pro ὑμεῖς, *vos ;*

Τὸ Θεῖον, pro Θεὸς, *Deus.*

Articulus cum conjunctionibus μὲν et δὲ, habet locum in divisionibus : ut,

Οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοί·

Hi quidem boni, illi verò mali.

Item adverbialiter : ut,

Τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim ;* subauditur μοίρᾳ, vel tale aliquid.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus, ut ipsam dictionem significari ostendat : ut,

Τὸ ἄνθρωπος· id est, hæc dictio, ἄνθρωπος· τὸ γυνὴ, hæc dictio, γυνή· Subaudi ἔπος, *verbum.*

De Tempore.

Quæ significant partem temporis, usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo, et accusativo : ut,

Νυκτὸς, καὶ ἡμέρας· nocte, dieque :

Εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν· viginti totis annis :

Ὅλην ἡμέραν· totum diem.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione : ut,

Ἐξ Ἀθηνῶν· ex Athenis :

Εἰς Βριταννίαν· ad Britanniam.

Aliquando usurpant adverbia

I. In θι et σι, pro *in loco:* ut,

Οὐρανόθι, in cœlo;

'Αθήνῃσι, Athenis.

II. In χȣ̃ et χῇ· ut,

Παντᾳχȣ̃, ubique;

Πανταχῇ, ubivis.

III. In δε, σε, et ζε, pro *ad locum:* ut,

Οἴκαδε, domum;

Οὐρανόσε, in cœlum;

'Αθήναζε, Athenas.

Δε etiam additur accusativis cùm substantivorum tum adjectivorum: ut,

"Ονδε δόμονδε· suam ad domum:

et genitivo, per Eclipsin; ut,

'Αΐδοσδε κατῆλθον· ad Orcum descenderunt.

IV. In θεν,* et θε, pro *de loco:* ut,

Οἴκοθεν, è domo.

Εὐβοίηθε κατήεις· ab Eubœâ descenderas.

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis, et indignationis, genitivum post se recipiunt.†

"Αμα et *ὁμȣ̃* gaudent dativo.

---

* Hæc verò terminatio ad personas etiam pertinet; ut, *πατρόθεν, à patre.*

† Μεσφὰ, vel *μεσφὶ*, gen. et accus.—*σχεδὸν, ἄγχι, ἑξῆς, πλησίον*, gen. et dat.

Μὰ et *νὴ*, jurandi, accusativo gaudent: ut,

Μὰ Δία, non per Jovem;

*Νὴ Δία, ita per Jovem.**

Ὠ omnibus casibus, præterquam dativo, inservit; et est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo et vocativo construitur; et est vocantis, vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: ut,

Τῆς τύχης, pro *ὦ τῆς τύχης*,† *O fortunam!*

Regulæ.

Duæ aut plures negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante consonantes, *οὕτως*, et *οὕτωσιν*, ante vocales, locum habent.

Optandi particulæ, *αἰ*, *αἴθε*, *εἰ*, *εἴθε*, et *ὡς*, præponuntur præt. imperf. *ὤφειλον*, sive *ὄφειλον*, et aor. 2. *ὤφελον*, sive *ὄφελον*, sequente infinitivo; ut,

Ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι·

Venisti ex pugnâ; utinam ibi periisses.

Ἕως, pro *quamdiù*, gaudet omnibus modis, præterquam imperativo.

Ὅταν subjunctivo, *ὁπόταν* optativo, gaudet.

---

* Ναὶ ante *μὰ* perimit negationem; ut, Ναὶ *μὰ τόδε σκῆπτρον*, *per hoc sceptrum.*

† Vide p. 130.

Erga; ut, εἰς ἐμὲ εὔνοια· *erga me benevolentia:*

in, vel ad; ut, ἀφίκετο ἐς τὴν Φρυγίαν· *in Phrygiam venit:*
ut, εἰς εὐωχίαν ἔρχομαι· *ad convivium venio:*

propter; ut, εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται· *propter justitiam laudatur:*

adversus; ut, τὰ ἐγκλήματα ἐς τοὺς Ἀθηναίους· *crimina adversus Athenienses:*

pro; ut, εἰς ἡμετέραν δύναμιν· *pro viribus nostris:*

usque ad; ut, δείκνυται καὶ ἐς ἐμὲ τὸ μνῆμα· *ad meam usque ætatem ostenditur sepulchrum:*

apud; ut, διαβεβλημένος εἰς τοὺς Μακεδόνας· *infamis apud Macedonas:*

intra; ut, εἰς ἕκτην ἡμέραν πραχθήσεται· *intra sextam diem transigetur.*

Sed per Eclipsin *Genitivo*; ut, εἰς ᾅδου, (subaudi οἶκον) *ad domum Plutonis.*

Composita *in* significat; ut, εἰσάλλομαι, *insilio*; εἰσβάλλω, *injicio.*

II. Ἐκ, sed ante vocalem ἐξ, solo Genitivo gaudet;

A, ab; ut, τιμὴ ἐκ Διός ἐστι· *honor ab Jove est:*

ex; ut, ἐξ Ἀττικῆς ἰὼν· *ex Atticâ profectus:*

post; ut, ἐξ ἀρίστου προῆγε τὸ στράτευμα· *post prandium exercitum produxit:*

pro; ut, ἐκ τῶν ἐνόντων· *pro facultatibus:*

per; ut, ἐκ τῆς ϐρᾶς λαμϐάνεσθαι· *per caudam prehendere.*

In Compositione auget; ut, ἐκθαῤῥέω, *valdè confido;* et idem significat quod *extra;* ut, ἐξιστήμι, *ejicio.*

III. Ἐν, poëticè ἐνὶ,
soli Dativo jungitur*;

In; ut, ἐν οἴκῳ· *in domo:*

inter; ut, ἐνὶ προμάχοισι μάχεσθαι· *inter primos pugnatores pugnare:*

coram; ut, ἐν τοσϐτοις μάρτυσι· *coram tot testibus:*

per; ut, ἐν υἱῷ ἡμῖν ἐλάλησε· *per filium nobis locutus est:*

adversus; ut, ἐν ἐμοὶ θρασύς· *audax adversus me:*

in, cum acc. ut, ἐν χερσὶ πεσεῖν· *in manus incidere:*

ad; ut, ἐῤῥιμμένος ἐν ποσί· *prostratus ad pedes.*

Sed per Eclipsin *Genitivo;* ut, ἐν ᾄδϐ, (subaudi οἴκῳ) *in domo Plutonis.*

Composita *in* significat; ut, ἔνειμι, *insum;* ἐμϐάλλω, *injicio.*

IV. Πϱὸ,
soli Genitivo jungitur;

Ante; ut, πρὸ θυρῶν· *ante fores:*

---

* Οἱ ἐν τῷ τέλει· *magistratus:* οἱ ἐν χρῷ φίλοι· *intimi amici.*

pro; ut, πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν· *pro liberis, et uxoribus:*

coram; ut, πρὸ τῦ βασιλέως· *coram rege:*

præ; ut, ἐπαινεῖν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν· *præ justitiâ injustitiam laudare.*

Composita *præ* significat; ut, προέχω, *præcedo;* προβάλλω, *præpono.*

v. Πρὸς,

GENITIVO,* DATIVO, et ACCUSATIVO, jungitur.

Cum GENITIVO significat,

A, ab; ut, πρὸς Διός εἰσιν ἅπαντες· *à Jove sunt omnes:*

coram; ut, πρὸς Θεῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος· *coram Deo et hominibus innocens:*

adversus; ut, πρὸς ἀνδρὸς ἐχθρῦ ἐπιφέρων τὴν ψῆφον· *adversus hominem inimicum suffragium ferens:*

per, in obtestando: ut, πρὸς Διὸς φράσον· *oro te per Jovem ut mihi dicas:*

officium; ut, ὀκ ἔςι πρὸς φιλοσόφυ· *non est philosophi:*

juxta; ut, πρὸς Θύμβρης ἔλαχον Λύκιοι· *juxta Thymbram sortiti sunt Lycii.*

cum DATIVO,

Juxta; ut, ἔκειντο πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτῦ· *juxta pedes ejus jacebant:*

---

* Οἱ πρὸς πατρός· *paterni generis propinqui;* οἱ πρὸς αἵματος· *consanguinei.*

præter; ut, πρὸς τοῖς εἰρημένοις· *præter dicta:*

in; ut, ἦμεν πρὸς τῷδε τῷ λόγῳ· *hoc in sermone versabamur:*

in, cum acc. ut, ἔβαψας ἔγχος πρὸς στρατῷ· *in exercitum hastam intinxisti.*

cum Accusativo,

Ad; ut, ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'· *ad meas ædes venit:*

præ; ut, πρὸς τὰ νυνὶ δεινά· *præ calamitatibus præsentibus:*

pro; ut, πρὸς ἀξίαν ἑκάστοις διανεῖμαι· *singulis pro cujusque dignitate divisisse:*

inter; ut, πρὸς ἀλλήλους διαλλάττεσθαι· *inter se reconciliari:*

propter; ut, πρὸς καταδίκας τὴν ἐπιτιμίαν ἀπολωλεκώς· *qui propter condemnationem dignitatem amiserat:*

contra; ut, πρὸς Ῥωμαίους μάχεσθαι· *contra Romanos pugnare:*

cum; ut, πρὸς βασιλέα γενόμεναι συνθῆκαι· *cum rege percussa fœdera:*

apud; ut, πρὸς ἑαυτὸν σκεψάμενος· *cùm apud se cogitâsset.*

Composita significat *ad;* ut, προσέρχομαι, *adeo;* προσβάλλω, *adjicio.*

VI. Σὺν, Atticè ξὺν,

semper DATIVO jungitur; significatque

Cum; ut, ςαυρȣ̃νται σὺν αὐτῷ δύο λῃςαί· *duo latrones cum eo crucifiguntur*:

secundùm; ut, σὺν τῷ νόμῳ τὴν ψῆφον τίθεσθαι· *secundùm legèm judicium ferre.*

Composita conjungit; ut, συμϐάλλω, *conjicio*; σύνδȣλος, *conservus*.

II. DISSYLLABÆ sunt, ἀμφὶ, ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, ϖαρὰ, ϖερὶ, ὑπὲρ, ὑπό.

I. Ἀμφὶ,

GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO, jungitur.

Cum GENITIVO significat,

De; ut, ἀμφὶ ἀςέρων ἡ γραφή· *de astris hæc scriptio est*:

circa; ut, ἀμφὶ ϖόλιος οἰκȣ̃σι· *circa urbem habitant*:

propter; ut, μάχεσθον ϖίδακος ἀμφ' ὀλίγης· *propter fontem exiguum illi duo decertant*:

per, in obtestando; ut, Φοίϐȣ ἄμφι λίσσομαι· *per Phœbum oro.*

cum DATIVO, fere apud Poëtas,

Circum; ut, ἀμφ' ὤμοις βάλετο ξίφος· *circum humeros jecit ensem*:

de; ut, ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς ἐκφέρεται λόγος· *de ejus morte duplex vulgatur fama*:

III. Ἀντὶ,

GENITIVO soli jungitur, et significat,

Pro; ut, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμȣ̃· *oculum pro oculo:*

præ; ut, ἀντὶ χρημάτων ἑλέσθαι· *præ divitiis eligere:*

instar; ut, ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐςί· *instar multarum copiarum est:*

propter; ut, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι· *propter quam virtutem me honore dignum esse censeam:*

contra; ut, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω· *vir contra virum eat.*

Composita significat,

Æqualitatem; ut, ἀντίθεος, *instar dei:*

vicem; ut, ἀνθύπατος, *proconsul:*

contra, vel *adversus;* ut, ἀντιλέγω, *contradico;* ἀντιβάλλω, *ex adverso jacio.*

Alias inducit significationes; ut, ἀντιποιέομαι, *vendico,* &c.

IV. Ἀπὸ,*

cum GENITIVO solo, significat,

A, ab; ut, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλȣς· *à principio usque ad finem*†*:*

---

* Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· *Stoici:* Οἱ ἀπὸ τῆς ὑπατείας· *Consulares viri.*

† Ἀπὸ, *ab,* inanimatis *propriè* jungitur; ut, ἀπ' Ἀθηνῶν, *ab Athenis:* παρὰ verò animatis; ut, παρὰ Σωκράτȣς, *à Socrate.*

è; ut, *ἀπὸ τȣ̂ τείχεος μάχεσθαι· pugnare è muro:*
de; ut, *ἀπὸ τῶν σῶν δειπνῶν· cœno de tuo:*
præ; ut, *εὗρεν αὐτȣ̀ς κοιμωμένȣς ἀπὸ τῆς λύπης· illos præ tristitiâ dormientes invenit:*
post; ut, *ἀπὸ δ' αὐτȣ̂ θωρήσσοντο·* (sc. *δείπνȣ*) *post cœnam verò se armabant:*
per; ut, *τόξȣ ἀπὸ κρατερȣ̂ ὀλέκοντα· per arcum fortem interimentem:*
absque; ut, *αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων· stationem habere absque armis:*
procul à; ut, *μένων ἀπὸ* ἧς ἀλόχοιο, ἀσχαλάα· manens procul à suâ uxore, ægrè fert.*

In Compositione significat,

A vel *ab*; ut, *ἀποβάλλω, abjicio:*
intus; ut, *ἀποστέγω, intus coërceo:*
ex; ut, *ἀπελπίζω, ex aliquo spero:*
privationem; ut, *ἀπογενόμενος, privatus vitâ:*
rursus; ut, *ἀποκαθίζομαι, rursus sedeo:*
contrarium; ut, *ἀποκαλύπτω, revelo*; *ἀπεύχομαι, deprecor.*

Alias inducit significationes; ut, *ἀποκρίνομαι, respondeo*, &c.

---

* At accentum hîc, et in similibus locis, retrahunt Grammatici, et *ἄπο* pro *ἄποθεν* sumi volunt. Sic *ἄπο γνώμης*, et *ἀπὸ γνώμης*, contrario planè sensu legimus: illud enim *contra sententiam*, hoc verò *ex sententiâ*, significat. Vide *Budæum*, *Stephanum*, *Vigerum*, &c.

v. *Διὰ*,

Genitivum vel Accusativum regit.

Genitivum,

Per, denotans locum; ut, δι' ἄλλης ὁδȣ̃ ἀνεχώρησαν· *per aliam viam reversi sunt:*

per, denotans causam, &c. ut, δι' ἀνθρώπȣ ὁ θάνατος· *per hominem mors:*

à; ut, διὰ τȣ̃ Πνεύματος δίδοται· *à Spiritu datur:*

ad; ut, διὰ μάχης ἰέναι· *ad pugnam ire:*

inter; ut, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *excellebat etiam inter omnes:*

usque ad; ut, διὰ τέλȣς τȣ̃το ἐπεμαρτύρατο· *usque ad finem constanter hoc testatus est:*

in; ut, διὰ χειρὸς ἔχω· *in manu habeo:*

ex; ut, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γενόμενα· *cibi ex lacte et melle confecti:*

*propter**; ut, δι' ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα ὑπέστη ὁ Θεὸς· *propter nos Deus homo factus est.*

Significat etiam,

Intervallum temporis; ut, διὰ χρόνȣ ἑωράκειν αὐτόν· *longo intervallo eum videram:*

intervallum loci; ut, διὰ πολλȣ̃ φυτεύειν· *longis interstitiis conserere.*†

---

* Rarissimè.

† Οἱ διὰ πλείστȣ· *remotissimi.*

ACCUSATIVUM,

Propter; ut, τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· *Sabbatum propter hominem factum est:*

per, denotans locum; ut, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· *per arma et nigrum sanguinem:*

per, denotans causam, &c. ut, ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου· *vicerunt eum per sanguinem Agni.*

Composita significat,

Dis; ut, διαφωνέω, *dissono:*

trans; ut, διαβάλλω, *trajicio:*

per medium; ut, διεκπλέω, *per mediam classem hostium erumpo:*

continuationem; ut, διαμένω, *constanter maneo:*

augmentum; ut, διαισθάνομαι, *persentisco.*

Alias inducit significationes; ut, διαφέρω, *excello,* &c.

VI. Ἐπὶ,

Inservit GENITIVO,* DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

In; ut, ἐπὶ ξένης (sc. γῆς) εἶναι· *in peregrinâ regione esse:*

super; ut, φέρε δὴ δίφρον, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ· *affer jam sedem, et pellem super ipsam:*

---

* Οἱ ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν λόγων· *ii qui sunt à publicis rationibus* ἐπὶ τοῦ ταμιείου· *quæstor.*

v. Διὰ,

Genitivum vel Accusativum regit.

Genitivum,

Per, denotans locum; ut, δι' ἄλλης ὁδȣ̃ ἀνεχώρησαν· *per aliam viam reversi sunt:*

per, denotans causam, &c. ut, δι' ἀνθρώπȣ ὁ θάνατος· *per hominem mors:*

à; ut, διὰ τȣ̃ Πνεύματος δίδοται· *à Spiritu datur:*

ad; ut, διὰ μάχης ἰέναι· *ad pugnam ire:*

inter; ut, ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· *excellebat etiam inter omnes:*

usque ad; ut, διὰ τέλȣς τȣ̃το ἐπεμαρτύρατο· *usque ad finem constanter hoc testatus est:*

in; ut, διὰ χειρὸς ἔχω· *in manu habeo:*

ex; ut, βρώματα διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος γενόμενα· *cibi ex lacte et melle confecti:*

*propter**; ut, δι' ἡμῶν τὴν ἀνθρωπότητα ὑπέςη ὁ Θεὸς· *propter nos Deus homo factus est.*

Significat etiam,

Intervallum temporis; ut, διὰ χρόνȣ ἑωράκειν αὐτόν· *longo intervallo eum videram:*

intervallum loci; ut, διὰ πολλȣ̃ φυτεύειν· *longis interstitiis conserere.*†

---

* Rarissimè.

† Οἱ διὰ πλείςȣ· *remotissimi.*

ACCUSATIVUM,

Propter; ut, τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο· *Sabbatum propter hominem factum est* :

per, denotans locum; ut, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· *per arma et nigrum sanguinem* :

per, denotans causam, &c. ut, ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τȣ̃ Ἀρνίȣ· *vicerunt eum per sanguinem Agni.*

Composita significat,

Dis; ut, διαφωνέω, *dissono* :

trans; ut, διαβάλλω, *trajicio* :

per medium; ut, διεκπλέω, *per mediam classem hostium erumpo* :

continuationem; ut, διαμένω, *constanter maneo* :

augmentum; ut, διαισθάνομαι, *persentisco.*

Alias inducit significationes; ut, διαφέρω, *excello*, &c.

VI. Ἐπὶ,

Inservit GENITIVO,* DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

In; ut, ἐπὶ ξένης (sc. γῆς) εἶναι· *in peregrinâ regione esse* :

super; ut, φέρε δὴ δίφρον, καὶ κῶας ἐπ' αὐτȣ̃· *affer jam sedem, et pellem super ipsam* :

---

* Οἱ ἐπὶ τῶν εὐθυνῶν λόγων· *ii qui sunt à publicis rationibus* ἐπὶ τȣ̃ ταμιείȣ· *quæstor.*

penes; ut, ἐπὶ δήμȣ ἐςί· *penes populum est*:

coram, vel *apud*; ut, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τȣ̃ Ῥαδαμάνθυος· *apud Rhadamanthum te legum violatarum accusābo*:

de; ut, ἐπὶ τȣ̃ καλȣ̃ λέγων παιδός· *de formoso puero loquens*:

ad, vel *in*; ut, τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· *hunc ducam in navem.*

DATIVO,

Super; ut, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕςηκε· *super crepidine murus stetit*:

adversus; ut, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· *adversus Trojanos pugnare*;

ad, vel *in*; ut, βαίνου ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *egrediebantur in littus maris*:

propter; ut, φθόνος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· *invidentia est ægritudo propter alterius res secundas*:

penes; ut, ἐπὶ τοῖς δημόταις ἐςίν· *penes plebem est*:

apud, vel *juxta*; ut, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος· *juxta Locros insula*:

in; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριςον· *mediocritas in omnibus optima*:

post; ut, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις παρείποντο· *alii post alios sequēbantur*.

Accusativo,

Ad; ut, εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι· *sive ad dextram eant:*

per, vel *super*; ut, ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· *ire super multam immensam terram:*

usque ad; ut, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον· *ægrotantem usque ad mortem:*

inter; ut, εὔκλεια τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους· *bona fama virtutisque nomen esset inter homines:*

contra; ut, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν· *conabatur Atheniensium iram contra se susceptam mollire:*

*temporis durationem**; ut, ἐδήουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας· *vastârunt agrum per biduum.*

Composita significat,

In, vel *super*; ut, ἐπιβάλλω, *injicio*, vel *superinjicio:*

contra; ut, ἐπανίσταμαι, *surgo contra:*

post; ut, ἐπιμηθεύομαι, *post factum consulo:*

imminutionem; ut, ἐπίλευκος, *aliquantùm albus.*

Alias inducit significationes; ut, ἐπιτιμάω, *reprehendo*; ἐπιτρέπω, *permitto*, &c.

* Ἐπ' ἐμὲ, *usque ad meam ætatem*: ἐπὶ πατέρων, *usque ad patrum memoriam.*

penes; ut, ἐπὶ δήμȣ ἐςί· *penes populum est*:

coram, vel *apud*; ut, γράψομαί σε παρανόμων ἐπὶ τȣ̃ Ῥαδαμάνθυος· *apud Rhadamanthum te legum violatarum accusabo*:

de; ut, ἐπὶ τȣ̃ καλȣ̃ λέγων παιδός· *de formoso puero loquens*:

ad, vel *in*; ut, τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· *hunc ducam in navem.*

DATIVO,

Super; ut, ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕςηκε· *super crepidine murus stetit*:

adversus; ut, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι· *adversus Trojanos pugnare*;

ad, vel *in*; ut, βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· *egrediebantur in littus maris*:

propter; ut, φθόνος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· *invidentia est ægritudo propter alterius res secundas*:

penes; ut, ἐπὶ τοῖς δημόταις ἐςίν· *penes plebem est*:

apud, vel *juxta*; ut, ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος· *juxta Locros insula*:

in; ut, μέτρον ἐπὶ πᾶσιν ἄριςον· *mediocritas in omnibus optima*:

post; ut, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις παρείποντο· *alii post alios sequebantur.*

ACCUSATIVO,

Ad; ut, εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι· *sive ad dextram eant*:

per, vel *super*; ut, ἴμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν· *ire super multam immensam terram*:

usque ad; ut, νοσήσαντα ἐπὶ θάνατον· *ægrotantem usque ad mortem*:

inter; ut, εὔκλεια τ' ἀρετή τε εἴη ἐπ' ἀνθρώπους· *bona fama virtutisque nomen esset inter homines*:

contra; ut, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους τῆς ἐπ' αὐτὸν ὀργῆς παραλύειν· *conabatur Atheniensium iram contra se susceptam mollire*:

*temporis durationem**; ut, ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας· *vastârunt agrum per biduum*.

Composita significat,

In, vel *super*; ut, ἐπιβάλλω, *injicio*, vel *superinjicio*:

contra; ut, ἐπανίσταμαι, *surgo contra*:

post; ut, ἐπιμηθεύομαι, *post factum consulo*:

imminutionem; ut, ἐπίλευκος, *aliquantùm albus*.

Alias inducit significationes; ut, ἐπιτιμάω, *reprehendo*; ἐπιτρέπω, *permitto*, &c.

* Ἐπ' ἐμὲ, *usque ad meam ætatem*: ἐπὶ πατέρων, *usque ad patrum memoriam*.

VII. *Κατὰ,*

Inservit GENITIVO et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

A, ab; ut, *βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων· descendit autem ab Idæis montibus:*

adversus; ut, *λόγος κατὰ Μειδίȣ· oratio adversus Midiam:*

de; ut, *πολὺς ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως· multa de nostrâ civitate in ejus laudem memorabantur:*

ad, vel *in;* ut, *κατὰ σκοπȣ̃ τοξεύειν· in scopum sagittas dirigere:*

è, vel *de;* ut, *κατὰ πετράων βαλέειν· de rupe dejicere:*

sub; ut, *κατὰ γῆς ἀποπέμπω· sub terram mitto:*

per; ut, *διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰȣδαίας· per universam Judæam docens:*

per, in jurando; ut, *ὁ Θεὸς ὤμοσε καθ' ἑαυτȣ̃· Deus per seïpsum juravit:*

super; ut, *κατέχεεν αὐτȣ̃ κατὰ τῆς κεφαλῆς· super ejus caput effudit.*

DATIVO, apud Poëtas* solùm,

A, ab; ut, *κατὰ δέ σφι κελαινὸν αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζε· ab ipsis verò niger sanguis in terram stillabat:*

intra; ut, *κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ· intra haras concludebat:*

* Et apud eos rariùs.

inter; ut, δασόμεσθα κατὰ σφίσι· *inter illos dividemus.*

ACCUSATIVO,*

Secundùm; ut, κατ' εἰκόνα Θεῦ ἐποίησεν αὐτόν· *secundùm Dei imaginem eum fecit*:

ad, vel *in*; ut, κατ' αὐτὰς αἰὲν ὅρα· *in ipsos usque aspiciebat*:

apud; ut, τὰ κατ' Ἀμπρακίαν ὅτως ἐγένετο· *res apud Ambraciam gestæ hunc exitum habuerunt*:

propter; ut, ὀδ' αὖ, κατὰ πενίαν, κεκώλυται· *neque contrà, propter paupertatem, arcebatur*:

per; ut, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων· *per totam urbem prædicans*:

circa; ut, οἱ καθ' ὑπεροχὴν νόμοι· *leges quæ sunt circa excessum*:

in, vel *inter*; ut, κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ κείμεθα· *inter virgulta densa jacebamus*:

è regione; ut, κεῖται ἡ Κεφαλληνία κατὰ Ἀκαρνανίαν· *Cephallenia sita est è regione Acarnaniæ*:

circiter; ut, κατὰ ἐννεακόσια ἔτη· *circiter nongentos annos*:

pro; ut, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ὀσίαν· *pro facultatibus.*

Composita significat,

De, vel *deorsùm*; ut, καταβάλλω, *dejicio*; καταβαίνω, *descendo*:

---

* Οἱ κατ' οἶκον· *familia*: οἱ κατὰ γένος· *consanguinei*: οἱ κατ' ἀγοράν· *causidici.*

contra; ut, καταλαλος, *oblocutor*:
augmentum; ut, καταφάγω, *avidè deglutio.*

VIII. *Μετὰ,*

GENITIVUM, DATIVUM, et ACCUSATIVUM, post se habet.

GENITIVUM,*

Cum; ut, μετ' ἄλλων λέξο ἑταίρων· *cum cæteris sociis cuba*:

erga; ut, ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος ἔλεος αὐτȣ̃ μετ' αὐτῆς· *misericordiam suam erga illam Dominus magnificavit.*

DATIVUM, fere apud Poëtas,

In; ut, ςῆ δὲ, κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων· *stetit autem, cornu in manibus tenens*:

inter; ut, θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι· *impiger erat inter primos pugnare*:

cum; ut, ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι· *fœdus cum iis inîerunt.*

ACCUSATIVUM,

Post; ut, μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία· *post bellum auxilium*:

in, cum acc. ut, ὅς με μετ' ἀπρήκτȣς ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· *qui me in vanas lites et jurgia conjicit*:

---

* Οἱ μετ' Ἀχιλλέως· *socii Achillis.*

in, cum abl. ut, ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· *quæ in manibus haberet, ea etiam explicare poterat :*

contra ; ut, ἤ τι μετ' ἀθανάτους ἤλιτεν· *utique contra immortales peccavit :*

ad ; ut, ἐς στρατὸν ἐλθὲ, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς· *ad exercitum vade, ad Trojanos et Achivos :*

inter ; ut, μεθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον· *inter coætaneos esse optimum :*

præter ; ut, εἴσεαι οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι, καὶ μετ' Ἀχιλλῆα· *scies quales etiam Danaïs principes, etiam præter Achillem, intersint.*

In Compositione significat,

Inter ; ut, μέτειμι, *intersum ;* μετάγγελος, *internuntius :*

trans ; ut, μεταβαίνω, *transgredior :*

cum ; ut, μετέχω, *cum alio habeo :*

ad ; ut, μετακαλέω, *advoco :*

mutationem ; ut, μεταγινώσκω, *sententiam muto.*

IX. Παρὰ,

Genitivo, Dativo, et Accusativo, jungitur.

Cum Genitivo* significat,

A ; ut, παρὰ Κυρίου ἡ βοήθεια· *à Domino auxilium :*

---

* Οἱ παρὰ σοῦ· *nuntii tui :* τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου· *Alcibiadis mandata.*

apud; ut, δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα· *insumens omnia quæ apud se erant.*

cum Dativo,

Apud; ut, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τῦτο ἀδύνατόν ἐςι· *apud homines hoc impossibile est*:

ad; ut, ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει· *ire ad Tissaphernem*:

juxta; ut, παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι· *juxta hunc virum domari*:

penes; ut, παρ' ἑαυτῷ ἔχει· *penes se habet.*

cum Accusativo,*

Ad; ut, τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας 'Αχαιῶν *illi autem duo ad naves Achivorum redibant*:

juxta; ut, βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα· *et ibat tacitus juxta littus*:

per; ut, παρ' ὅλον τὸν βίον· *per totam vitam*:

trans; ut, χώραν ἀπενέιμε παρὰ τὸν 'Ανίηνα ποταμόν· *trans Anienem fluvium agrum assignavit*:

propter; ut, οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσὶ παρὰ τὴν ἐμπειρίαν· *hi verò bonâ spe sunt propter experientiam*:

supra; ut, οἱ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τὺς 'Ελλήνας· *qui supra vires optimè de Græcis meriti sumus*:

---

* A Grammaticis usurpatur pro *ab*; veluti cùm tradunt, Δημοσθένης esse dictum παρὰ τὸ σθένος· i. e. à voce σθένος derivari.

præ ; ut, ϖαῤ ἑαυτὸν μηδένα ἐπιτήδειον ἡγεῖτο· *præ se aptum neminem putabat :*

præter, vel *contra ;* ut, ϖαρὰ τὸν νόμον κρίνων· *contra legem judicans :*

inter ; ut, ϖαρὰ τὸν ϖλεῖν· *inter navigandum :*

penes ; ut, τὸ ϖαῤ ἡμᾶς· *quod penes nos est :*

infra ; ut, ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι ϖαῤ ἀγγέλους· *ipsum paululùm infra angelos minuisti :*

temporis intermissionem;* ut, ϖαρὰ μῆνα τρίτον· *tertio quoque mense.*

In Compositione significat,

Ad ; ut, ϖαραλαμβάνω, *adsumo :*

perperam ; ut, ϖαρακούω, *perperam audio :*

simul ; ut, ϖαραδυναστεύω, *simul regno :*

clàm ; ut, ϖαρεμβάλλω, *clàm interjicio :*

temerè ; ut, ϖαρακινδυνεύω, *temerè periclitor :*

trans, vel *præter ;* ut, ϖαρέρχομαι, *transeo ;* ϖαραπλέω, *præternavigo :*

comparationem ; ut, ϖαράλληλα, *inter se comparata :*

contrarium ; ut, ϖαράνομος, *contra leges faciens ;* ϖαρανθέω, *defloresco :*

diminutionem ; ut, ϖάρεγγυς, *propiusculè :*

augmentum ; ut, ϖαραθαρσύνω, *fiduciam augeo.*

---

* Ὁ ϖαρ' ἡμέραν ϖυρετός· *febris tertiana.*

x. Περὶ,

GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO, inservit.

GENITIVO,

De; ut, δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· *contentionem de cadentibus habebant*:

pro; ut, περὶ πάτρης τεθνάμεν· *pro patriâ mori*:

propter; ut, τυραννίδος περὶ κάλλιστον ἀδικεῖν· *propter tyrannidem pulcherrimum est injustè facere*:

circum; ut, τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο ἡμερὶς· *circum speluncam cavam vitis extensa est*:

præ; ut, ὀϊζυρὸς περὶ πάντων ἔπλεο· *præ omnibus ærumnosus es*.

DATIVO,

Circum; ut, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα· *circum pectus tunicam induit*:

de; ut, ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ· *timuit enim de flavo Menelao*:

ex; ut, ὃν περὶ κῆρι φιλῶ· *quem ex animo amo*:

in;* ut, περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση τήκεται· *ros in rosis liquescit*:

in,* cum accus. ut, πίπτοντα περὶ σφίσι· *in sese cadentia*.

---

* At in latiore sensu τȢ *circum* utraque significatio includi videtur.

ACCUSATIVO,*

Circa; ut, τέτες ἀγαπᾷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει· *hos amat, et circa se habet:*

circiter; ut, περὶ ἑβδομήκοντα ναῦς· *circiter septuaginta naves:*

erga; ut, ἡ περὶ τὲς θεὲς εὐσέβεια· *pietas erga deos:*

adversus; ut, περὶ τὲς σαυτȣ̃ γονέας κακοεργεῖν· *adversus tuos parentes malè facere.*

Composita significat,

Circum; ut, περιβάλλω, *circumjicio*; περιπατέω, *obambulo:*

augmentum; ut, περιτίω, *valdè honoro*; περίλυπος, *admodùm tristis:*

excellentiam; ut, περιγίγνομαι, *præsto*; περίφρων, *sapiens.*

XI. Ὑπὲρ,

GENITIVUM et ACCUSATIVUM regit.

GENITIVUM,

Pro; ut, ὑπὲρ σȣ̃ λαλῶ· *pro te loquor:*

de; ut, ὑπὲρ πασῶν γράψαι ἐκ ἐγχωρεῖ· *de omnibus scribendi non locus est:*

supra; ut, στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς· *stetit autem supra caput:*

---

* Οἱ περὶ Πλάτωνα· *Plato*, vel *Platonici*: Οἱ περὶ τὴν φύσιν· *Physiologi*: Οἱ περὶ τὴν ποίησιν· *poëtæ*: τὰ περὶ ἐμέ· *res meæ.*

propter; ut, ὑπὲρ εὐδοξίας ἤθελον τοῖς δεινοῖς αὑτὲς διδόναι· *propter gloriam se periculis objicere voluerunt:*

præ; ut, ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίας· *præ singulari reipublicæ studio:*

per, in obtestando; ut, λίσσομ' ὑπὲρ Μακάρων *oro per Deos.*

ACCUSATIVUM,

Ultra, vel *trans;* ut, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς· *lineam transilis:*

supra; ut, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς· *supra sexaginta annos natus:*

præter, vel *contra;* ut, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι· *præter fatum calamitates patiuntur.*

In Compositione significat,

Pro; ut, ὑπερμάχομαι, *propugno:*

præ, vel *trans;* ut, ὑπερθέω, *præcurro;* ὑπερβαίνω, *transgredior:*

super; ut, ὑπερέχω, *superemineo;* ὑπέρθυρον, *superliminare:*

augmentum; ut, ὑπερμαίνομαι, *vehementer insanio;* ὑπερασθενὴς, *valdè infirmus.*

XII. Ὑπὸ,

Jungitur GENITIVO, DATIVO, et ACCUSATIVO.

GENITIVO,

A, ab; ut, *τύπτομαι ὑπ' αὐτȣ· verberor ab ipso:*

sub; ut, *τρύβλιον ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων· patellam sub alâ occultans abiit:*

præ; ut, *ὑπ' ἐνδείας, ȣκ ἔχω, ὅ, τι ἂν μοι χρήσωμαι· præ penuriâ, quid agam, nescio:*

ex; ut, *κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι λάβρον ὑπαὶ νεφέων· impetuosa unda è nubibus in velocem navem illiserit:*

per; ut, *ὑπ' αὐτȣ ȣδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίγνεται· per ipsum ne sapere quidem nobis licet:*

ob, vel *propter*; ut, *ὑφ' ἧς δοκȣσι κύνες ἀπέχεσθαι τῶν διοβλήτων σωμάτων· ob quem*(odorem) *videntur canes abstinere cadaveribus fulmine percussis.*

DATIVO,

Sub; ut, *ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος· sub pelle leoninâ simia:*

cum; ut, *ὡς ὑπ' εὐκλείᾳ θάνῃ· ut cum bonâ famâ moriatur:*

à; ut, *ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι· à Trojanis domari*

ex; ut, *ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε· quæ eum ex Anchise peperit:*

præ; ut, *ἐκθανόντων αὐτῶν ὑπὸ καύματι· ipsis præ æstu emortuis:*

ob, vel *propter*; ut, ὑπὸ τῇ ποιήσει ἐπῃνεῖτο· *ob poësin laudabatur*:

in; ut, ἄλεισα καλακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ· *cùm in sinu pocula abscondisset*.

ACCUSATIVO,

Subter, vel *sub*; ut, τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσόν· *omne aurum quod supra subterque terram est*:

sub, tempus denotans; ut, ὑπὸ τὴν καλάλυσιν τῦ πολέμυ· *sub belli finem*:

ad; ut, αἴσχιςος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε· *turpissimus utique vir ad Ilium venit*.

Composita significat,

Sub; ut, ὑποϐάλλω, *subjicio*:

re; ut, ὑπολροπὴ, *reversio*:

diminutionem; ut, ὑποδείδω, *subvereor*; ὑπέρυθρος, *subruber*:

aliquid *clam*, et *cum fraude* factum; ut, ὑπέρχομαι· *clàm dolis aggredior*; ὑπάγομαι, *dolis inducor*:

Alias inducit significationes; ut, ὑποκρίνομαι, *simulo*, &c.

De Accentibus.

Regulæ quædam generales.

I. Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ; ut, *μισανθρώπω*.

Exceptiones.

Casus Ionici in primâ declinatione simplicium; ut, *Αἰνείεω*.

Casus Attici*; ut, *Μενέλεως, ὅτεῳ, ὅτεων*·† et composita à γέλως· ut, *φιλόγελως*.

II. Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, *φιλάνθρωπος*.

Exceptiones.

Participia præteriti passivi ‡; ut, *δεδεγμένος*·

Verbalia in *έος*· ut, *οἰστέος*·

Diminutiva in *ισκος*, et *ιλος*, et *ιον*·§ ut, *νεανίσκος, ναυτίλος, παιδίον*·

Quædam nomina; ut, *παρθένος, ὀλίγος, αἰγιαλὸς, ἀγαθός*.

---

* Huc referantur ἀνώγεων, εὔγεως, κ. τ. λ.

† Nisi rectus sit oxytonus, tunc enim acuuntur in penultimâ; ut, βασιλεύς, βασιλέως.

‡ Sin per figuram mutentur, retrahunt accentum; ut, δέγμενος. Vide Etym. Mag. in voce ἀκαχήμενος.

§ Quædam verò diminutiva in ιον in antepenultimâ acuuntur; ut, γνωμίδιον, πολίχνιον.

Dorici infinitivi ; ut, *ἀείδεν* **pro** *ἀείδειν.*

Ionici infinitivi ; ut, *τραφέμεν* **pro** *τραφεῖν.*

Poëtica in *οφι·* **ut,** *αὐτόφι, δακρυόφι.*

Et composita cum nomine à præterito medio, si activè capiantur ; ut, *μητροκτόνος, matricida ; πρωτοτόκος, primipara ;* **sin passivè, regulam generalem sequuntur ; ut;** *μητρόκτονος, à matre occisus ; πρωτότοκος, primogenitus.*

III. Longa naturâ ante finalem brevem, et etiam ante positione longam, si tonum habuerit, circumflectitur ; ut, *σῶμα, κῆρυξ, φοῖνιξ.*

IV. In contractione ex acuto et gravi, fit circumflexus ; ut, *ποιέεις, ποιεῖς.*

Ex gravi et acuto, fit acutus ; ut, *ποιεέτω, ποιείτω.*

Observatio.

Αι et *οι*, diphthongi, in fine dictionis, in ratione accentuum, pro brevibus habentur ; ut, *μοῦσαι, ἄνθρωποι·* nisi in contractis syllabis ; ut, *Λητοῖ·*

in pronomine *οἷ·*

in optativis ; ut, *ποιήσαι, εἴποι·*

et in adverbiis ; ut, *οἴκοι, domi ; οἷ, quò ; ποῖ, ubi,* &c.

De Accentibus Nominum.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium, si acutus sit in ultimâ syllabâ, genitivus et dativus circumflectitur in omnibus numeris : ut, *Θεὸς, Θεοῦ, Θεῷ, Θεῶν, Θεοῖς.*

Acutus in reliquis casibus manet : ut, *θεὸν, θεοὶ, θεούς.*

Licèt nominativus singularis circumflectatur, nominativus et accusativus dualis nunquam circumflectuntur: ut,

῾Ο νȣ̃ς, dualiter τὼ νώ· τὸ ὀςȣ̃ν, τὼ ὀςώ.

Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit: ut, Λόγος, λόγȣ, λόγῳ.

Excipe μία, ab εἷς, in genitivo μιᾶς, in dativo μιᾷ, cum compositis; et ἄμφω, et δύω, genitivo et dativo ἀμφοῖν, et δυοῖν.

Nomina composita cum particulis ἀ, εὐ, δὺς, et δι, accentum retrahunt plerumque: ut,

Ἄγαμος, εὔπαις, δυσεύρετος, δίψυχος·

Et cum præpositionibus ὑπὸ, ἀντὶ, σὺν, περὶ, et κατά· ut,

Ὕπαυλος, ἀντίχριςος, σύνδȣλος, περίεργος, κατάσκοπος, &c.

Vel cum nominibus; ut, Φιλόσοφος.

Genitivus pluralis, primæ et secundæ declinationis, in ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis: ut,

Μακάριος μακαρίων.

Pauca quædam excipiuntur; ut,

῾Ο χλένυης, agrestis, Genitivus τῶν χλένων·
῾Ο χρήςης, fœnerator, τῶν χρήςων.

In quintâ declinatione.

I. Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum: ut,

Τριὰς, τριάδος, τριάδι· nisi in γυναικὸς, γυναικί· ȣ̓δενὸς, ȣ̓δενί· et μηδενὸς, μηδενί· sin penulti-

ma fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps: ut,

Σωτὴρ, σωτῆρος.

Hæc nomina, *δαὴρ, ἀνὴρ, θυγάτηρ, πατὴρ, εἰνάτηρ, σωτὴρ, Δημήτηρ,* accentum in vocativo retrahunt: ut,

Ὦ δάερ, ἄνερ, θύγατερ, πάτερ, εἴνατερ, σῶτερ, Δήμητερ· et plurima nomina primæ declinationis contractorum: ut,

Ὁ Ἀπολλοφανὴς, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενὴς, ὦ σύγγενες.

II. In nominibus *μήτηρ* et *θυγάτηρ,* per omnes casus, excepto vocativo singulari, acutus est in penultimâ: ut,

Μητέρος, μητέρι, μητέρα· θυγατέρος, θυγατέρι, θυγατράσι, &c. nisi Syncopen passa fuerint; tunc enim in genitivis, et dativis, in ultimâ accentus est: ut,

Μητρὸς, μητρί· θυγατρὸς, θυγατρί.

In nominativis autem, accusativis, et vocativis, omnium numerorum, accentus post Syncopen retrahitur: ut,

Θύγατρα, θύγατρε, &c. Accentus etiam retrahitur in dativo poëtico *πόδεσσι.*

III. Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, in ultimâ: ut,

Τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, et genitivo et dativo duali, ultima circumflectitur: ut, *Χειροῖν, χειρῶν.*

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo, duali et plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa: ut,

Χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monosyllaba: ut,

Θεὶς, θένʇος, θένʇι· ὢν, ὄνʇος, ὄνʇι· item genitivos, παίδων, Τρώων, πάνʇων, δᾴδων, δμώων, θῴων, ὤτων, φώτων (*luminum*): nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore.

Sic πᾶσι à πᾶν· item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus; sed τὶς indefinitum, et encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Vocativi in ευ, et οι, circumflectuntur: ut,

ὦ βασιλεῦ, ὦ Λητοῖ, ὦ Γοργοῖ.

IV. Substantiva tertiæ et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut,

Λητὼ, αἰδώς· βασιλεὺς, Τυδεύς.

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo et accusativo singulari manebit: ut,

Ἐγὼ, ἐμοὶ, ἐμέ· In genitivo singulari, et per totum pluralem numerum, mutatur in circumflexum: ut,

Ἐμȣ̃, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς· In duali toto retrahitur: ut, Σφῶϊ, νῶϊ, νῶϊν.

Pronomina ȣ̃τος, αὐτὸς, et ἐκεῖνος, sequuntur formam nominum.

Post paragogen τȣ̃ γε, tonus retrahitur: ut,

Ἔγωγε, ἔμοιγε· ultima post Atticam paragogen τȣ̃ ι acuitur: ut, ȣ̔τοσί.

Pronomina, passa paragogen et syncopen, in penultimâ acuuntur: ut, Ἐμέθεν·

ma fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps : ut,

Σωτὴρ, σωτῆρος.

Hæc nomina, δαὴρ, ἀνὴρ, θυγάτηρ, πατὴρ, εἰνάτηρ, σωτὴρ, Δημήτηρ, accentuin in vocativo retrahunt : ut,

Ὦ δάερ, ἄνερ, θύγατερ, πάτερ, εἴνατερ, σῶτερ, Δήμητερ· et plurima nomina primæ declinationis contractorum : ut,

Ὁ Ἀπολλοφανὴς, ὦ Ἀπολλόφανες· ὁ συγγενὴς, ὦ σύγγενες.

II. In nominibus μήτηρ et θυγάτηρ, per omnes casus, excepto vocativo singulari, acutus est in penultimâ : ut,

Μητέρος, μητέρι, μητέρα· θυγατέρος, θυγατέρι, θυγατράσι, &c. nisi Syncopen passa fuerint; tunc enim in genitivis, et dativis, in ultimâ accentus est : ut,

Μητρὸς, μητρί· θυγατρὸς, θυγατρί.

In nominativis autem, accusativis, et vocativis, omnium numerorum, accentus post Syncopen retrahitur : ut,

Θύγατρα, θύγατρε, &c. Accentus etiam retrahitur in dativo poëtico πόδεσσι.

III. Monosyllaba quintæ declinationis acuuntur in genitivo et dativo singulari, et dativo plurali, in ultimâ : ut,

Τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, et genitivo et dativo duali, ultima circumflectitur : ut, Χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo, duali et plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa : ut,

Χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia monosyllaba: ut,

Θεὶς, θέντος, θέντι· ὢν, ὄντος, ὄντι· item genitivos, παίδων, Τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, θῴων, ὤτων, φώτων (*luminum*): nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore.

Sic πᾶσι à πᾶν· item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes casus; sed τὶς indefinitum, et encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Vocativi in ευ, et οι, circumflectuntur: ut,

ὦ βασιλεῦ, ὦ Λητοῖ, ὦ Γοργοῖ.

IV. Substantiva tertiæ et quartæ declinationis contractorum accentum habent in ultimâ: ut,

Λητὼ, αἰδώς· βασιλεὺς, Τυδεύς.

De Accentibus Pronominum.

Acutus in ultimâ nominativi, in dativo et accusativo singulari manebit: ut,

Ἐγὼ, ἐμοὶ, ἐμέ· In genitivo singulari, et per totum pluralem numerum, mutatur in circumflexum: ut,

Ἐμȣ̃, ἡμεῖς, ἡμῶν, ἡμῖν, ἡμᾶς· In duali toto retrahitur: ut, Σφῶϊ, νῶϊ, νῶϊν.

Pronomina ȣ̃τος, αὐτὸς, et ἐκεῖνος, sequuntur formam nominum.

Post paragogen τȣ̃ γε, tonus retrahitur: ut,

Ἔγωγε, ἔμοιγε· ultima post Atticam paragogen τȣ̃ ι acuitur: ut, ȣ̔τοσί.

Pronomina, passa paragogen et syncopen, in penultimâ acuuntur: ut, Ἐμέθεν·

Si ultima sit brevis, accentus erit in an
mâ : ut, τύπΊομαι·

Si longa sit, in penultimâ : ut, τυπΊέσθηι

Exceptiones.

In singulari numero futuri secundi acti
circumflectitur, unde penultima per reliqu
ros circumflectitur : ut,

Τυπεῖτον, τυπȣ̃μεν, &c.

Quod etiam accidit in voce mediâ, quoti
tima sit longa naturâ ante finalem bre
τυπȣ̃μαι, τυπεῖται.

Futura prima quintæ conjugationis in u
cumflectuntur ; ut, σπερῶ unde penultima
mediâ circumflectitur ; ut, σπερȣ̃μαι.

Et Doricè omnia futura prima circumfle
ut, τυψῶ.

At, σ Æolicè addito, accentus retrahitur :

Participia aoristi secundi activi, et præt

Acutus, qui fuerit in penultimâ participiorum masculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum: ut, *Ποιέων*, *ποιέον*.

Hæc tria verba, in imperativo, *ἐλθὲ*, *veni*, *εὑρὲ*, *inveni*, et *εἰπὲ*, *dic*, accentum habent in ultimâ: in imperativo aoristi secundi medii ultima circumflectitur: ut, *Πιθȣ͂*, *τραπȣ͂*.

Monosyllaba in imperativo, cùm componantur, penultimam acuunt: ut, *Ἀπόδος*.

In infinitivo amborum aoristorum passivorum penultima circumflectitur: ut, *Τυφθῆναι*, *τυπῆναι*.

Aoristi, et futuri secundi activi, ultima circumflectitur: ut, *τυπεῖν*.

In singulari numero subjunctivi ultima circumflectitur: ut, *Τυφθῶ*, *τυφθῇς*, *τυπῶ*, *τυπῇς*.

In duali, et plurali, penultima circumflectitur: ut, *Τυπῆτον*, *τυπῶμεν*, *&c.*

Infinitivi aoristi primi activi, præteritorum omnium, aoristi secundi medii, et præsentis verborum in *μι*, penultimam acuunt: ut,

Ἀναγκάσαι, *τετυφέναι*, *τετύφθαι*, *τετυπέναι*, *τυπέσθαι*, *τιθέναι*·

Nisi penultima sit longa naturâ, tunc enim penultima circumflectitur: ut, *Πεφιλῆσθαι*, *ἀκȣ͂σαι*.

In verbis contractis, syllaba contractione facta circumflectitur, nisi quædam regularum præcedentium repugnaverit.

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in *μι* penultima circumflectitur: ut,

Τιθεῖσι, *διδȣ͂σι*, *ἱστᾶσι*, *ζευγνῦσι*· excipe *εἰσὶ*, ab *εἰμὶ*, *sum*.

Et Ionicè mutata. ut, Ἡμεῖς, ἡμέας.

In dativo plurali ἡμῖν, circumflexus interdum mutatur in acutum; ut, ἥμιν et ultima corripitur.

De Accentibus Verborum.

Si ultima sit brevis, accentus erit in antepenultimâ: ut, τύπτομαι·

Si longa sit, in penultimâ: ut, τυπτέσθην.

Exceptiones.

In singulari numero futuri secundi activi ultima circumflectitur, unde penultima per reliquos numeros circumflectitur: ut,

Τυπεῖτον, τυποῦμεν, &c.

Quod etiam accidit in voce mediâ, quoties penultima sit longa naturâ ante finalem brevem; ut, τυποῦμαι, τυπεῖται.

Futura prima quintæ conjugationis in ultimâ circumflectuntur; ut, σπερῶ· unde penultima in voce mediâ circumflectitur; ut, σπεροῦμαι.

Et Doricè omnia futura prima circumflectuntur: ut, τυψῶ.

At, σ Æolicè addito, accentus retrahitur: ut, ὄρσω.

Participia aoristi secundi activi, et præteritorum in ως et in εις desinentia, in ultimâ accentum habent: ut,

Τυπὼν, τετυφὼς, τετυπὼς, τυφθεὶς, τυπεὶς.

In futuro secundo ultima circumflectitur: ut, τυπῶν.

Acutus, qui fuerit in penultimâ participiorum asculinorum, erit etiam in penultimâ neutrorum: ;, *Ποιέων, ποιέον.*

Hæc tria verba, in imperativo, *ἐλθὲ, veni, εὑρὲ, veni,* et *εἰπὲ, dic,* accentum habent in ultimâ: in ıperativo aoristi secundi medii ultima circumflec- ;ur: ut, *Πιθȣ̑, τραπȣ̑.*

Monosyllaba in imperativo, cùm componantur, ·nultimam acuunt: ut, *'Απόδος.*

In infinitivo amborum aoristorum passivorum ·nultima circumflectitur: ut, *Τυφθῆναι, τυπῆναι.*

Aoristi, et futuri secundi activi, ultima circum- ·ctitur: ut, *τυπεῖν.*

In singulari numero subjunctivi ultima circum- ·ctitur: ut, *Τυφθῶ, τυφθῇς, τυπῶ, τυπῇς.*

In duali, et plurali, penultima circumflectitur: ut, *͵πῆτον, τυπῶμεν, &c.*

Infinitivi aoristi primi activi, præteritorum om- um, aoristi secundi medii, et præsentis verborum *μι*, penultimam acuunt: ut,

'Αναγκάσαι, τέτυφέναι, τέτύφθαι, τέτυπέναι, τυπέσθαι, τιθέναι·

Nisi penultima sit longa naturâ, tunc enim pen- tima circumflectitur: ut, *Πεφιλῆσθαι, ἀκȣ̑σαι.*

In verbis contractis, syllaba contractione facta ·cumflectitur, nisi quædam regularum præceden- ım repugnaverit.

In tertiâ personâ plurali præsentis verborum in *μι* ·nultima circumflectitur: ut,

Τιθεῖσι, διδȣ̑σι, ἱςᾶσι, ζευγνῦσι· excipe *εἰσὶ,* ab *εἰμὶ, sum.*

De Accentibus Præpositionum.

Omnes præpositiones, quæ accentum admittunt, in ultimâ habent accentum, nisi cùm suis casibus, nullo adjectivo sequente, postponantur, tunc eis tonus retrahitur : ut,

Εἰρήνης πέρι, de pace.

Πέρι etiam, pro *περισσῶς*, tonum retrahit.

Præpositiones verò, *ἀνὰ* et *διὰ*, tonum nunquam retrahunt, ob differentiam vocativi *ἄνα*, ab *ἄναξ*, *rex ;* et accusativi *Δία*, à *Δὶς*, *Jupiter*.

De Accentibus Adverbiorum.

Adverbia, quæ à genitivis pluralibus adjectivorum oriuntur, tonum retinent primitivorum suorum : ut,

Αἰσχρῶν, αἰσχρῶς· καλῶν, καλῶς· βραδέων, βραδέως, &c.

Adverbia in θεν, θι, σε, σι, tonum retinent nominum à quibus derivantur : ut,

Θεόθεν, à *θεός· ὀρανόθι*, et *ὀρανόσε*, ab *ὀρανός· οἴκοθεν*, et *οἴκοθι*, ab *οἶκος*, *domus*.

Attica adverbia in ultimâ accentum recipiunt : ut, *Νυνὶ, ἐνθαδί.*

De Accentibus Conjunctionum.

Conjunctio *ἆρα*, cùm interrogativa sit, penultimam circumflectit ; sin illativa sit, eam acuit : ut, *ἄρα*, *igitur*.

Nullo accentu notantur, *ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ὀ, ὀκ, ὀχ, εἰ, ὡς·* At *ὃ, ἣ, οἳ, αἳ*, pro *ὄτος, αὕτη, ὄτοι, αὗται*, et *ὃ* pro *τȣ̃το*, accentu notantur ; et *ȣ̃*,

vel ὂκ, cùm sententiam claudat, vel per se fiat sententia; et etiam ὣς pro ὅτως, vel cùm suo substantivo postponatur: ut, Οἱ δὲ λύκοι ὥς.

In dictionibus declinabilibus, quoties ultima per Apostrophum rejicitur, accentus, qui in ultimâ fuerit, ad penultimam retrahitur; in indeclinabilibus omninò amittitur: ut, Τέρπν' ἔπαθον· 'Αμφ' Ὀδυσῆϊ.

Encliticæ Dictiones.

Encliticæ dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens: ut, Ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

I. Nomine τὶς, *quidam*, indefinito, et omnibus ejus casibus; et τȣ̃, τῷ, Atticis, pro τινὸς, τινί· sed τίς interrogativum acuitur in primâ.

II. Pronominibus μȣ̃, μοὶ, μέ· σȣ̃, σοὶ, σέ· ȣ̃, οἷ, ἕ· σφῶ, σφωὲ, σφὲ, σφίσι·

Et in omnibus eorum variationibus per diversas dialectos factis: ut, Μεῦ, σεῦ, νὶν, μὶν, &c.

Post conjunctiones autem ἕνεκα, vel 'ȣ̃νεκα, et quasdam alias, et disjunctionem ἤ, rarò inclinant.

III. Verbis εἰμὶ et φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari, et Ionico ἔασι· ut,

Ἄνθρωπός εἰμι· Τȣ̃τό ἐςι χείρονος κάλλιον· Ἡ καλή, φασι, λαβέτω.

IV. Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, πȣ̃, πῶς, πῶ, πῆ, indefinitis, habentibus accentum in ultimâ:

Sin hæc sint interrogativa, in penultimâ habent accentum, et non inclinant.

V. Conjunctionibus duabus copulativis, κε et
Expletivis innumeris, ῥα, γε, νυ, νυν, περ, το
Dictiones encliticæ inclinant, *i. e.* transferu
centum suum in dictionem præcedentem, q
præcedens dictio habet, vel

1. Acutum in antepenultimâ: ut,
Ἄνθρωπός τις· vel

2. Circumflexum in penultimâ, ultimâ exi
brevi: ut, *Σῶμά τι·* vel

3. Cùm monosyllabum præcesserit, quod acc
suum nullum habet: ut, *Οὔ τι ἀπόβλητα·*

Vel cùm dictio enclitica præcedens acc
suum amiserit: ut, *Ἰατρεῖαι γάρ τινές εἰσι·*

Vel cùm suum inclinaverit: ut, *Σῆμά τινές* ς

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones
præcedens habeat, vel

1. Acutum in penultimâ: ut, *Λόγος σου·* vel

2. Circumflexum in ultimâ: ut, *Ὁρῶ σε·* ve

3. Acutum in ultimâ: ut, *Ἀγαθόν τι.*

Accentum verò neque amittunt, neque incli
cùm sententiam incipiant: ut,

Σὲ τὸν σκυθρωπὸν, &c.

Verbum Ἐστὶ,

I. Habet acutum in primâ, quando est ini
orationis, vel postponitur immediatè adverbii
ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, et *τοῦτο*.

II. Amittit accentum post dictionem qua
acuitur, vel circumflectitur in ultimâ: ut, *Ἑ*
ἐστι.

III. Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima positione longa est: ut, *Λόγος ἐςί· φοῖνιξ ἐςί.*

IV. Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultimâ, ultimâ existente brevi: ut,

Φαῦλός ἐςι·

Vel si sit acutus in antepenultimâ: ut,

Ἄνθρωπός ἐςι.

Composita ab *εἰμὶ* accentum retrahunt: ut,

Πάρειμι, πάρεςι, πάρεσμεν, &c.

Figuræ Dictionis.

I. Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, *τεταγὼν*, pro *ταγὼν*, à *τάζω*, *apprehendo*; *σμικρὸς*, *parvus*, pro *μικρός*.

II. Aphæresis est, cùm litera, vel syllaba, principio dictionis subtrahitur: ut,

Ὀρτὴ, pro *ἑορτὴ*, *festum*.

III. Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit: ut,

Ἔγεντο, pro *ἐγένετο*, *natus est*.

IV. Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur: ut,

Ἔλλαβε, pro *ἔλαβε*, *accepit*; *ὁππότερος*, pro *ὁπότερος*, *uter*.

V. Apocope fine dictionis aliquid detrahit: ut,

Δῶ, pro *δῶμα*, *domus*;

Ποσειδῶ, pro *Ποσειδῶνα*, *Neptunum*;

Βρὶ, pro *βριαροι*.

VI. Paragoge est, cùm extremæ syllabæ ali adjungitur: ut,

Ἦσθα, pro *ἦς*, *eras*;
Ἐτύπτεσκε, pro *ἔτυπτε*, *verberabat*.

VII. Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ eodem casu: ut, *Κλαδὶ*, pro *κλάδῳ*, *ramo*.

Metaplasmus verò generis est quævis mutati dictione, per poëticam licentiam.

VIII. Antithesis (quam nonnulli *ἀντίστοιχον* voc est literæ commutatio: ut,

Πόρσω, pro *πόῤῥω*, *procul*:
Θάλαττα, pro *θάλασσα*, *mare*.

IX. Metathesis est literarum ordo immutatus:

Ἔρξω, pro *ῥέξω*, *faciam*;
Ἔπραθον, pro *ἔπαρθον*, à *πέρθω*, *vasto*;
Ἔδρακον, pro *ἔδαρκον*, à *δέρκω*, *video*;
Καρτερὸς, pro *κρατερὸς*, *fortis*;
Κάρτος, pro *κράτος*, *robur*.

X. Synalœpha est elisio quædam vocalis ante teram in diversis dictionibus: ut,

Τἀμὰ, pro *τὰ ἐμὰ*, *mea*;
Τοὔνομα, pro *τὸ ὄνομα*, *nomen*;
Θοἰμάτιον, pro *τὸ ἱμάτιον*, *vestimentum*;
Ὦ 'ταν, pro *ὦ ἔταν*, *O amice*, vel *amici*.

XI. Anadiplosis (*i. e.* reduplicatio) est primai

PROSODIA;

SIVE,

De CARMINUM RATIONE.

QUID sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus, tanquam nota ex Prosodiâ Latinâ. Hic tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; et α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt, apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, et Cæsura.

I. Apostrophus est, cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali, vel diphthongo, incipiente. Sed hoc, pro carminis ratione, vel observant vel omittunt Græci; ut *Homerus*,

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τȣ̃το ἔπος νημερτὲς ἔειπες·

O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abjiciuntur vocales et diphthongi: ut,

Πάρ᾽ μὲν σοῖ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται·

Adsunt et fructus, quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut,

Ὦ 'γαθὲ, O bone;

Ὦ 'ναξ, O rex;

Ὦ 'νθρωπε, O homo;

Pro *ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε.*

II. Συνίζησις / Σύζευξις { Synecphonesis* est duarum syllabarum in unam contractio : ut, *Homerus*,

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς·

Cum aureo sceptro, et supplicavit omnibus Achivis.

III. Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ : ut,

Πάϊς, pro *παῖς· ἐΰφρων*, pro *εὔφρων*, *benevolus.*

IV. Cæsura est cùm, post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur; eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, et etiam quintum, pedem.

QUANTITAS.

Ancipitum Vocalium Quantitas decem modis cognoscitur :

1. Positione :	6. Derivatione :
2. Vocali ante vocalem :	7. Compositione :
3. Accentu :	8. Incremento :
4. Contractione :	9. Regulâ :
5. Dialecto :	10. Exemplo, seu Auctoritate.

---

* Sive Synæresis ; ut, τείχεϊ, τείχει—Crasis τείχεα, τείχη.

I. *Positio.*

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem, in eâdem dictione, aut in diversis, positione longa est.

Σ tamen aliquando eliditur, nullâ positione factâ; ut *Aratus*,

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνο[ς] κορώνη·
Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos: ut, *Cicero* in *Aratum*:

Delphinus jacet haud nimio lustratu[s] nitore.

Vocalis brevis ante mutam, sequente liquidâ, communis redditur.

II. *Vocalis ante Vocalem.*

Vocales longæ, et diphthongi, breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam, vel diphthongum, corripitur, nisi producatur licentiâ poëticâ.

III. *Accentus.*

Ultima brevis est quandò penultima circumflectitur: ut, *μοῦσα*.

Cùm penultima, naturâ longa, accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producitur: ut, *ἡ ὥρα, hora.*

Quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in *ρος*, vel *ος* purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ : ut, *ἅγιος, ἁγία.*

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ : ut, *πῦρ, ignis.*

IV. *Contractio.*

Omnis syllaba, ex contractione facta, longa est : ut, *ἐβόαε, ἐβόα.*

V. *Dialectus.*

A { Doricum, natum ex *η*, longum est : ut, *Τομὰ*, pro *τομὴ*, *sectio*.
Æolicum breve est : ut, *Νύμφα*, pro *νύμφη*.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, et in tertiis personis pluralibus passivis : ut, *Γέγαα*, pro *γέγηκα·*
Et *τετύφαται*, pro *τετυμμένοι εἰσί*.

Verùm *α* Ionicè interpositum verbis in *άω*, longâ syllabâ antecedente, producitur ; ut etiam in tertiis personis Ionicis verborum in *μι·* ut, *τιθέασι*.

VI. *Derivatio.*

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur : ut,

Νικάω, vinco ;

Νίκη, victoria ;

Ὁ νικητὴς, victor.

VII. *Compositio.*

Composita simplicium quantitatem fere sequuntur: ut,

'Η τιμὴ, honor;

'Ο καὶ ἡ ἄτιμος, honoris expers.

A, particula privativa, in compositione corripitur: ut,

Ἄτιμος, honoris expers;

'Ακλεὴς, inglorius.

Sed propter duas sequentes breves syllabas sæpe producitur: ut,

Δαῖε οἱ ἐκ κόρυθός τε, καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,

Accendit ei è galeâque, et clypeo indefessum ignem. Il. ε. 4.—Il. ο. 598.

Particulæ etiam δα, ζα, ἀρι, ἐρι, βρῖ, δὺς, in compositione repertæ, corripiuntur.

VIII. *Incrementum Nominum.*

A, incrementum quintæ declinationis, breve est in

1. Neutris in *α, ας, αρ*· ut,

   Σῶμα, corpus;
   Κρέας, caro;
   Νέκταρ, nectar.

2. Fœmininis, et masculinis, in *ας*· ut,

   'Η Παλλὰς, Pallas;
   'Ο μέλας, niger.

Ἡ ἅλς, mare :

Excipe *ψὰρ, ψαρὸς, sturnus.*

Genitivus in *ᾶνος* longus est, quod patet centu : ut,

Τιτὰν, τιτᾶνος· præter *τάλανος* et *μέλανο*

Penultima dativorum pluralium, in nomini Syncopen patiuntur, brevis est : ut,

Πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι.

I, incrementum, breve est in

1. Nominibus neutrius generis : ut,

Τὸ μέλι, μέλιτος.

2. Fœmininis et masculinis barytonis in et *ιτος·* ut, *ἔρις, ἔριδος.*

3. Fœmininis acutitonis in *ίδος·* ut,

Ἡ πατρὶς, πατρίδος.

I, incrementum, longum est in

1. Fœmininis, et masculinis, quæ duas hab minationes in recto : ut,

Δελφὶς, et *δελφὶν, δελφῖνος· ἀκτὶς*, et *ἀκ*

Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, et εὐκνήμιδες passim apud Homerum: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur.

I, incrementum nominum in ιξ, et ιψ, quamplurimis breve est: ut,

Ἡ θρὶξ, τριχὸς, *capillus*;
Ἡ χέρνιψ, χέρνιβος, *lavacrum*.

Υ, incrementum, breve est in,

1. Nominibus monosyllabis in υς· ut,
Ὁ μῦς, *mus*, μυός.
2. Neutris in υ· ut, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
3. Paroxytonis, oxytonis, et circumflexis, in υς et υρ· ut, ὁ νέκυς νέκυος, *mortuus*; ὁ μάρτυρ μάρτυρος, *testis*.

Nomina in υν, quæ etiam in υς desinunt, producuntur: ut, Φόρκυς, et Φόρκυν, Φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, et ψ, fere habent breve incrementum: ut

Ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*;
Χάλυψ, χάλυβος, *chalybs*:

Excipiuntur, Γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*;
Γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas Verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto, tam activo quàm passivo, omnium modorum, et etiam in participiis, quam habet in præsenti: ut,

Κρίνω, *judico*, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος· ubi syllaba κρι longa est.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti et imperfecto : ut,

Μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi ἱκάνω, et κιχάνω.

Verba in ύω, et ίω, quodammodo in penultimâ sunt communia.

Quantitas in Futuris, et Aoristis.

Quantitas futurorum, et aoristorum, ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, aoristum primum in tertiâ et quartâ conjugatione, penultimas, α, ι, vel υ, habere breves, cum sint breves in futuro.

Idem volunt in verbis in άω, nisi ρ, vel vocalis, præcedat α, tunc enim α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in futuro, vel aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo et passivo, et in aoristo, et in futuro primo passivo, omnium modorum : ut,

Γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est : ut, *Mimnermus,*

Οὐκ ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι·

Non bonum ; Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aoristi primi in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A, secundæ conjugationis, corripitur ubique extra tertiam personam præsentis indicativi, subjunctivum, et participia activæ vocis.

Υ, quartæ conjugationis, in singulari activæ vocis producitur. In duali, et plurali, exceptâ tertiâ personâ plurali, et in totâ passivâ et mediâ voce, corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis: ut,

Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο· audi nunc et me. Hom.

In dissyllabis producitur: ut,

Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξε· audi me, Apollo. Hom.

IX. *Regula.*

De primis et mediis syllabis Nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur: ut, Σοφώτατος.

Nomina in ια, acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt: ut, Σοφία.

Excipe, *ἀνία, tristitia; κονία, pulvis; καλία, nidus; ὁρμία, linea piscatoria; ἀεργία, desidia; ςία, calculus;* quæ sæpiùs producunt.

ων ανδρασιν καλλιον, η κενης, κρατε

Terram plenam viris pulchrius est, quà nem, regere. Soph. Œdip. Tyr. 55.

3. Multis adjectivis in *ιος·* ut, *Ἄξιος, di*

4. Multis nominibus in *ος·* ut, *Βίος, Βίοτ*

5. Adjectivis possessivis, et materialibus, ut, *Ἀνθρώπινος, humanus ; Λίθινος, la*

6. Illis item, quæ tempus significant : ut, *Εἰαρινὸς, vernus ; Θερινὸς, æstivus :*

Ionicè verò producitur : ut,

Ἦματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδ Ζεύς·———

Tempore autumnali, quum rapidissimum Jupiter fundit. Il. π. 385.

Υ in pronominibus producitur : ut,

Ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in *ύνη*, et *ύτης*, ι pitur : ut,

Γηθοσύνη, gaudium :

X. *Exemplum, seu Auctoritas.*

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est Exemplum, seu Auctoritas, eademque optima, certissima, et facillima; quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quàm regularum multitudo, suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur: ut,

Ἡ τράπεζα, mensa;

Item *μαῖα, μοῖρα· τύψασα, τέτυφα, ἵνα.*

Producuntur,

I. Nomina, 1. in *εα·* ut, *Θέα, spectaculum.*

2. in *δα*, et *θα·* et fere *ρα.*

3. in *εια*, à verbis in *εύω·* ut, *Προφητεία·*

4. et in *ια·* præter *Δία, μία, πότνια.*

II. Polysyllaba in *αια·* ut, *Σεληναία, luna.*

III. Nomina in *ρα*, non præcedente diphthongo: ut, *Χαρὰ, gaudium.*

IV. Articuli fœminini numeri dualis: ut, *τά.*

V. Vocativus nominum in *ας*, primæ declinationis: ut, *Ὦ Αἰνεία.*

VI. Dualis primæ, et secundæ declinationis.

VII. Vocativi Poëtici: ut, *Ὦ Πολυδάμα.*

VIII. *A* Doricum, in genitivo: ut,

Τᾶ Αἰνεία, pro *Αἰνείου*, et ubicunque pro *η* ponatur.

Αν finita corripiuntur: ut,

Τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur, 1. πᾶν, nisi in compositis: Nomina masculina in αν· ut,

Τιτάν et Adverbia; ut, *Πέραν, ultrà; Λίαν, valdè.*

2. *Αν* primæ; ut,

Αἰνείαν et secundæ declinationis, si habet acutum in penultimâ: ut,

Φιλίαν· et *αν* pro *ων*· ut, *Νυμφᾶν.*

Αϱ finita corripiuntur: ut,

Νέκταϱ, ὄναϱ, αὐτὰϱ (ceterùm), ἄφαϱ.

Monosyllaba *κὰϱ, ψὰϱ*, producuntur.

Ας finita producuntur: ut,

Αἰνείας, τὰς, μέσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Excipiuntur, 1. Aliquando accusativi plurales, qui Doricè breves leguntur: ut,

Ἠ καλὰς ἄμμε πόων ἐλελήθει βῶκος ἀοιδάς·

Ignoravimus sanè quàm pulchra carmina pastor componat. Theoc. Idyl. 10, 38.

2. Fœminina in *ας*· ut, *λαμπάς*·

3. Masculina: ut, *ὁ μέλας, μέγας*·

4. Neutra: ut, *τὸ σέλας, lumen.*

5. Item adverbia: ut, *Ἑκὰς, ἀτρέμας.*

6. Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium: ut, *τιτᾶνας.*

7. Item secundæ personæ singulares aoristi primi activi, et præteriti: ut, *Ἔτυψας, τέτυφας.*

Ι finita brevia sunt: ut, *Μέλι, ὅτι, βίηφι*·

Producuntur, 1. Adverbia et pronomina aucta per Paragogen: ut, *Νυνὶ, οὑτοσί.*

2. Item *ι* ab Atticis ex *ε* vel *α* factum : ut,

Ὁδὶ pro *ὁδέ*·

Ταυτὶ pro *ταυτά*.

3. Item *κρῖ*· et nomina literarum ; ut, *Ξῖ*, *πῖ*.

Ιν finita corripiuntur : ut,

Πάλιν, *ἔριν*, *μὶν*, *νὶν*, *τὶν*, *τεΐν*· et syllabæ quibus *ν* additur : ut, *Τύπτουσιν*, *ἐστιν*.

Πρὶν commune est : ut,

Τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum. Il. χ. 156.

Nomina duarum terminationum ; ut,

Ῥὶν, *λῖν*, *δελφὶν*, *ἀκτὶν*, producuntur.

Ις finita corripiuntur : ut,

Πόλις, *ἔρις ἔριδος*, *τυραννὶς τυραννίδος*, *τὶς*, *δὶς*, *τρὶς*, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur, quorum augmentum est longum ; qualia sunt, *ῥὶς*, *δελφὶς*, *ὄρνις*, *κνημὶς*, *σφραγὶς*, et *κληΐς*.

Υ finita corripiuntur : ut, *Σὺ*, *δάκρυ*, *γλυκύ*.

Producuntur, 1. Adverbia fictitia *ῦ* et *γρῦ*.

2. Nomina literarum ; ut, *Μῦ*, *νῦ*.

3. Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in *μι*, in imperfecto, et aoristo secundo : ut, *ἔδυ*, *ἔφυ*.

Υν finita corripiuntur : ut,

Πολὺν, *βραδὺν*, *σὺν*, *τοίνυν*, conjunctiones.

Producuntur, 1. Circumflexa : ut,

Νῦν, *nunc*, *μῦν*, *&c.*

2. Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto: ut, *Φόρκυς* et *φόρκυν*.

3. Item quæ *υς* in nominativo habent longum: ut, *Ἰλὺς*, *limus*; *ἰχθὺς*, *piscis*.

4. Primæ personæ imperfecti verborum in *μι*· ut, *ἐζεύγνυν*.

Υϱ finita longa sunt: ut,

Ὁ ψίθυϱ, *susurrus*; *τὸ πῦϱ*, *ignis*; quod tamen in obliquis breve est.

In *υς* desinentia corripiuntur: ut,

Βαθὺς, *profundus*; *βαρὺς*, *gravis*; *κόρυς*, *galea.*

Producuntur, 1. *Κώμυς* (*κώμυθος*), *fasciculus*; *ἄρκυς*, *ἀχλύς*· et monosyllaba; ut, *μῦς*.

2. Participia in *υς*· ut, *Ζευγνύς*.

3. Quæ declinantur per *ος* purum: ut, *Ἰλύς*· sed in *ἰχθὺς*, *υ* est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ, de syllabarum quantitate; sed quodammodo infinita est poëtarum licentia; qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut ancipitem, in eâdem dictione, inque eodem versu, et producunt et corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα·

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

1. Systole (*i. e.* contractio, vel correptio,) est, cùm syllaba longa corripitur: ut,

Ἶν' ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρῆα·
Ut excitemus acrem Martem.

2. Ectasis, (*i. e.* extensio, vel diastole,) quæ syllabam brevem producit: ut,

Δὸς, μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Da, ut Ulysses, urbium eversor, domum nunquam redire possit.

3. Synecphonesis, de quâ suprà in scansione.

4. Catalexis, (*i. e.* terminatio,) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur: hujus usus est in Iambis et Trochaïcis, sicut et sequentium duarum: ut,

Μάρτυρες, σοφώτατοι. Pindar.

5. Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, *hoc est*, integer pes, desiderantur: ut,

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι. Pindar.

6. Hypercatalexis, (*i. e.* superabundans terminatio,) quâ syllaba præter justam dispositionem superabundat: ut, *Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.*

7. Enallage, quâ pes pro pede ponitur; ut, cùm spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus spondaïci vocantur: ut,

Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

8. Dialysis, (*i. e.* dissolutio,) quâ dictio, in fine posita, ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis: ut,

Οὐδ' ἀπίθησε νὶν, ἀλ—
λ' ἥρως, ἐπ' ἀκταῖσι θορών.

TABELLÆ DIALECTORUM.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis deflectuntur, nimirùm *Attica*, *Ionica*, *Dorica*, *Æolica*; præter quas, suam dialectum, et idioma, in quibusdam habuerunt poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, in sequentibus tabellis subjiciuntur:

In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularium proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

I. Attici mutant

σ in *ξ*· ut, *ξὺν* pro *σύν*·

σσ in *ττ*· ut, *θαλάττα* pro *θαλασσα*·

σ in *ρ*· ut, *ἄῤῥην* pro *ἄρσην*, *vir* :

η in *ει*· ut, *τύπτει* pro *τύπτῃ*·

Et contractionibus imprimis gaudent.

II. Iones ponunt

η pro *α*, *φιλίη* pro *φιλία*, *amicitia* :

ε pro *α*, *γελέω* pro *γελάω*, *rideo* :

et contrà, *α* pro *ε*, *τάμνω* pro *τέμνω*, *seco*.

Et gaudent non contractis, sed omnibus resolutionibus.

Ex consonantibus, *κ* pro *π*· ut, *κως* pro *πῶς*.

Tenues pro aspiratis: ut;

Ἀπαιρεῦμαι pro *ἀφαιρεῦμαι*.

Contractionibus prorsus abstinent, diphthongos resolvunt, et spiritum aspiratum auferunt: ut,
Ἤλιος pro *ἥλιος*, *sol*.

III. Dores usurpant

a { pro η· ut, *φάμα* pro *φήμη*, *fama*:
pro ε· ut, *πιάζω* pro *πιέζω*, *premo*:
γα pro *γε*· ut, *ἔγωγα* pro *ἔγωγε*·
pro ω· ut, *μοσᾶν* pro *μουσῶν*, *musarum*:
πρᾶτος pro *πρῶτος*, *primus*:
pro ει· ut, *κλᾷδας* pro *κλεῖδας*, *claves*. }

η pro α· ut, *ζῆν* pro *ζᾶν*· et pro ει· ut, *κοσμῆν* pro *κοσμεῖν*.

ω pro ου· ut, *μῶσα* pro *μοῦσα*, *musa*; *ὥνεκα* pro *οὕνεκα*, *quarè*.

αι pro ει· ut, *αἶθε* pro *εἴθε*, *utinam*.

ευ pro ου· ut, *ἀλεῦμαι* pro *ἀλοῦμαι*, *saliam*.

οι pro ου· ut, *τύπτοισα* pro *τύπτουσα*.

ο pro ου· ut, *λύκος* pro *λύκους*.

Ex consonantibus, σδ pro ζ· ut, *συρίσδω* pro *συρίζω*.

σ pro θ· ut, *σεὸς* pro *θεός*.

κ pro τ· ut, *πόκα*, *ὄκκα*, pro *πότε*, et *ὅτε*, *aliquando*.

Et contrà, τ pro κ· ut, *τῆνος* pro *κῆνος*, *ille*.

IV. Æoles utuntur

ω pro ο· ut, *κῶρος* pro *κόρος*, *puer*: et contrà, ο pro ω· ut, *ἔρος* pro *ἔρως*, *amor*.

ε pro α· ut, *θέρσος* pro *θάρσος*, *audacia*.

αις pro ας· ut, *καλαῖς* pro *καλὰς*, *bonas*.

Ex consonantibus, ππ pro μμ· ut,
Ὄππατα pro *ὄμματα*, *oculi*.

Et β ante ρ· ut, *βράκος* pro *ῥάκος*, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt Æoles: ut, κάλος pro καλὸς.

Aspirationem etiam rejiciunt: ut,

Ἤλιος pro ἥλιος.

Atque pro ι consonantem sequentem geminant: ut, σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam ipsas dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas, præter Doricam, admiscet: Pindarus, Doricus, alias etiam dialectos adjungit: Aristophanes, Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus, in choris et cantilenis, subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum *in Terminationibus.*

Articulus Præpositivus.

Masc.

	Sing. N. G. D. A.	Dual. NA. GD.	Plur. N. G. D. A.
Com.	ὁ, τȣ͂, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τȣ̀ς.
	τοῖο I.	τοῖϊν I.	τοὶ D. τοῖσι I. A.
	τῶ } D.		τῶς D.
	τεῦ } D.		τὸς D.
	τέω P.		τοῖσδεσι P.
			τοίσδεσσι P.

Fœm.

	Sing.	Dual.	Plur.
Com.	ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		ταὶ, τᾶν, D.
			τάων Æ.
			τῇς et τῇσι, I. A.

Neut.

	Sing.	Dual.	Plur.
Com.	τὸ, τȣ͂, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
	τοῖο I.	τοῖϊν I.	τάων Æ
	τῶ } D.		τοῖσι I. A.
	τεῦ } D.		
	τέω P.		

Articulus Subjunctivus.

Masc.

	Sing.				Dual.		Plur.			
	N.	G.	D.	A.	NA.	GD.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἵ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
	ὃ P.	ὅτυ,	ὅτῳ A.					ὁτέων,	ὁτέοισι I.	
		ὅτευ D. ὅτεο P.						ὅτων Att.		
		ὁτέω I.								
		ὅττεο Æ.								
		τοῦ,	τῷ,	τὸν I. D.						

Fœm.

	Sing.				Dual.		Plur.			
Com.	ἥ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν.	ἅ,	αἷν.	αἵ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
		τῆς,	τῇ,	τὴν I.					ᾗς I.	
	ἁ,	τᾶς,	τᾷ,	τὰν D.						

Prima Declinatio Substantivorum.

	Sing.					Dual.		Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	NAV.	GD.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,		ᾳ,	αν,	α.							
		ου,				α,	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	ης,		ῃ,	ην,	η.							
	ης,	έω,	ῃ,	ην et εα					έων,	ῃς & ῃσι,	εας I.	
	ας,	α,	ᾳ,	αν,					ᾶν D.	αῖσι A.	αῖς Æ.	
	α,	αο Æ.							άων Æ.			
		ω per Crasin ex εω P.										

Secunda Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plur.				
	N.	G.	D.	A.	V.	NAV.	GD.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α,			αν,	α.							
		ης,	ῃ,			α,	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.
	η,			ην,	η.							
	η,	ης,	ῃ,	ην I.					έων,	ῃς et ῃσι I. A.		
	α,	ας,	ᾳ,	αν D.					ᾶν,	αῖσι D.		
									άων Æ.			

Tertia Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NAV. GD.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ος, ε.		οι, ους, οι.
	ου, ῳ, ον,	ω, οιν.	ων, οῖς,
	ον, ον.		α, α, α.
	οιο I. ω D.	οῖιν I.	αῶν P. οισι I. A. ως et ος D.

Quarta Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NAV. GD.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ως, ως.		ῳ, ως, ῳ.
	ω, ῳ, ων,	ω, ῳν.	ων, ῳς,
	ων, ων.		ω, ω, ω.
	ωο, ῳο P. ω D.		

Quinta Declinatio.

	Sing. N. & V. G. D. A.	Dual. NAV. GD.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ,		ες, ων, σι, ας, ες.
	ω, ν, ρ, ος, ι, α.	ε, οῖν.	α, ξι, α, α.
	σ, ξ, ψ, ν.		ψι.
			εσσι et εσι P.

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NA. GD. V.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε.	εες, έων, εσι, εας, εες.
	ες, η, ες.		εις, ῶν, εις, εις.
	ους, ει,	η, οῖν, η.	εα, εα, εα.
	ος, ος, ος.		η, η, η.
	ευς Æ. et D. ην A. ης, εις A.		ας A. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NAV. GD.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ις, εως, ει, ιν, ι.	εε, εοιν.	εις, εων, εσι, εις, εις.
	ιος, ιι,	ιε, ιοιν.	ιες, ιων, ισι.
	ι, ι, ι.		ια, ια, ια.
			ιας, ιες, / εας, εες } I.
	εος, ει,		εες,
	ηος, ηι P.	η.	

Tertia Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NAV. GD.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ευς, έος, έϊ, έα, εῦ.	έε, έοιν.	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
	υς, υ } εος, εϊ, υν, υ.		εῖς, εῖς, εῖς.
	εῦς Æ. ῆι, ῆα I.	ῆε I. ήοιν.	ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες I.
	έως et η P.		ῆς Att. ῆσι I.
	ῆς A.		
	ῆος et ᾶ A.		εα, έσι P. εα, εα.
	εῖος I.		έεσσι, I. P.
	εος B.		
	ηος et		
	ειος Æ.		

Quarta Declinatio.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. NA. GD. V.	Plur. N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ὼ, οῖν, ώ.	οἱ, ῶν, οῖς, ὼς, οἱ.
	ὼς, ῶς, οῖ, ὦ.		
	ῶ A.		
	ῶς, ῶν Æ.		
	ῦν I.		

Quinta Declinatio.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.A.	G.D.	V.	Plural. N.	G.	D.	A.V.
Com.	ας,	ατος,	ατι,	ας,	ας.	ατε,	άτοιν,	ατε.	ατα,	άτων,	ασι,	ατα.
Sync.		αος,	αϊ,			αε,	άοιν,	αε.	αα,	άων,		αα.
Cras.		ως,	ᾳ,			α,	ῷν,	α.	α,	ῶν,		α.

Dialecti Pronominum.

Ἐγώ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ,	ἐμοῦ, μοῦ,	ἐμοὶ, μοὶ,	ἐμὲ, μέ.
Att.	ἔγωγε,		ἔμοιγε.	
Dor.	ἐγώνη, ἐγὼν, ἔγωνγα,	ἐμεῦ,	ἐμὶν et	
Æol.	ἐγὼν,	ἐμεῦ.	ἐμίνε.	
Ion.		ἐμοῖο. ἐμέο. ἐμοῦθεν. ἐμέοθεν, Parag. ἐμέθεν, Sync.		
Poët.		ἐμεῖο.		
Bœot.	ἰώγα, ἰώνγα, ἰὼν. γὼ, γὼν, ἑών.			

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	νῷ,	νῷν.
Dor.	ἄμμε.	
Æol.	ἄμμε.	
Poët.	νῶϊ,	νῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Dor.	ἀμες, ἄμμες,	ἀμῶν, ἀμέων,	ἀμῖν,	ἀμᾶς.
Æol.	ἄμμες,	ἄμμων, ἀμμέων,	ἄμμιν, ἄμμι,	ἄμμε, ἄμμας.
Ion.	ἡμέες,	ἡμέων,		ἡμέας.
Poët.		ἡμείων,	ἡμίν.	

Σύ.

Singulariter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σὺ,	σοῦ,	σοὶ,	σέ.
Dor.	τὺ, τύγα, τύνη,	σεῦ, τεῦ, τοῦ, τεοῖο,	τοὶ,	τὲ et τύ.
Æol.		σεῦ, τεῦ.		
Ion.	σύγο,	σοῖο, σέο.		

	Gen.	Dat.
Poët.	σεῖο et σέω, σέσθεν, Parag. σέθεν, Sync. σεόθεν.	τὶν, τεῒν et τεΐν.

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφῷ,	σφῷν.
Dor.	ὕμμε,	ὕμμι.
Æol.	ὔμμε,	ὔμμι.
Poët.	σφῶϊ, σφῷ,	σφῶϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὑμεῖς,	ὑμῶν,	ὑμῖν,	ὑμᾶς.
Dor.	ὕμμες, ὑμὲς,		ὕμμιν, ὕμμι,	ὕμμας.
Æol.	ὔμμες,	ὐμμῶν, ὐμμέων,	ὔμμιν, ὔμμι,	ὔμμας.
Ion.	ὑμέες,	ὑμέων,		ὑμέας.
Poët.	ὑμεῖες,	ὑμείων,	ὑμίν.	

Οὗ.

Singulariter.

	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	οὗ,	οἷ et ἑοῖ,	ἕ.
Dor.	*εὗ,	οἱ,	μὶν,* νίν.
Poët.			σφέ.

* Μὶν, pro *ejus*, *ipsius*, vel *illius*, indeclinabile est, et significat *ipsum*, *ipsam*, *ipsos*, *ipsas*.

	Gen.	Acc.
Æol.	εὖ.	
Ion.	ἕο,	ἑέ.
Poët.	εἷο. ἕοθεν, Parag. ἕθεν, Sync.	

Dualiter.

	Nom. Acc.	Gen. Dat.
Com.	σφὲ,	σφίν.
Poët.	σφωὲ, σφεὲ,	σφωϊν.

Pluraliter.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	σφεῖς,	σφῶν,	σφίσι,	σφᾶς.
Dor.	σφὲς,			σφέ.
Ion.	σφέες,	σφέων,	σφὶν,	σφέας et σφέα.
Poët.		σφείων,	σφὶ, σφὶν,	σφέ.

	M.	F.	N.		M.	F.	N.
Com.	Σὸς,	σὴ,	σόν.	Com.	Ὃς,	ἣ,	ὅν.
Dor.	τεὸς,	τεὰ,	τεόν.	Poët.	ἑὸς,	ἑὴ,	ἑόν.

τῆνος pro ἐκεῖνος, D.

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ (Poët. ἁμὴ), ἁμὸν· ὑμὸς, ὑμὴ seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ὖτος, et ἐκεῖνος, Æol.

Attici, cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine: ut, ὑτοσὶ, τυτυῒ, τυτονὶ· in neutro verò τυτοὶ, et sæpiùs τυτὶ· in plurali, pro ταῦτα, ταυτί· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινυῒ, &c.

Iones, ante vocales longas, ultimæ syllabæ horum pronominum præponunt ε· ut, Sing. ὅτος, τȣ́τέȣ, τȣ́τέῳ. Dual. τȣ́τέω, τȣ́τέοιν. Plur. τȣ́τέων, τȣ́τέοισι, τȣ́τέȣς· sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέȣ, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis: ut, ἐμαυτέȣ, ἐμαυτέῳ, et ἐμωῦτέȣ, ἐμωῦτέῳ· σεαυτέȣ, σεωῦτέῳ, ἑωῦτέῳ.

Dialecti in Voce Activa.

Indicativus.

Sing.			Dual.		Plural.		
ω,	εις,	ει,	ετον,	ετον,	ομεν,	ετε,	ȣσι.
	ης,	η, Æol.			ομες,		οντι Dor.
	ες,	ε, Dor.					et Lacon.

Imperfectum, et Aoristus β.

ον,	ες,	ε,	ετον,	ετην,	ομεν,	ετε,	ον.
εσκον,	εσκες,	εσκε, sine augmento, I. et P.					οσαν B.

Futurum α.

ω,	εις,	ει,	ειτον,	ειτον,	ομεν,	ειτε,	ȣσι.
ιῶ,	ιεῖς,	ιεῖ,	ιεῖτον,	ιεῖτον,	ιȣ̃μεν,	ιεῖτε,	ιȣ̃σι Att.
ῶ,	εῖς,	εῖ,	εῖτον,	εῖτον,	{ ȣ̃μες, εῦμες, }	εῖτε,	{ ȣ̃ντι, εῦντι. } D.

έω, έεις, έει, Ion. et Poët. in verbis quintæ conjugationis.

Aoristus α.

α, ας, ε, | ατον, άτην, | αμεν, ατε, αν.
ασκον, ασκες, ασκε, I. P. ... αμες D. ... ασαν B.

Præteritum Perfectum.

α, ας, ε, | ατον, ατον, | αμεν, ατε, ασι.
αμες D. αντι D.
αν B.

αα, αας, αε, &c. in quibusdam, I.

Plusquam Perfectum.

ειν, εις, ει, | ειτον, είτην, | ειμεν, ειτε, εισαν.
ην, ης, η, A. et D. ειμες D. εσαν A. et I.
εα, εε, I.

Futurum β.

ῶ, εῖς, εῖ, | εῖτον, εῖτον, | οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι, εῦντι, D.
έω, έεις, έει, έειτον, &c. Ion.

Imperativus.

Præsens.

Sing.		Dual.		Plural.
ε, έτω,	|	ετον, έτων,	|	ετε, έτωσαν.
				όντων Att. sæpe.

Aoristus α.

ον, άτω, | ατον, άτων, | ατε, άτωσαν.
άντων A.

Aoristus β.

ε, έτω, | ετον, έτων, | ετε, έτωσαν.
οντων A.

Optativus.

Præsens, Præt. Aor. β. et Fut. α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
μι, οις, οι,	οιτον, οιτην,	οιμεν, οιτε, οιεν.
		οιμες D.

Aoristus α.

μι, αις, αι,	αιτον, αιτην,	αιμεν, αιτε, αιεν.
, ειας, ειε, &c. Æ.		αιμες Dor.

Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ης, η,	ητον, ητον,	ωμεν, ητε, ωσι.
ησι I.		ομεν P.

Infinitivus.

Præs. Imp. et Fut. α.	Perf. et Pluperf.
ειν.	έναι.
έμεν Ion.	έμεν I.
έμεναι I. D. A.	έμεναι I. D. A.
έμμεναι Æ. P.	

Aor. α.	Aor. β. et Fut. β.
αι.	εῖν.
έμεναι I. D. A.	εν D. έειν I.

Participia.

Præs.	Perf.
ων, ουσα, ον.	ως, υῖα, ός. *Gen.* ότος, υίας, οτος.
οῖσα D.	ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ευσα D. Æ.	ῶσα, ὼς A. *Gen.* ῶτος, ώσης, ῶτος.

Aorist. α.	Fut. α.
ας, ασα, αν.	ων, ουσα, ον.
αις, αισα, αιν Æol.	οῖσα D.
Aorist. β.	**Fut. β.**
ὼν, οῦσα, όν.	ῶν, οῦσα, οῦν. A.
οῖσα D.	έων, έουσα, έον I.
εῦσα Æ.	

Dialecti in Voce Passiva.

Indicativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
ομαι, η, εται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.		όμεσθα A. D. I.
ηαι A. P.		όμεθεν Æol.
ει Att.		

Imperfectum.

όμην, ου, ετο,	όμεθον, εσθον, έσθην,	όμεθα, εσθε, οντο.
εο I.		όμεσθα A.
ευ D.		
σκε, σκετο I. P.		

Aoristus β.

ην, ης, η,	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν.
		εν B. et Ion.

Futurum β. et Paulo post Futurum.

ομαι, η, εται,	όμεθον, εσθον, εσθον,	όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I.		όμεσθα A.
ηαι P.		

Præteritum Perfectum.

Sing.	Dual.	Plur.
μαι, -αι, ται,	μεθον, θον, θον,	μεθα, θε, νται vel [μένοι εἰσί.
		μεσθα A. αται I. A.

Plusquam Perfectum.

μην, -ο, το,	μεθον, θον, θην,	μεθα, θε, ντο vel μέ- [νοι ἦσαν.
		μεσθα A. ατο I. A.

Aoristus α.

θην, θης, θη,	θητον, θήτην,	θημεν, θητε, θησαν.
		θεν Ion.

Futurum α.

θήσομαι, σῃ, σεται,	θησόμεθον, θήσεσθον, σθον,	θησόμεθα, [εσθε, σονται.
σεαι I.		μεσθα A. D.

Imperativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ου, έσθω,	εσθον, έσθων,	εσθε, έσθωσαν.
εο Ion.		έσθων A.

Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. α. et β. et Paulo p. Fut.

Sing.	Dual.	Plur.
οίμην, οιο, οιτο,	οίμεθον, οισθον, οίσθην,	οίμεθα, οισθε, [οιντο.
		οίμεσθα A. οίατο I. P.

Aoristus α. et β.

εἴην, εἴης, εἴη,	εἴητον, ἤτην,	εἴημεν, ητε, ησαν.
		εἶμεν, εἶτε, εἶεν Sync.
		εἶμες D.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ωμαι, ῃ, ηται,	ώμεθον, ησθον, ησθον,	ώμεθα, ησθε, ωνται.
εαι Ion.		ώμεσθα A.
ηαι P.		

Aoristus α. et β.

Sing.	Dual.	Plural.
ὦ, ῇς, ῇ,	ἦτον, ἦτον,	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
		ὦμες Dor. ὦντι Dor.
εω, εῃς, έῃσι, &c. I.		εομεν / ειομεν } Ion. Poët.
		ομεν Syst.

Infinitivus.

Aoristus α. et β.

ἦναι.

ήμεναι Dor. ἦμεν Ion.

Dialecti in Voce Media.

Indicativus.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
άμην, ω, ατο,	άμεθον, ασθον, άσθην,	άμεθα, ασθε, αντο.
αο I.		μεσθα A.
α Dor.		

Aoristus β.

ν, ʊ, ε̃το, | όμεθον, εσθον, έσθην, | όμεθα, εσθε, οντο.
μεσθα A.

Futurum α.

ι, η, εῖται, | όμεθον, εσθον, εσθον, | όμεθα, εσθε, ονται.
, ῆ, εῖται D. et A.
ι D. εαι Ion.
εἰ A.

Futurum β.

ι, ῆ, εῖται, | ʊ́μεθον, εῖσθον, εῖσθον, | ʊ́μεθα, εῖσθε, ʊ̃νται.
εαι I. εεσθε, εονται I.
, } ηαι P.
ι, }

Participium.

Futurum β.

τυπʊ́μενος.
εύμενος Dor. Æol.

Imperativus.

Aoristus α.

Sing.	Dual.	Plural.
άσθω,	ασθον, άσθων,	ασθε, άσθωσαν.
		άσθων A.

cæteris, habent Dialectos communes cum activis et passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Indicativus.

Præsens 1 Conjug.

Sing.	Dual.	Plural.
—ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	ʊ̃μεν, εῖτε, ʊ̃σι.
		εῦμες, εῦντι,
		et ʊ̃ντι Dor.
		εῦσι Æ.

Præsens 2.

ἀω--ῶ, ᾷς, ᾷ, | ᾶτον, ᾶτον, | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ, ῆτον, &c. Dor.
όω, όᾳς, όᾳ, όωμεν, &c. Poët.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præsens 3.

όω—ῶ, οῖς, οῖ, | ȣ͂τον, ȣ͂τον, | ȣ͂μεν, ȣ͂τε, ȣ͂σι.
ȣ͂μες, ȣ͂ντι Dor.

Imperfectum 1.

ȣν, εις, ει, | εῖτον, είτην, | ȣ͂μεν, εῖτε, ȣν.
εσκον, &c. Poët. Ion. εῦν Dor.
ειν Att.

Imperfectum 2.

ων, ας, α, | ᾶτον, άτην, | ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η, ῆτον, ήτην Dor. ευν Ion.
ασκον, &c. Ion.
αα Poët.

Imperfectum 3.

ȣν, ȣς, ȣ, | ȣ͂τον, ȣ́την, | ȣ͂μεν, ȣ͂τε, ȣν.
σκον, &c. Ion. οσαν B.

Imperativus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plur.
ει, είτω,	εῖτον, είτων,	εῖτε, είτωσαν.
εε, &c. Ion.		ȣ́ντων Att.

Præsens 2.

α, άτω, | ᾶτον, άτων, | ᾶτε, άτωσαν.
αα Poët. ἀντων et ωντων Att.

Optativus.

Præsens 1.

Sing. Dual. Plural.
οῖμι, οῖς, οῖ, | οῖτον, οίτην, | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præsens 2.

ῶμι, ῷς, ῷ, | ῷτον, ῴτην, | ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præsens 3.

οῖμι, οῖς, οῖ, | οῖτον, οίτην, | οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, &c. Att.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Subjunctivus.

Præsens 1.

Sing. Dual. Plural.
ῶ, ῇς, ῇ, | ῆτον, ῆτον, | ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι Ion. ωντι Dor.

Præsens 2.

ῶ, ᾷς, ᾷ, | ᾶτον, ᾶτον, | ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ, ῆτον, &c. Dor.
U

INFINITIVUS.

Præsens 1. εἶν.

ἑμεν Ion. ἑμεναι Att. εν Dor. ην et εις Æol. ἡμεναι Poët.

Præsens 2. ᾶν.

ἁμεναι Att. ην Dor. αις Æol. ᾳν Poët. ἡμεναι Poët.

Præsens 3. οῦν.

ὁμεναι Att. οῖς et οῖν Æol. εῦν Dor. ὁμμεναι Poët.

Desunt hoc loco Voces Passiva et Media.

Dialecti Verborum in μι.

INDICATIVUS.

Præsens 1 Conjug.

Sing.			Dual.		Plur.		
ημι,	ης,	ησι,	ετον,	ετον,	εμεν,	ετε,	εῖσι.
							ἑντι Dor.
					ἑαμεν,		ἑασι Ion.
		ητι,	ητον,	ητον,	ημεν,	ητε,	ηντι Dor.

Præsens 2.

Sing.			Dual.		Plur.		
ημι,	ης,	ησι,	ατον,	ατον,	αμεν,	ατε,	ᾶσι.
		ατι Dor.					ἁντι Dor.
							ἑασι Ion.

Præsens 3.

Sing.			Dual.		Plur.		
ωμι,	ως,	ωσι,	οτον,	οτον,	ομεν,	οτε,	οῦσι.
		ωτι Dor.					ωντι Dor.
							ὁασι Ion.

Præsens 4.

Sing.			Dual.		Plur.		
υμι,	υς,	υσι,	υτον,	υτον,	υμεν,	υτε,	ῦσι.
							υντι Dor.
							ὑασι Ion.

Imperfectum, et Aoristus β. 1.

ην, ης, η, | ετον, έτην, | εμεν, ετε, εσαν.
εα Ion. εε Ion. εν Bœot.
ον, εις, ει, &c. Att.
σκον, σκες, σκε Poët. Ion.

Imperfectum 2.

ην, ης, η, | ατον, άτην, | αμεν, ατε, ασαν.
ων, ας, α, &c. Att. αν Bœot.
σκον, σκες, σκε, Poët. Ion.

Aoristus β. 2.

έστην, ης, η, | ητον, ήτην, | ημεν, ητε, ησαν.
ασαν I.
στασκον Ion. ατον, ατην, &c. Poët. έσταν Bœot.

Imperfectum, et Aoristus β. 3.

ων, ως, ω, | οτον, ότην, | ομεν, οτε, οσαν.
ουν, ους, ου, &c. Att. ον Bœot.
σκον, σκες, σκε Poët. Ion.

Imperfectum 4.

υν, υς, υ, | υτον, ύτην, | υμεν, υτε, υσαν.
υσκον, &c. Ion.

Imperativus.

Præsens 1.

Sing. Dual. Plural.
ετι, έτω, | ετον, έτων, | ετε, έτωσαν.
α Dor.
η Æol. Poët.
εε-ει, είτω, &c. Att.

Præsens 2.

αθι, άτω, | ατον, άτων, | ατε, άτωσαν.
η Æol. α Dor. Att.

Præsens 3.

οθι, ότω, &c.

(* Att. contract.) ωθι Poët. οι Dor.

Optativus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plur.
είην, είης, είη,	είητον, ειήτην,	είημεν, είητε, είησαν.
		εἶμεν, εἶτε, εἶεν Syn.

Præsens 2.

αίην, αίης, αίη,	αίητον, αιήτην,	αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην, ήης, ήη Poët.		αἶμεν, αἶτε, αἶεν Syn.

Præsens 3.

οίην, οίης, οίη,	οίητον, οιήτην,	οίημεν, οίητε, οίησαν.
φῴην, φῴης, φῴη Att.		οἶμεν, οἶτε, οἶεν Syn.

Subjunctivus.

Præsens 1.

Sing.	Dual.	Plural.
ῶ, ῇς, ῇ,	ῆτον, ῆτον,	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.		έωμεν Ion.
είω, ήω } Poët.		ειωμεν, ειομεν } Poët.

Præsens 2.

ῶ, ᾷς, ᾷ,	ᾶτον, ᾶτον,	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
είω, ήω } Poët.		

Præsens 3.

ῶ, ῷς, ῷ,	ῶτον, ῶτον,	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.		
ωω, ώῃς, ώῃ Poët.		

Infinitivus.

Præsens 1.
ἑναι.
ἑμεναι, et *ἡμεναι* I. P.
ἑμεν Ion.

Præsens 2.
ἁναι.
ἁμεναι Dor. *ἁμεν* Ion.

Præsens 3.
ὁναι.
ὁμεναι Att. Dor.
ὁμεν Ion.

Aoristus β. 1.
εἶναι.
ἑμεναι Dor.
ἑμεν Ion. *ἑναι* Poët.

Aoristus β. 2.
ἧναι.
ἡμεναι Dor. *ἧμεν* Ion.

Aoristus β. 3.
οὖναι.
ὁμεναι Att. Dor.
ὁμεν Ion. *ὁναι* Poët.

Præsens 4.
ὑναι.
ὑμεναι Att. Dor.
ὑμεν Ion.

Dialecti Vocis Passivæ Verborum in μι.

Indicativus.

Præsens 1 Conjug.
εμαι, εσαι, εται.
εαι Ion.
ῃ Att.

Præsens 2.

Sing.	Dual.	Plural.
ιμαι, ασαι, αται,	*ἁμεθον, ασθον, ασθον,*	*ἁμεθα, ασθε, [ανται.*
εαι Ion.		
ῃ Att.		

Imperfectum 1.

ἑμην, εσο, ετο.
ἡμην, &c. A. εο Ion.
ȣ Ion.
ευ Dor.

Imperfectum 2.

άμην, ασο, ατο.
αο Ion.
ω Att.
3. Plural. ἐϛέατο Ion.

Imperfectum 3.

όμην, οσο, οτο.
ȣ Att.

Imperativus.

Præsens 1.

εσο, ἑσθω.
εο Ion.
ȣ Att.
ευ Dor.

Præsens 2.

ασο, άσθω.
αο Ion.
ω Att.

Præsens 3.

οσο, όσθω.
οο Ion.
ȣ Att.
οι Dor.

Dialecti Vocis Mediæ Verborum in μι.

Indicativus.

Aoristus β. 1.

έμην, εσο, ετο.
εο Ion.
ȣ Att.
ευ Dor.

Aoristus β. 3.

όμην, οσο, οτο.
οο Ion.
ȣ Att.

Imperfectum 1.

ἐμην, *εσο*, *ετο*.
ἠμην, &c. A. εο Ion.
ȣ Ion.
ευ Dor.

Imperfectum 2.

ἁμην, *ασο*, *ατο*.
αο Ion.
ω Att.

3. Plural. ἐϛέατο Ion.

Imperfectum 3.

ὁμην, *οσο*, *οτο*.
ȣ Att.

Imperativus.

Præsens 1.

εσο, *ἑσθω*.
εο Ion.
ȣ Att.
ευ Dor.

Præsens 2.

ασο, *ἁσθω*.
αο Ion.
ω Att.

Præsens 3.

οσο, *ὁσθω*.
οο Ion.
ȣ Att.
οι Dor.

Dialecti Vocis Mediæ Verborum in μι.

Indicativus.

Aoristus β. 1.

ἑμην, *εσο*, *ετο*.
εο Ion.
ȣ Att.
ευ Dor.

Aoristus β. 3.

ὁμην, *οσο*, *οτο*.
οο Ion.
ȣ Att.

Stanford University Libraries
3 6105 012 137 746

